

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA OKOLJE, PROSTOR IN ENERGIJO
AGENCIJA REPUBLIKE SLOVENIJE ZA OKOLJE

HABITATNI TIPI SLOVENIJE

TIPOLOGIJA

Ljubljana, 2004

HABITATNI TIPI SLOVENIJE HTS 2004

tipologija

Pripravili:

dr. Nejc Jogan, dr. Mitja Kaligarič, mag. Ivana Leskovar, mag. Andrej Seliškar in
Jurij Dobravec.

Agencija Republike Slovenije za okolje

Ljubljana, 2004

Izdajatelj in založnik: Ministrstvo za okolje, prostor in energijo – Agencija RS za okolje

Urednika:

mag. Ivana Leskovar,
Jurij Dobravec

Pripravili:

dr. Nejc Jogan, Univerza v Ljubljani, Biotehniška fakulteta,
dr. Mitja Kaligarič, Univerza v Mariboru, Pedagoška fakulteta,
mag. Ivana Leskovar, Ministrstvo za okolje, prostor in energijo – Agencija RS za okolje,
mag. Andrej Seliškar, Znanstveno raziskovalni inštitut SAZU, Biološki inštitut Jovana Hadžija,
Jurij Dobravec, Triglavski narodni park.

Pri pripravi je sodeloval mag. Dušan Robič.

Oblikovanje in tisk: Trajanus d.o.o.

Naklada: 800 izvodov

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

574.5(497.4)

HABITATNI tipi Slovenije : tipologija / [pripravili Nejc Jogan
... [et al.] ; urednika Ivana Leskovar, Jurij Dobravec]. -
Ljubljana : Ministrstvo za okolje, prostor in energijo, Agencija RS
za okolje, 2004

ISBN 961-6324-20-9
1. Jogan, Nejc 2. Leskovar, Ivana
214868736

Tipologija je usklajena s tipologijo *A classification of Palearctic habitats (P. Devillers in J. Devillers-Terschuren, EU-Nature and environment, No.78)*. Uporablja se pri določanju habitatnih tipov na območju Slovenije.

Priporočljiv način citiranja: "Habitatni tipi Slovenije HTS 2004, Republika Slovenija, Ministrstvo za okolje, prostor in energijo - Agencija Republike Slovenije za okolje, 2004."

Kazalo:

Uvod	5
Obalni in priobalni habitatni tipi	12
Sladke celinske vode	14
Grmišča in travišča.....	18
Gozdovi.....	30
Barja in močvirja	37
Goličave (skalovja, melišča in peščine)	42
Kmetijska in kulturna krajina	46
Slikovni prikaz nekaterih habitatnih tipov.....	50

Uvod

Tipologija habitatnih tipov Slovenije je usklajena z evropsko tipologijo (*A classification of Palearctic habitats, Nature and environment, No. 78*). Skupina strokovnjakov za posamezne tipe vegetacije z različnih ustanov je naredila izbor habitatnih tipov, prisotnih v Sloveniji po palearktični klasifikaciji (Physis) in ga, kjer je bilo strokovno upravičeno, prilagodila specifičnim razmeram v Sloveniji. Tipologija je zgrajena hierarhično. Habitatni tipi so uvrščeni v sedem osnovnih skupin, vsaka izmed njih pa se natančneje deli glede na ekološke značilnosti in značilne vrste. Taka zgradba omogoča spremembe tipologije na podlagi novih spoznanj.

Prva verzija je bila pripravljena leta 2001 kot projekt takratne Uprave za varstvo narave (*Habitatni tipi Slovenije, 2001, Uprava RS za varstvo narave, MOP*). Ta verzija tipologije je bila uporabljena pri kartiranjih prihodnje vegetacijske sezone (2002) in na podlagi zbranih praktičnih izkušenj je leta 2003 je izšla dopolnjena inačica (*Habitatni tipi Slovenije - HTS 2003, januar 2003, Agencija RS za okolje, MOP*). Na podlagi nadaljnjih rezultatov kartiranj in novih spoznanj se bo omenjena tipologija še naprej usklajevala.

Pojem habitatni tip in uporaba v sodobnem naravovarstvu

Varstvo narave že nekaj časa ne pomeni več le varstva živalskih in rastlinskih vrst ter naravnih vrednot. Učinkovito je le varovanje življenjskih okolij skupaj s procesi, ki jih ohranjajo. Če bi razpolagali z natančno biološko informacijo o prostoru (prostorska informacija o vrstah in njihovih habitatih, informacija o ekosistemih), ki je predmet različnih hotenj, bi se lahko mariskateremu nasprotju interesov pri rabah prostora pravočasno izognili. **Pravočasno vedenje o tem KAJ imamo KJE**, je osnova za uspešno ohranjanje po eni, ali podlaga za nadaljnji razvoj nekaterih območij po drugi strani. S tem se, med drugim, zmanjša možnost konfliktov med interesi varstva narave in razvojnimi pobudami.

Rezultati kartiranj habitatnih tipov so osnova za pripravo strokovnih osnov za določitev območij, pomembnih za varstvo narave, ter njihovo upravljanje (ekološko pomembna območja, območja omrežja Natura 2000, že zavarovana in predlagana zavarovana območja...), za sprejemanje odločitev pri prostorskem načrtovanju (preseje vplivov na okolje, razvojni načrti, usklajevanje naravovarstvene in kmetijske rabe...). Zaradi vsega naštetega je karta habitatnih tipov ena izmed osnovnih strokovnih podlag v sodobnem naravovarstvu.

Kaj je habitatni tip?

Razlage pojma habitatni tip so različne. V naših in tujih prispevkih z naravovarstveno vsebino zasledimo več različnih besed za isti pojem, na primer: življenjsko okolje, habitatni tip, habitat, biotop, ekotip, vendar niso vedno uporabljeni v skladu z njihovo strokovno definicijo. Namen avtorjev pa je vedno enak – širšemu krogu bralcev približati prepoznavna življenjska okolja v naravi, ki jih spremljajo že od otroških let (na primer: bukov gozd, trstičje, reke in potoki, njive, melišča, jame...).

Za naravovarstvene dejavnosti je primerna posplošitev na fiziognomsko enoto v naravi v povezavi z značilnimi življenjskimi prostori rastlinskih in živalskih vrst. Označimo jo lahko kot **habitatni tip** ali **tip življenjskega prostora**.

Habitatni tip je torej rastlinska in živalska združba kot značilni živi del ekosistema, povezana z neživimi dejavniki (tla, podnebje, prisotnost in kakovost vode, svetlobe, itd.) na prostorsko opredeljenem območju.

Posamezni habitatni tipi so dobro ločljivi od okolice tudi za nestrokovnjaka, če le zna opazovati naravo. Vsak človek se ob spoznavanju okolice že v mladosti nauči ločevati gozd od travišča in skalovje od vode. To so primeri habitatnih tipov najvišjega hierarhičnega nivoja. Nadaljnja natančnejša členitev habitatnih tipov v veliki meri sovпада s tipom vegetacije (posamezne rastlinske združbe ali skupine združb).

Na natančnejših hierarhičnih nivojih je vsebina pogosto enaka vsebini rastlinskih združb, kakršno poznamo iz klasične fitocenologije, ali habitatom posamezne vrste pri živalskih vrstah. Na teh nivojih lahko nadaljujejo le izkušeni strokovnjaki.

Zgledi po svetu in pravna podlaga

Zaradi široke uporabnosti rezultatov so v različnih evropskih državah že pred leti začeli kartirati habitatne tipe (habitate, biotope). Med prvimi je bila Bavarska, ki je s kartiranjem začela že v 70. letih. Na državni ravni organizirano kartiranje celotne države pa trenutno poteka na Češkem. Za potrebe prostorskega planiranja in natančnejše opredelitve posebnih varstvenih območij (Natura 2000 območij) in njihovega načrta upravljanja, poteka kartiranje tudi v Avstriji, na Slovaškem in v drugih evropskih državah. V Sloveniji je bilo kot prvo kartirano Ljubljansko barje leta 1999.

Kartiranje izhaja tudi iz mednarodnih obveznosti Republike Slovenije, predvsem so tu ključne Bernska konvencija in direktive Evropske skupnosti, ki poudarjajo varovanje ekosistemov in vrst, ki so med sabo neločljivo povezani. Največji tako zastavljeni projekt na nivoju EU je vzpostavitev omrežja posebnih varstvenih območij (Natura 2000), ki bo omogočalo ohranitev vrst in habitatnih tipov, ki so navedeni na prilogah Direktive o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (*The Council Directive 92/43/EEC on the Conservation of Natural Habitats and the Wild Fauna and Flora*) in Direktive o ohranjanju prosto živečih ptic (*The Council Directive 79/409/EEC on the Conservation of Wild Birds*).

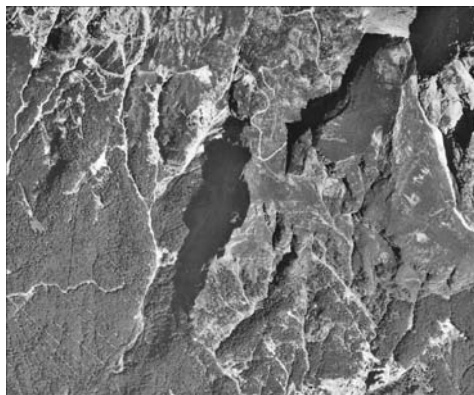
Neposredna zakonska podlaga v Sloveniji pa je Zakon o ohranjanju narave, 31. člen (ohranitev habitatnih tipov) in Uredba o habitatnih tipih.

Zakon o ohranjanju narave v 31. členu pravi:

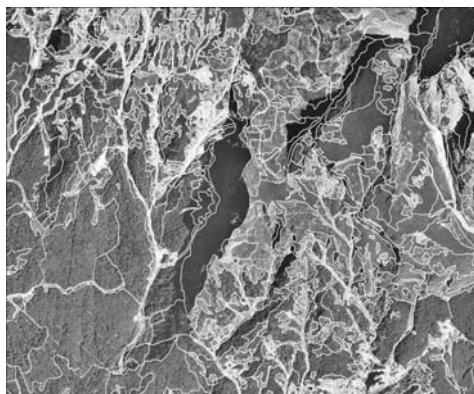
- (1) Habitatni tip je biotopsko ali biotsko značilna in prostorsko zaključena enota ekosistema.
- (2) Ohranjanje habitatnih tipov v ugodnem stanju prispeva k ohranjanju ekosistemov.
- (3) Habitatni tip je v ugodnem stanju, če je naravna razširjenost habitatnega tipa in območij, ki jih posamezen habitatni tip znotraj te razširjenosti pokriva, stabilna ali se veča, če obstajajo in bodo v predvidljivi prihodnosti verjetno še obstajali specifična struktura habitatnega tipa in naravni procesi ali ustrezna raba, ki zagotavljajo njegovo dolgoročno ohranitev, in če je zagotovljeno ugodno stanje značilnih vrst habitatnega tipa.
- (4) Vlada določi habitatne tipe, ki se prednostno ohranjajo v ugodnem stanju, in predpiše usmeritve za njihovo ohranjanje, ki se obvezno upoštevajo pri urejanju prostora in rabi naravnih dobrin. Ohranitev prednostnih habitatnih tipov se zagotavlja tudi v okviru varstva ekološko pomembnih območij.

Izvedba kartiranja habitatnih tipov

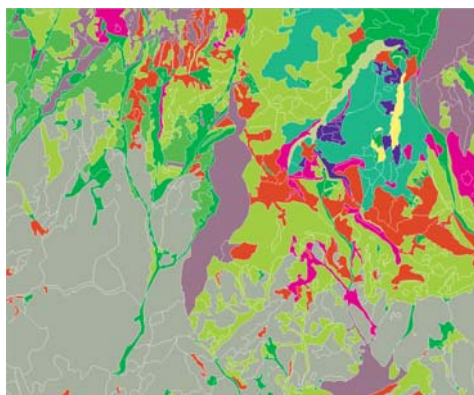
Kartiranje je hitra in natančna metoda, ki na podlagi terenskega dela z uporabo kartografskih metod, v razmeroma kratkem času omogoča pridobiti kar največ informacij o stanju in strukturi habitatnih tipov v prostoru.

Slika 1: Ortofotoposnetek

Slika 2: Risanje mej med posameznimi poligoni

Slika 3: Določitev habitatnega tipa

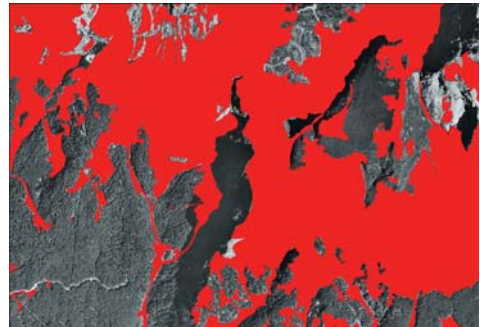
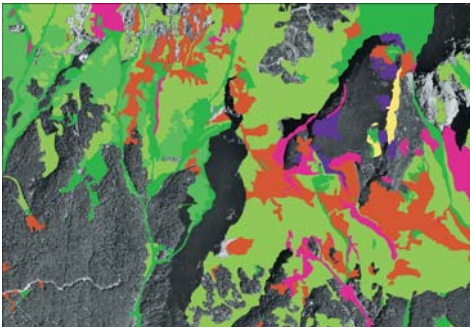
Karta habitatnih tipov je edini podatkovni niz s področja žive narave, ki v celoti pokriva obravnavano območje in je zato eden temeljnih podatkovnih nizov za področje varstva narave.

Na slikah 1-3 je prikazan primer postopka kartiranja, ki se je v Sloveniji najbolj uveljavil. Prva slika prikazuje digitalni ortofoto posnetek (DOF). DOF je fotografija tal iz zraka, ki je s posebnimi metodami prilagojena (ortorektificirana) na standardne geodetske podlage in zato skladna z drugimi zemljevidi. DOF kot fotografija ne nosi podatkov, ki bi bili neposredno uporabni v naravovarstvu, si pa z njim topološko in delno tudi vsebinsko pomagamo. Topološko pomeni, da na DOF določimo, kje je kaj: v prvi fazi vrisemo meje habitatnih tipov, ki jih na posnetku jasno ločimo. Za nekatere tako dobljene ploskve (poligone) lahko vsaj na višjem hierarhičnem nivoju določimo tudi vsebino (listavci, iglavci, voda, prodišče, travišče...). Za natančnejšo določitev vsebine, ki je v naravovarstvu nujna, pa je treba opraviti kartiranje na terenu. Končni izdelek je karta strnjenih ploskev, kjer mora imeti vsaka od njih določeno vsaj eno lastnost (atribut) – habitatni tip na tisti površini. Atributi so seveda lahko tudi drugi, na primer površina ploskve, opažene posebnosti, čas popisa, avtor popisa, morfološke značilnosti in podobno.

Naravovarstveno vrednotenje habitatnih tipov

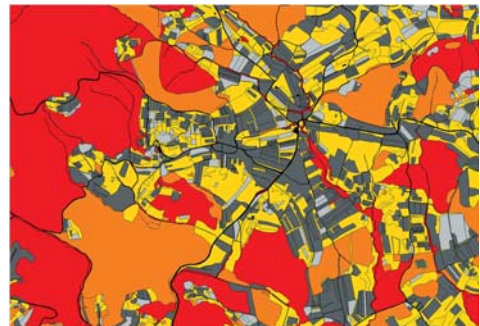
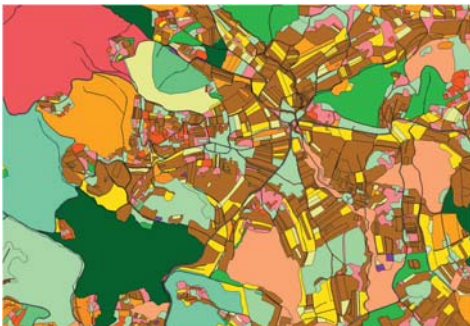
Posameznim ploskvam lahko po izbranih kriterijih določimo tudi naravovarstveno vrednost. Za naročnike in uporabnike kartiranj habitatnih tipov, predvsem javne uprave in prostorske načrtovalce, je ta podatek najbolj uporaben in po dosedanjih izkušnjah najbolj cenjen. V naravovarstvu so že v pripravi enotni kriteriji za vrednotenje habitatnih tipov. Dve vrsti poskusnega vrednotenja vidimo na naslednjih primerih.

Na območju, kjer so bili skartirani vsi habitatni tipi, so prikazani samo tisti, ki so uvrščeni na dodatek I habitatne direktive EU (Sliki 4 in 5). Na sliki 4 se posamezni tipi še ločijo, na sliki 5 pa so prikazani združeni, kar pri nekaterih nalogah upravljanja zadostuje, na primer pri opredeljevanju posameznih kategorij varstva znotraj zavarovanega območja. (vir: Triglavski narodni park).

Sliki 4 in 5: Primer vrednotenja habitatnih tipov (1)

Naslednji primer prikazuje nižinsko območje, vrednoteno po izbranih kriterijih. Slika 6 prikazuje ploskovno plast habitatnih tipov, slika 7 pa njihovo naravovarstveno vrednotenje, kjer rdeča in oranžna barva pomenita najvišjo naravovarstveno vrednost. Rezultat je predvsem uporaben pri prostorskem načrtovanju in odločitvah ob posegih v prostor. (vir: Kartiranje habitatnih tipov Mestne občine Celje. CKFF, 2001).

Sliki 6 in 7: Primer vrednotenja habitatnih tipov (2)

Uporabnost rezultatov kartiranja habitatnih tipov

Rezultati kartiranja so namenjeni ustanovam, ki se ukvarjajo z naravovarstvenimi vsebinami in tistim, ki pripravljajo prostorske planske in izvedbene dokumente. Z naravovarstvenim ovrednotenjem habitatnih tipov postanejo rezultati kartiranja uporabni za vse, ki načrtujejo ali izvajajo posege v prostoru. Na podlagi rezultatov kartiranja habitatnih tipov se izvajajo usmeritve za ohranjanje redkih in ogroženih habitatnih tipov na osnovi uredb o habitatnih tipih, o posebnih varstvenih območjih in o ekološko pomembnih območjih.

Prostorsko določene in digitalizirane podatke o habitatnih tipih lahko prekrivamo z ostalimi digitaliziranimi prostorskimi podatki (vodnim in cestnim omrežjem, mejami občin, načrti posegov in rab...). To nam omogoča pridobiti dodatne informacije o prostoru, kot so na primer ranljivost določenega območja zaradi bližine naselij ali cest, usklajenost občinskih ali republiških prostorskih dokumentov z varstvenimi potrebami oziroma obvezami.

Viri in dodatno branje

- Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju, 2001. Kartiranje in vrednotenje habitatnih tipov na območju Mestne občine Celje (poročilo). Naročnik: Mestna občina Celje.
- Center za kartografijo favne in flore, Miklavž na Dravskem polju, 2002. Kartiranje in naravovarstveno vrednotenje habitatnih tipov mestne občine Ljubljana (poročilo). Naročnik: Mestna občina Ljubljana.
- Chytrý M., T. Kučera & M. Kočí (eds.) (2001): Katalog biotopů České republiky. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Praha.
- Davies, C., D. Moos, 1998: EUNIS habitat classification, final draft with further revisions to marine habitats. European environment agency, European TC on nature conservation, Institute of terrestrial Ecology Monks Wood, Huntingdon.
- Devillers, P., J. Devillers-Teschuren, 1996: A classification of Palearctic habitats. Nature and environment, No. 78. Council of Europe, Strasbourg.
- Jedicke, E. (ed.), 1997: Die Roten Listen: gefährdete Pflanzen, Tiere, Pflanzengesellschaften und Biotope in Bund und Landern. Ulmer Verlag Stuttgart.
- Pott, R., 1996: Biotoptypen: schutzenwerte Lebensraume Deutschlands und angrenzender Regionen. Ulmer Verlag Stuttgart.
- Ružička, (ed.) 1996: Biotypy Slovenska, Priručka k mapovanju a katalog biotopov. Ustav krajinske ekologije Slovenske akademie vied. Bratislava.
- Stanová, V., M. Valachovič (eds.), 2002: Katalóg biotopov Slovenska. DAPHNE – Inštitút aplikovanej ekológie. Štátna ochrana prírody SR.
- Vodnogospodarski biro Maribor: Kartiranje in naravovarstveno vrednotenje habitatnih tipov na območju Mestne občine Maribor (poročilo v izdelavi).
- Wyatt, B., D. Moss, s sod., 1991: CORINE biotopes. Environmental Information Centre, Huntingdon. Commision of the European Communities, Brussels.
- Direktiva o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih rastlinskih in živalskih vrst (The Council Directive 92/43/EEC on the Conservation of Natural Habitats and the Wild Fauna and Flora)
- Uredba o habitatnih tipih, Ur.l. RS, št. 112/2003
- Uredba o posebnih varstvenih območjih (območjih Natura 2000), Ur. l. RS, št. 49/2004
- Uredba o ekološko pomembnih območjih, Ur. l. RS, št. 48/2004
- Zakon o ohranjanju narave (ZON UPB), Ur.l RS št. 22/2003, Ur. l. RS, št. 41/2004
-

TIPOLOGIJA

2004

1	Obalni in priobalni habitatni tipi Priobalno in odprto morje s pripadajočo favno in floro, ki se združuje v plavajoče ali lebdeče združbe in združbe morskega dna; združbe obrežja, lagun, zalivov, rečnih izlivov; združbe obmorskih slanišč; obalni klifi; značilna obalna sekundarna vegetacija.
11	Morski habitatni tipi Priobalno in odprto morje s plavajočimi ali lebdečimi združbami in združbami morskega dna; združbe obrežja, lagun, zalivov, rečnih izlivov; združbe obmorskih slanišč.
11.1	Odrpto morje Morske plavajoče in lebdeče združbe. Označujejo jih planktonske združbe in vrste glavonožcev, rib in morskih sesalcev.
11.2	Morsko dno brez semenk Združbe živali in alg, ki naseljujejo morsko dno litoralnih in globljih območij.
11.3	Sestoji morskih trav Bentoška združba, prepoznavna po sestojih podmorskih cvetnic, razširjena v obalnih in priobalnih morjih, razen v brakičnih vodah.
11.33	Podmorski travniki z morsko travo in cimodocejo Bentoška združba, prepoznavna po sestojih z vrstami <i>Cymodocea nodosa</i> , <i>Zostera marina</i> in <i>Zostera noltii</i> , razširjena v obalnih in priobalnih morjih Sredozemlja, razen v brakičnih vodah.
11.331	Podmorski travniki s cimodocejo Bentoška združba plitvin do 10 m globine, kjer prevladuje vrsta <i>Cymodocea nodosa</i> , pojavlja se monospecifično ali z različnimi vrstami alg.
11.332	Podmorski travniki z morsko travo Bentoška združba plitvin do 10 m globine, kjer prevladujeta vrsti <i>Zostera noltii</i> , redko tudi <i>Zostera marina</i> .
11.34	Podmorski travniki s pozejdonovko Bentoška združba obalnega morja, kjer prevladuje vrsta <i>Posidonia oceanica</i> , običajno izven plitvin oziroma kot zunanji pas drugih podmorskih sestojev.
11.4	S semenkami porasle brakične plitvine in ustja rek Sestoji semenk v brakičnih vodah zatokov, obmorskih plitvin in rečnih ustij.
11.41	Brakične vode plitvin in ustij z rupijo Sestoji semenk v brakičnih vodah zatokov, obmorskih plitvin in rečnih ustij, ki vključujejo vrsto <i>Ruppia cirrhosa</i> .
11.412	Brakične vode s sestoji, v katerih prevladuje polžasta rupija Sestoji vrste <i>Ruppia cirrhosa</i> v brakičnih vodah zatokov, plitvin, opuščeni solinskih objektov in rečnih ustij.
13	Rečna ustja in območja plimovanja v rekah Izlivi rek v morje in območje plimovanja po reki navzgor. Vključene so morske združbe enote 11 in sladkovodne združbe enote 24. Izključene so obrežne združbe iz enote 53, ki se kartirajo ločeno.
13.1	Reke z vplivi plime Spodnji tok rek od ustja do koder seže vpliv plimovanja.
13.11	Reke z brakično vodo Spodnji tok rek kjer je, zaradi plimovanja, voda brakična.
13.2	Izlivi rek, estuariji Običajno razširjeni izlivi rek v morje. Podrobnejša oznaka s kombinirano uporabo podenot enote 11 z ustrežno fiziografsko enoto 13.2.
14	Muljasti in peščeni položi brez vegetacije višjih rastlin Muljasti in peščeni obmorski položi običajno brez vegetacije višjih rastlin, lahko porasli s prevlekami alg in modrozelenih cepljvk (podobne, stalno poplavljene habitatne tipe, uvrščamo v enoto 21).

15	Obmorska slanišča s slanoljubno vegetacijo Združbe z različnim vplivom morske vode, v katerih prevladujejo slanuše (halofiti).
15.1	Poplavljeni muljasti poloji s sestoji slanuš enoletnic Pionirska vegetacija enoletnih slanuš na slabo propustnih glinastih muljastih polojih v polodprtih sistemih (zatoki, opuščene soline, nasutine ipd.) pod vplivom morske vode. Med rastlinskimi vrstami se pojavljajo predvsem trave in vrste iz rodu <i>Salicornia</i> .
15.11	Poplavljeni muljasti poloji s sestoji slanuš enoletnic, predvsem osočnika Pionirska vegetacija enoletnih slanuš na slabo propustnih glinastih muljastih polojih v polodprtih sistemih (zatoki, opuščene soline, nasutine ipd.) pod vplivom morske vode, v kateri prevladujejo vrste rodov <i>Salicornia</i> , <i>Salsola</i> in <i>Suaeda</i> .
15.113	Poplavljeni muljasti poloji s sredozemskimi sestoji slanuš enoletnic v katerih prevladuje osočnik Pionirska vegetacija enoletnih slanuš na slabo propustnih glinastih muljastih polojih v polodprtih sistemih (zatoki, opuščene soline, nasutine ipd.) pod vplivom morske vode, v kateri prevladuje vrsta <i>Salicornia herbacea</i> s.l.
15.2	Muljaste morske obale s prevladujočim metličjem Pionirski sestojih blatnih, muljastih morskih obal, ki jih gradijo vrste metličja (<i>Spartina</i> spp.) in druge vrste trav.
15.21	Muljaste morske obale z metličjem Pionirski sestojih blatnih, muljastih morskih obal, ki jih gradi metličje (<i>Spartina</i> spp.).
15.5	Obmorska močvirja Obmorska močvirja, večkrat s prevladujočimi vrstami slanoljubnih ločij (<i>Juncus</i> spp.).
15.51	Sredozemska obmorska močvirja z ločjem Sredozemska obmorska močvirja podvržena plimovanju, v katerih prevladujeta vrsti slanoljubnih ločij <i>Juncus maritimus</i> in <i>J. acutus</i> .
15.6	Sestoji slanuš trajnic na muljastih polsuhih tleh Slanišča polgrmičastih in zelnatih trajnic na polsuhih muljasto-peščenih tleh.
15.61	Sredozemski sestoji slanuš trajnic na muljastih polsuhih tleh Sredozemska slanišča polgrmičastih in zelnatih trajnic na polsuhih muljasto-peščenih tleh. Prevladujejo vrste rodov <i>Arthrocnemum</i> , <i>Halimione</i> , <i>Limonium</i> , itd.
18	Obmorski klifi in skalnata obrežja Obmorski skalnati - apnenčasti ali flišni klifi, ki se strmo spuščajo neposredno v morje, ali pa je pod klifi ozka obala. Delovanje morja na klif ima različen vpliv, odvisno od višine oziroma oddaljenosti od morske gladine.
18.1	Obmorski klifi Obmorski klifi, njihove površinske strukture s pripadajočimi rastlinskimi združbami in združbami ptičev.
18.16	Sredozemski klifi Obmorski klifi in izolirana skalnata območja, vključno s flišnimi klifi.
18.2	Vlažni deli morskih klifov Obmorski klifi ali njihovi deli v območju delovanja morja, valov oziroma vetra, ki raznaša razpršeno morsko vodo.
18.22	Sredozemski in pontski obmorski klifi v območju delovanja valov in pršca Obmorski klifi oziroma njihovi deli v območju dosega valov in pršca.
18.221	Sredozemski obmorski klifi v območju delovanja valov in pršca Severnojadransko apnenčasto skalovje ob obali in z vegetacijo skromno porasli flišni klifi neposredno na morski obali, delno v dosegu valov in pršca.

2	Sladke celinske vode Tekoče in stoječe sladke vode naravnega ali antropogenega nastanka.
21	Obalne lagune Slane vode, ločene od morja. Lahko so ohranjeni ozki prehodi do odprtega morja. Prisotne nevretenčarske ali rastlinske združbe lahko označimo s šiframi drugih habitatnih tipov.
22	Stoječe sladke vode Naravna in umetna jezera, ribniki, mlake, mrtvice, akumulacijska jezera ter kanali in drenažni jarki (glej še 89.2) z razvito vodno vegetacijo ali brez nje.
22.1	Stalna jezera, ribniki in ostale stoječe vode Jezera, ribniki ali druga vodna telesa, kjer se voda stalno zadržuje. Vodna gladina lahko niha. Tu so prisotne na vodo (pelagične - 22.11-22.15) in na dno (bentoške - 22.16) vezane združbe. Združbe makrofitov so navedene v enoti 22.4. Dno in obrežje peskokopov, glinokopov in gramoznic s pripadajočimi združbami so navedeni v enoti 22.26, obrežna vodna vegetacija pa je vključena v enoto 53.
22.11	Oligotrofne vode revne s karbonati Stoječe vode s čisto vodo (zelenkaste do rjavkaste barve), ki je revna z raztopljenimi bazami; pH 5-6.
22.12	Mezotrofne vode Stoječe vode, srednje bogate z raztopljenimi bazami; pH 6-7.
22.13	Evtrofne vode Stoječe vode z umazano sivo do modrozeleno vodo, ki je bolj ali manj kalna, zelo bogata z raztopljenimi bazami; pH višji od 7. Prosto plavajoče združbe.
22.14	Distrofne vode Stoječe vode z močno zakisano, pogosto rjavo obarvano vodo in z visoko vsebnostjo huminskih kislin, pH 3-5 (glej še 51.13).
22.15	Oligo-mezotrofne vode bogate s karbonati Stoječe vode s čisto vodo, malo hranilnimi snovmi in bogate z bazami; pH več kot 7,5.
22.16	Jezersko dno Združbe modrozelenih cepljivk, alg in živali na jezerskem dnu.
22.2	Občasne stoječe vode Sladkovodna jezera, ribniki in druga vodna telesa, ki se občasno izsušijo. V njih so običajne pelagične združbe živali in alg ter modrozelenih cepljivk in bentoške združbe. Lahko so razvite amfibijske združbe makrofitov (22.3).
22.26	Blatni, peščeni in prodnati bregovi ali dno občasnih stoječih voda. Neporasli bregovi ali dno stoječih voda, občasno osušeni zaradi naravnega ali umetnega nihanja vodne gladine.
22.27	Bentoške združbe občasnih stoječih voda Bentoške združbe, ki se razvijejo v vodi občasnih stoječih voda.
22.3	Amfibijske združbe makrofitov Vegetacija na dnu in bregovih občasnih stoječih voda, ter v občasno poplavljenih uleklinah, prilagojena na izmenjavo suhih in poplavljenih faz (enota 22.2). Vključujejo združbe enoletnic, ki se razvijejo med suho fazo in trajnic, ki prenesajo občasno popolno zalitje. Združbe plazečih rastlin, prilagojene na občasno uspevanje v plitvi vodi in na blatnih tleh so uvrščene v enoto 22.432 (plavajoče združbe v plitvih vodah).
22.32	Evsosibirske amfibijske združbe z enoletnicami Nizko rastoče združbe blatnih ali peščenih tal z vrsto <i>Juncus bufonius</i> , združbe z enoletnimi ostricami (<i>Cyperus</i> spp.) iz razreda <i>Isoeto-Nanojuncetia</i> .
22.321	Blatna ali peščena tla z različnimi vrstami sit Nizkorastoče združbe na vlažnem blatnem ali peščenem dnu suhe faze ali nižjega vodostaja jezer in ribnikov. Značilne vrste so <i>Carex bohemica</i> , <i>Lindernia</i> spp., <i>Cyperus fuscus</i> , <i>Pepils portula</i> , <i>Eleocharis carniolica</i> , <i>E. ovata</i> , <i>Limosella aquatica</i> , <i>Elatine</i> spp.

22.323	Blatna tla z žabjim ločjem Združbe osušenega dna občasnih mlak in luž, kolesnic gozdnih kolovozov, razvite v glavnem na kisljih tleh z vrstami <i>Juncus bufonius</i> , <i>Cyperus flavescens</i> , <i>Centunculus minimus</i> , <i>Centaurium pulchellum</i> .
22.33	Združbe z mrkači Enoletne visokostebelne združbe z dušikom bogatih bregov stoječih voda (<i>Bidens</i> spp., <i>Chenopodium</i> spp., <i>Polygonum</i> spp., <i>Rumex maritimus</i> , <i>R. palustris</i> , <i>Catabrosa aquatica</i> , <i>Leersia orysoides</i> idr.).
22.35	Celinske amfibijske združbe Enoletne združbe osušenega dna stoječih voda z vrstami <i>Elatine</i> spp., <i>Cyperus</i> spp., <i>Eleocharis</i> spp.
22.351	Panonske amfibijske združbe Z dušikom bogata rastišča na blatnih ali peščenih nanosih ob rekah in jezerih z vrstami <i>Cyperus fuscus</i> , <i>C. flavescens</i> , <i>Dichostylis micheliana</i> , <i>Juncus bufonius</i> , <i>Echinochloa crus-galli</i> , <i>Gnaphalium uliginosum</i> .
22.4	Vegetacija stoječih sladkih voda Združbe stalnih ali občasnih stoječih ali počasi tekočih voda (kanali), ki jih gradijo prosto plavajoče ali zakoreninjene potopljene in na površini plavajoče rastline.
22.41	Prosto plavajoča vegetacija Prosto plavajoče združbe večinoma s hranili bogatih voda.
22.411	Združbe vodnih leč Površinsko prosto plavajoče združbe z vrstami rodov <i>Lemna</i> , <i>Spirodella</i> , <i>Wolffia</i> in jetrenjakov <i>Riccia</i> , <i>Ricciocarpus</i> .
22.412	Združba z žabjim šejkom Prosto plavajoča združba z vrsto <i>Hydrocharis morsus-ranae</i> .
22.413	Združba z vodno škarjico Prosto plavajoča združba z vrsto <i>Stratiotes alloides</i> .
22.414	Združbe z mešinkami Prosto plavajoča združba voda bogatih s hranili z vrstami <i>Utricularia vulgaris</i> agg.
22.415	Združba s plavčkom Prosto plavajoča združba z vrsto <i>Salvinia natans</i> .
22.42	Zakoreninjena podvodna vegetacija Združbe zakoreninjenih podvodnih večletnic (rod <i>Potamogeton</i>), ki nad vodno površino poženejo samo socvetja.
22.421	Združbe velikih podvodnih dristavcev Združbe širokolistnih dristavcev (<i>Potamogeton lucens</i> , <i>P. praelongus</i> , <i>P. perfoliatus</i>) značilnih za globlje, bolj odprte stoječe vode.
22.422	Združbe manjših dristavcev in drugih vrst Združbe manjših dristavcev (npr. <i>P. crispus</i> , <i>P. filiformis</i> , <i>P. pectinatus</i>) in drugih potopljenih vrst (<i>Ranunculus circinatus</i> , <i>Ceratophyllum</i> spp., <i>Elodea canadensis</i> ., <i>Najas</i> spp., <i>Zanichellia palustris</i>).
22.43	Zakoreninjena plavajoča vegetacija Plavajoče združbe zakoreninjenih rastlin s širokimi plavajočimi listi (<i>Nymphaea alba</i> , <i>Nuphar lutea</i> , <i>Trapa natans</i> , <i>Nymphoides peltata</i>).
22.431	Plavajoči širokolistni makrofiti Združbe z vrstama <i>Nuphar luteum</i> in <i>Nymphaea alba</i> ter pogosto s podvodnimi vrstami rodov <i>Ceratophyllum</i> , <i>Myriophyllum</i> , <i>Potamogeton</i> . Značilne za večja stalna vodna telesa.
22.432	Plavajoča vegetacija plitvih voda Vegetacija večinoma plitvih voda z vrstami rodov <i>Callitriche</i> , <i>Hottonia</i> , <i>Batrachium</i> , ki so občutljive na izsušitev.

22.433	Dristavci v oligotrofnih vodah Vegetacija z vrstami <i>Potamogeton gramineus</i> , <i>P. alpinus</i> in <i>Sparganium minimum</i> v čistih, navadno manjših plitvih vodah.
22.44	Podvodne preproge parožnic Preproge parožnic (<i>Chara</i> spp., <i>Nitella</i> spp.) v razmeroma čistih oligotrofnih do mezotrofnih stoječih vodah.
22.45	Mlake z mahovi in mešinko Plavajoči, delno potopljeni sestoji šotnih in nekaterih drugih mahov ter vrst <i>Utricularia minor</i> , <i>U. intermedia</i> v oligotrofnih do mezotrofnih mlakah iz zvez <i>Scorpidio-Utricularion minoris</i> in <i>Sphagno-Utricularion</i> . (glej tudi 51.13).
22.5	Kraška presihajoča jezera in polja Presihajoča jezera, ki se napolnijo z vodo večinoma jeseni, spomladi pa voda odteče. Dno je v suhi fazi poraslo s travišči ali ostane stalno vlažno in delno zalito z vodo skozi vse leto. Razvita je vodna ali amfibijska vegetacija. Vegetacijo različnih faz kartiramo, če je možno, kot ločene enote (22.1, 22.2, 22.3, 22.4, 37, 38, 53, 54 in 8).
22.6	Otočki v stoječih vodah Stalno ali občasno kopni otočki v stoječi vodi.
24	Tekoče vode Vse stalne ali občasne reke in potoki, vključno s hudourniki, slapovi, brzicami, razen meliščnih in skalnih hudournikov, ki se trenutno pojavijo samo ob močnem nalivu. Te uvrstimo v ustrezno skupino 61 ali 62.
24.1	Reke in potoki Vodotok ne glede na vegetacijo. Delitev temelji na padcu, širini rečnega korita, temperaturi vode in ihtiološki klasifikaciji. Če je razvita prava vodna vegetacija, kartiramo združbe vodnih rastlin (24.4). Strukture v in ob strugi, npr. prodišča, skale... kartiramo kot enote 24.2, 24.3, 24.5 in 24.6.
24.11	Rečice, potoki v gorskem in visokogorskem pasu Izvirni deli rek in potokov v gorskem svetu s stalno vodo, za katere je značilna bolj ali manj stalna temperatura, podobna temperaturi podtalnice (krenon).
24.12	Postrvji pas Zgornji in srednji tok gorskih vodotokov. Značilen je vrtničast, neenakomeren tok in dnevno-nočno nihanje temperature vode. Združbe gradijo predvsem vrtničarji (<i>Turbellaria</i>), ličinke enodnevnice (<i>Ephemeroptera</i>), vrbnic (<i>Plecoptera</i>), mladoletnic (<i>Trichoptera</i>) ter mahovi in nekatere pritrjene cepljivke in alge (<i>Cyanophyceae</i> , <i>Bacillariophyta</i> , <i>Rhodophyta</i> in <i>Chlorophyta</i>). Po evropski ihtiološki klasifikaciji je to postrvji pas.
24.13	Lipanski pas Spodnji odseki gorskega toka rek. Po evropski ihtiološki klasifikaciji je to lipanski pas.
24.14	Mrenski pas Zgornji odseki nižinskih rek. Značilen je umirjen tok, visoka nihanja letne temperature, v vodni biocenozni je znaten delež vrst stoječih voda. Po evropski ihtiološki klasifikaciji je to mrenski pas.
24.15	Ploščičev pas Srednji in spodnji odseki nižinskih vodotokov s podobnimi biocenozami kot v stoječih vodah. Po evropski ihtiološki klasifikaciji je to ploščičev pas.
24.16	Presihajoče reke, potoki in hudourniki Vodotoki, v katerih je pretok vode prekinjen za določen del leta, ko je struga suha. V vodni fazi jih lahko uvrstimo v enote 24.11-24.15. Gorske hudourniške struge, kjer voda teče le ob nalivih, uvrščamo v ustrezne skupine habitatnih tipov 6.
24.17	Slapovi in brzice Bolj ali manj navpični slapovi in brzice, ki nastanejo zaradi večjih ali manjših skokov v strugi.
24.2	Rečna prodišča in bregovi Rečna prodišča sestavljena iz manjših prodnikov.
24.21	Neporasli prodnati bregovi in prodišča Neporasli prodnati bregovi in prodišča.

24.22	Redko porasli rečni bregovi in prodišča Prodišča porasla s pionirsko vegetacijo ali zrelejšimi razvojnimi fazami. Pokrovnost majhna.
24.221	Pionirske združbe prodišč gorskih rek in potokov Razmeroma nesklenjeni sestoji visokih steblik in nizkih grmičev kot pionirske združbe na prodiščih gorskih rek in potokov.
24.222	Visoka steblikovja prodišč sredogorskih rek in potokov Razmeroma sklenjeni sestoji visokih steblik in nizkih grmičev kot pionirske združbe na prodiščih sredogorskih rek in potokov.
24.223	Nizka grmišča prodišč sredogorskih rek in potokov Nizka grmišča prodišč sredogorskih rek in potokov, prevladujoče vrbe, pojavlja se tudi <i>Myricaria germanica</i> ; natančnejša pripadnost znotraj 44.
24.224	Visoka grmišča prodišč sredogorskih rek in potokov Visoka grmišča prodišč sredogorskih rek in potokov, prevladujoče vrste rodov <i>Salix</i> , <i>Alnus</i> ; natančnejša pripadnost znotraj 44.
24.3	Rečni bregovi z nanosi mivke Rečni bregovi z nanosi mivke, posebej značilni za velike reke.
24.31	Neporasli rečni bregovi z nanosi mivke Neporasli rečni bregovi z nanosi mivke.
24.32	Porasli rečni bregovi z nanosi mivke Redko porasli rečni bregovi z nanosi mivke; ob močnejši zaraslosti uporabimo tipe enot 22.3, 31 in 44.
24.4	Vegetacija tekočih voda Sestoji zakoreninjenih vodnih rastlin (<i>Callitriche</i> spp., <i>Potamogeton nodosus</i> , <i>Ranunculus</i> subg. <i>Batrachium</i> itd.) vključno z mahovi in makroskopskimi algami.
24.42	Vegetacija s karbonati bogatih oligotrofnih tekočih voda Vodne združbe s hranili revnih vodotokov, ki so bogati s karbonati. Značilne vrste so <i>Potamogeton coloratus</i> ali lehnjakotvorni mahovi in alge.
24.421	Vegetacija s karbonati bogatih oligotrofnih tekočih voda, kjer lehnjak ne nastaja. Vodne združbe s hranili revnih vodotokov, vendar bogatih s karbonati. Značilna vrsta je <i>Potamogeton coloratus</i> , lehnjak ne nastaja.
24.422	Lehnjakotvorna rečna vegetacija Vodne združbe mahov in alg, ki tvorijo lehnjak v vodotokih, ki so revni s hranili in bogati s karbonati.
24.43	Vegetacija mezotrofnih tekočih voda Vodne združbe v s hranili zmerno bogatih vodotokih. Pogostejše vrste so <i>Berula erecta</i> , <i>Mentha aquatica</i> , <i>Potamogeton perfoliatus</i> , <i>Potamogeton natans</i> , <i>Ranunculus fluitans</i> , <i>Ranunculus aquatilis</i> , <i>Callitriche stagnalis</i> , <i>Nymphaea alba</i> in druge.
24.44	Vegetacija evtrofnih tekočih voda Vodne združbe s hranili bogatih vodotokov; značilne vrste: <i>Ranunculus fluitans</i> , <i>Ranunculus circinatus</i> , <i>Zannichellia palustris</i> , <i>Potamogeton nodosus</i> , <i>P. lucens</i> , <i>P. pectinatus</i> , <i>P. crispus</i> , <i>Sparganium emersum</i> , <i>Sagittaria sagittifolia</i> , <i>Nuphar lutea</i> in mah <i>Fontinalis antipyretica</i> .
24.5	Rečni bregovi z nanosi mulja Rečni bregovi, na katere visoka voda naplavi blatne usedline.
24.51	Neporasli muljasti rečni bregovi Muljasta rečna obrežja brez vegetacije.
24.52	Enoletne združbe muljastih rečnih bregov Pionirske združbe visokih steblik na muljastih bregovih nižinskih rek z vrstami rodov <i>Bidens</i> , <i>Rorippa</i> , <i>Chenopodium</i> , <i>Polygonum</i> itd.
24.6	Skale in skalni bloki v rečni strugi Skale in skalni bloki v rečni strugi, ki so stalno ali občasno nad vodno gladino.

3	<p>Grmišča in travišča</p> <p>Združbe v katerih prevladujejo grmi in trave. Lahko so klimaksne združbe območij, kjer ne uspevajo gozdovi ali so prehodne, zoogeno ali antropogeno nastale regresivne ali progresivne stopnje v gozdnem območju na propustnih, slabo propustnih ali občasno poplavnih tleh. Vključena so listopadna, in vednozeleno (tudi sklerofilna) grmišča, sestoji vresnic v borealnem, zmernem, mediteranskem, tropskem in visokogorskem klimatskem območju, stepe ter alpska in druga gorska travišča.</p>
31	<p>Resave in grmišča v zmernih klimatskih predelih</p> <p>Grmišča klimatsko zmernih predelov. Vključujejo listopadna grmišča in pritlikava grmišča subarktičnih, subantarktičnih, zmernih, stepskih, zmerno toplih vlažnih in mediteranskih območij, resave in grmičaste iglavce subarktičnih, subantarktičnih, zmernih, stepskih, zmerno toplih vlažnih predelov in pritlikava grmišča, resave hladnih pasov nad gozdno mejo ali v puščavskih višinskih pasovih subarktičnih, subantarktičnih, zmernih, mediteranskih in subtropskih visokih gorovjih. V palearktičnem območju so vključene v to enoto atlantske resave, visokogorske in borealne gorske resave in grmišča iglavcev, subalpinske grmiščne združbe, oromediteranske in irano-turanske montanske združbe. Vključuje površine, zaraščajoče se z listavci in iglavci v zmernih klimatskih območjih.</p>
31.2	<p>Evropske suhe resave in nizko grmičevje</p> <p>Suhe ali zmerno suhe resave na silikatih, podzolah v vlažnem atlantskem in subatlantskem podneblju v nižinah in v gorah zahodne in srednje Evrope, tudi v Alpah.</p>
31.21	<p>Submontanske resave z borovnico, jesensko vreso in drugim grmičevjem</p> <p>Submontanske resave z vrstami <i>Vaccinium myrtillus</i>, <i>Calluna vulgaris</i> in vrstami iz rodu <i>Genista</i> v nižjih predelih Alp, Karpatov in Pirenejev; v Sloveniji predvsem Karavanke, Pohorje in zakisani predeli v montanskem pasu.</p>
31.214	<p>Submontanske alpske resave z borovnico</p> <p>Resave v kolinskem in gorskem pasu Alp z vrstami <i>Vaccinium myrtillus</i>, <i>Calluna vulgaris</i>, <i>Campanula spicata</i> idr.</p>
31.4	<p>Arktično-alpinske in borealne resave</p> <p>Pritlikavo grmičevje alpskega in subalpskega pasu evrazijskih gorstev. Prevladujejo vrste iz družine <i>Ericaceae</i>, <i>Dryas octopetala</i> in pritlikavi brini (<i>Juniperus</i> spp.).</p>
31.41	<p>Pritlično grmičevje z alpsko azalejo in drugimi vresnicami na zakisanih tleh</p> <p>Pritlično grmičevje na vetrovnih rastiščih, večinoma brez snega, v alpskem pasu. Prevladujejo vrste iz družine <i>Ericaceae</i>, predvsem <i>Loiseleuria procumbens</i>.</p>
31.412	<p>Zakisano alpsko pritlikavo grmičevje s prevladujočo borovnico, alpsko azalejo in lišaji</p> <p>Pritlikave preproge nizkega grmičevja vrst rodu <i>Vaccinium</i> (<i>V. gaultherioides</i>, <i>V. myrtillus</i>, <i>V. vitis-idaea</i>), <i>Loiseleuria procumbens</i> in lišajev na vetrovnih mestih. Večinoma brez snega, v alpskem in visokogorskem pasu silikatnih Alp ali lokalno zakisanih območjih.</p>
31.42	<p>Zakisano rjasto slečje alpskega pasu</p> <p>Resave z vrsto <i>Rhododendron ferrugineum</i> na silikatih ali lokalno zakisanih tleh v Alpah, pogosto z vrsto <i>Vaccinium myrtillus</i> ali pritlikavimi bori (<i>Pinus</i> spp.).</p>
31.43	<p>Subalpsko pritlikavo brinje na silikatih ali drugih zakisanih tleh</p> <p>Običajno gosti sestoji nizkih brinov (<i>Juniperus</i> spp.) v visokogorskem svetu na kislji podlagi.</p>
31.431	<p>Subalpsko pritlikavo brinje s sibirskim brinom na silikatih ali drugih zakisanih tleh</p> <p>Subalpsko pritlikavo brinovje z vrsto <i>Juniperus sibirica</i>, razvito na kislji podlagi Alp. Razvije se na suhih, sončnih, a preprihanih legah v subalpskem in alpskem pasu.</p>
31.47	<p>Alpinske resave na apnencu s spomladansko reso in z zimzelenim gornikom</p> <p>Preproge vrst <i>Arctostaphylos uva-ursi</i> ali <i>A. alpinus</i>, skupaj z vrsto <i>Erica carnea</i> v alpskem, subalpskem ali lokalno montanskem pasu. Večinoma na karbonatni podlagi.</p>
31.48	<p>Alpinske resave in dlakavo slečje na apnencu</p> <p>Resave in dlakavo slečje gozdnih posek, nad gozdno mejo in v alpskem pasu na karbonatnih tleh v Alpah in Dinaridih z vrstami <i>Rhododendron hirsutum</i>, <i>Rhodothamnus chamaecistus</i>, <i>Erica carnea</i>, <i>Clematis alpina</i>, <i>Daphne striata</i>, <i>Daphne mezereum</i>, <i>Globularia cordifolia</i>, <i>Arctostaphylos uva-ursi</i>. <i>Rhododendron hirsutum</i> in <i>Erica carnea</i> sta pogosto dominantni vrsti.</p>

31.5	Ruševje Grmišča rušja (<i>Pinus mugo</i>) suhih predelov notranjih Alp, severnih in jugovzhodnih zunanjih Alp, švicarske Jure, Karpatov, Apeninov, Dinaridov, Balkanskega gorstva.
31.52	Ruševje zunanjih severnih in jugovzhodnih Alp Ruševje večinoma na karbonatni podlagi in propustnih tleh v severnih in jugovzhodnih zunanjih Alpah z vrstami <i>Pinus mugo</i> , <i>Rhododendron hirsutum</i> , <i>Arctostaphylos uva-ursi</i> , <i>Arctostaphylos alpinus</i> , <i>Sorbus chamaemespilus</i> , <i>Lonicera caerulea</i> , <i>Lonicera alpigena</i> , <i>Calamagrostis varia</i> , <i>Erica herbacea</i> , <i>Rhodothamnus chamaecistus</i> ; na zakisanih tleh so pogoste vrste <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Vaccinium vitis-idaea</i> , <i>Rhododendron ferrugineum</i> , <i>Empetrum hermaphroditum</i> .
31.57	Ruševje Dinarskega gorstva Ruševje v Dinaridih in sosednjih gorskih verigah z vrstami <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Rubus saxatilis</i> , <i>Rubus idaeus</i> , <i>Sorbus aucuparia</i> , <i>Rosa pendulina</i> , <i>Veratrum album</i> in <i>Polygonatum verticillatum</i> .
31.6	Subalpinska grmišča z visokim steblikovjem Grmičasti sestoji in visoke steblike na svežih in s hranili bogatih tleh evrazijskih gorstev v subalpskem pasu in manjših območjih borealnega območja iz razreda <i>Mulgedio-Aconitetea</i> .
31.61	Subalpsko grmovje zelene jelše in vrb Sklenjeni sestoji zelene jelše (<i>Alnus viridis</i>) in grmičastih vrb (<i>Salix waldsteiniana</i> , <i>S. appendiculata</i> ipd.). Prevladuje zelena jelša, vmes vrbe in visoke steblike.
31.611	Alpinsko zeleno jelševje Dominira zelena jelša (<i>Alnus viridis</i>) na globljih, vlažnejših tleh subalpskega pasu. Vmes najdemo tudi vrbe in visoke steblike (<i>Veratrum album</i> , <i>Geranium sylvaticum</i> , <i>Cicerbita alpina</i>) ipd.
31.62	Alpinska grmičasta vrbovja Subalpsko grmovje v katerem prevladujejo nekatere vrbe (v Sloveniji <i>Salix waldsteiniana</i> , <i>S. appendiculata</i>), zelena jelša (<i>Alnus viridis</i>), jerebika (<i>Sorbus aucuparia</i>) in visoke steblike.
31.8	Grmišča pred zaraščanjem v gozd Večinoma listopadna grmišča (zaraščajoče se površine) na potencialno gozdnih površinah evrazijskih listopadnih gozdov atlantskega, subatlantskega in subkontinentalnega območja, vendar tudi na hladnih rastiščih mediteranskega vednozelenega območja.
31.81	Srednjeevropska in submediteranska listopadna grmišča na bogatih tleh Gozdni robovi (obronki), žive meje (mejice) in druga grmišča v zahodni in srednji Evropi iz reda <i>Prunetalia</i> z vrstami <i>Prunus spinosa</i> , <i>Prunus mahaleb</i> , <i>Rosa</i> spp., <i>Cornus mas</i> , <i>Cornus sanguinea</i> , <i>Sorbus aria</i> , <i>Crataegus</i> spp., <i>Lonicera xylosteum</i> , <i>Rhamnus cathartica</i> , <i>Rhamnus alpinus</i> , <i>Clematis vitalba</i> , <i>Ligustrum vulgare</i> , <i>Viburnum lantana</i> , <i>Viburnum opulus</i> , <i>Rubus</i> spp., <i>Amelanchier ovalis</i> , <i>Cotoneaster integerrimus</i> , <i>Pyrus pyraeaster</i> , <i>Malus sylvestris</i> , <i>Euonymus europaeus</i> , <i>Corylus avellana</i> , <i>Ulmus minor</i> , <i>Acer campestre</i> , <i>Acer monspessulanum</i> , <i>Carpinus betulus</i> . Razvijajo se na nevtralnih ali karbonatnih tleh na rastiščih gozdov zvez <i>Carpinion betuli</i> (enote 41.21-41.29), <i>Quercion pubescenti-petraeae</i> (enote 41.71), <i>Fagion sylvaticae</i> (enote 41.11-41.16) in <i>Arenonio-Fagion</i> .
31.811	Mezofilna grmišča črnega trna in robide Subatlantska grmišča s prevladujočimi robidami (<i>Rubus</i> spp.) na svežih, globljih, običajno neapnenih, zakisanih tleh. V Sloveniji na flišnih pokrajinah izven submediterana, Goričko, predalpski svet, Pohorje, sicer le senčne doline, vlažne grape ipd. Označujejo jih vrste: <i>Corylus avellana</i> , <i>Carpinus betulus</i> , <i>Quercus robur</i> , <i>Cornus sanguinea</i> , <i>Frangula alnus</i> , <i>Salix caprea</i> , <i>Rubus idaeus</i> .
31.812	Srednjeevropska toploljubna bazifilna grmišča Grmišča živih mej, mejic, gozdnih robov in zaraščajočih se površin opučenih sekundarnih travišč. Označujejo jo skupina bazofilnih termofilnih grmov, kot npr. <i>Berberis vulgaris</i> , <i>Ligustrum vulgare</i> , <i>Viburnum lantana</i> , <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Prunus spinosa</i> , <i>Cornus sanguinea</i> , <i>Euonymus europaea</i> , v submediteranskem območju tudi <i>Prunus mahaleb</i> , <i>Frangula rupestris</i> , <i>Cornus mas</i> , <i>Cotinus coggygria</i> .
31.8121	Srednjeevropska toploljubna bazifilna grmišča s kalino in črnim trnom Najbolj razširjena grmiščna združba v Sloveniji, ki jo najdemo na sončnih, toplih legah na nezakisanih (bazičnih ali nevtralnih) tleh, kot žive meje, obronki, gozdni robovi ali zaraščajoče se traviščne površine. Značilne grmovne vrste so: <i>Ligustrum vulgare</i> , <i>Prunus spinosa</i> , <i>Cornus sanguinea</i> , <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Rosa canina</i> , <i>Viburnum lantana</i> , <i>Rhamnus cathartica</i> .

31.8122	Submediteranska listopadna grmišča Toploljubna bazifilna grmišča submediteranskega dela Slovenije, ki na omenjenem območju zavzemajo veliko površino. Nastopajo kot mejice med kraškimi travišči, grmovne obrobe vrtač, gozdni robovi, zaraščajoče prisojne površine ali kot žive meje v Istri in drugih flišnih pokrajinah. Ponekod so grmišča pionirski stadiji gozda na strmih skalnatih kraških robovih. Prepoznamo jih po vrstah <i>Prunus mahaleb</i> , <i>Frangula rupestris</i> , <i>Cotinus coggygria</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Rubus ulmifolius</i> , <i>Ligustrum vulgare</i> , <i>Carpinus orientalis</i> , <i>Cornus mas</i> , <i>Berberis vulgaris</i> , <i>Helleborus multifidus</i> subsp. <i>istriacus</i> . Glej tudi 32.B7 (garige).
31.86	Sestoji orlove praproti Praviloma povsem sklenjeni in ekstenzivno gospodarjeni sestoji z orlovo praprotjo <i>Pteridium aquilinum</i> izven gozda. Pogosto so to razmeroma dolgotrajni razvojni stadiji na poti od travnika proti gozdu.
31.87	Gozdne čistine Vegetacija gozdnih čistin, kot so poseke, pogorišča, snegolomi, požledi ipd. na območju evrosibirskih in submediteranskih listopadnih ali iglastih gozdov.
31.871	Gozdne čistine z vegetacijo visokih steblik Vegetacija gozdnih čistin, kot so poseke, pogorišča, snegolomi, požledi ipd. na območju evrosibirskih in submediteranskih listopadnih ali iglastih gozdov, v kateri prevladujejo zelišča, in sicer visoke steblikle. Najbolj značilne vrste so <i>Atropa belladonna</i> , <i>Epilobium</i> spp., <i>Chamaenerion angustifolium</i> , <i>Eupatorium cannabinum</i> , <i>Angelica sylvestris</i> , <i>Calamagrostis epigejos</i> , <i>Fragaria vesca</i> , <i>Salvia glutinosa</i> , <i>Senecio</i> spp., <i>Arctium</i> spp. ipd.
31.872	Gozdne čistine z grmovno vegetacijo Vegetacija gozdnih čistin, kot so poseke, pogorišča, snegolomi, požledi ipd. na območju evrosibirskih in submediteranskih listopadnih ali iglastih gozdov, v kateri prevladujejo grmovne vrste. Med njimi so na globokih bogatih tleh najpogostejše <i>Salix caprea</i> , <i>Sambucus nigra</i> , <i>Sambucus racemosa</i> , <i>Rubus</i> spp. Na revnih zakisanih tleh najdemo vrsti <i>Betula pendula</i> in <i>Populus tremula</i> , v iglastih gozdovih pa <i>Vaccinium myrtillus</i> in <i>Sorbus aucuparia</i> . Med zelišči je na nevtralnih tleh veliko visokih steblik, kot <i>Salvia glutinosa</i> , <i>Calamagrostis</i> spp., <i>Urtica dioica</i> ipd., na zakisanih pa prevladujejo praproti <i>Pteridium aquilinum</i> , <i>Dryopteris filix-mas</i> , <i>Athyrium filix-femina</i> itd.
31.88	Brinovje kot faza zaraščanja suhih travišč Srednjeevropska grmišča z brinom (<i>Juniperus communis</i>) v nizinah in montanskem pasu, večinoma na Primorskem krasu so sukcesijske faze na suhih traviščih iz razreda <i>Festuco-Brometea</i> . Med brinjem, ki prevladuje, so zastopane vrste iz enote 34 oziroma pripadajočih podtipov.
31.8C	Leščevje Grmišča, kjer prevladuje navadna leska (<i>Coryllus avellana</i>).
31.8C3	Predalpska leščevja Pogosto velike površine grmišč z dominantno vrsto <i>Coryllus avellana</i> , lahko so faciesi enote 31.81.
31.8D	Grmičasti gozdovi listavcev in površine, zaraščajoče se z listnatimi drevesnimi vrstami Zgodnji razvojni stadiji listnatih gozdov - prevladujejo mladi primerki listnatih drevesnih vrst. Grmičasto obliko gozdov lahko označimo tako, da poleg oznake 31.8D navedemo še oznako enote 41, ki označuje pripadajoč tip gozda.
31.8E	Panjenci Zgodnji razvojni stadiji gozdov, posekanih na panj. Grmičasto obliko gozdov lahko označimo tako, da poleg oznake 31.8E navedemo oznako enote 41, ki označuje pripadajoč tip gozda.
31.8F	Mešani grmičasti gozdovi in površine, zaraščajoče se z listnatimi in iglastimi drevesnimi vrstami Zgodnje razvojne stopnje mešanih gozdov - prevladujejo mladi primerki listnatih in iglastih drevesnih vrst. Pri grmičasti obliki takih gozdov poleg oznake 31.8F lahko navedemo oznako enote 41, ki označuje pripadajoč tip gozda.
31.8G	Grmičasti gozdovi iglavcev in površine, zaraščajoče se z iglastimi drevesnimi vrstami Zgodnje razvojne stopnje iglastih gozdov - prevladujejo mladi primerki iglastih drevesnih vrst. Grmičasto obliko gozdov lahko označimo tako, da poleg oznake 31.8G napišemo oznako enote 42, ki označuje pripadajoč tip gozda.

32	Toploljubna zimzelena grmišča Sestoji zimzelenih grmičev in grmov v Sredozemlju ali na prisojnih legah.
32.B	Ilirske garige Sestoji nizkih grmov v nižinskih predelih jadranske obale.
32.B7	Ilirska gariga z derakom Gariga nižjih predelov jadranske obale in gričev balkanskega polotoka v kateri prevladuje vrsta <i>Paliurus spina-christi</i> .
34	Naravna suha travišča (stepe) in sekundarna suha travišča Primarna travišča (stepe) ali sekundarna travišča (pseudostepe) z dominantnimi nizkimi ali visokimi šopasto razraslimi travami ali šaši, ki tvorijo travno rušo. Razširjena so v Evraziji, vključujejo tudi sredozemska območja. Značilni sta dve obdobji mirovanja (poletna suša, zima), v Sredozemlju lahko le eno. Vključujejo tudi suha termofilna, večinoma zoogeno nastala travišča in termofilne gozdne robove v nižinah in gorskem pasu zmernih predelov in v Mediteranu, posebej še na karbonatni podlagi.
34.1	Srednjeevropske pionirske združbe Odprte, termofilne združbe na peščenih ali kamnitih tleh od nižin do montanskega pasu izven mediteranskega območja iz razreda <i>Koelerio-Corynephoretea</i> .
34.11	Evrosibirska pionirska vegetacija peščenih in kamnitih tal Odprta rastišča zahodne in srednje Evrope ter panonskega gričevja z rušnato pionirsko vegetacijo. Sestavljajo jo enoletnice ali sukulentne do polysukulentne vrste na preperem površju kamnitih površin ali peščeni podlagi na karbonatnih ali silikatnih tleh, kjer se pogosto pojavlja erozija. Vključuje različne oblike in izolirane lokalne združbe sestavljene iz starih (reliktnih) in mladih vrst. Skupaj s travišči 34.35 ali včasih 34.31, 34.33 in 34.341 ali grmišči 31.8 sestavljajo vegetacijo pečin skalnatih predelov pod gozdno mejo srednje Evrope. Pojavlja se tudi na prodiščih, predvsem v nižinah. Porašča sekundarna rastišča, kjer vladajo podobne razmere.
34.2	Travišča na s težkimi kovinami bogatih tleh Travišča na s težkimi kovinami bogatih tleh. Pokrovnost tal z višjimi rastlinami je majhna. Prevladujejo lišaji in mahovi; <i>Violetalia calaminariae</i> .
34.3	Evrosibirska suha in polsuha sekundarna travišča, pretežno na karbonatih Suha in polsuha sekundarna ekstenzivno gojena travišča s sklenjeno šopasto razraslo rušo na plitkih ali srednje globokih, pretežno karbonatnih tleh subatlantskega, subkontinentalnega in submediteranskega območja. Značilne vrste <i>Bromus erectus</i> , <i>Brachypodium pinnatum</i> , <i>B. rupestre</i> , <i>Koeleria pyramidata</i> , <i>Avenula pubescens</i> , <i>Sesleria albicans</i> , <i>Briza media</i> , <i>Carex humilis</i> , <i>Carex caryophyllea</i> , <i>Gentianella germanica</i> , <i>Gentianella ciliata</i> , <i>Gentiana cruciata</i> , <i>Trifolium montanum</i> , <i>Lotus corniculatus</i> , <i>Medicago lupulina</i> , <i>Ranunculus bulbosus</i> , <i>Sanguisorba minor</i> , <i>Cirsium acaule</i> , <i>Euphrasia stricta</i> , <i>Dianthus deltoides</i> , <i>Anthyllis vulneraria</i> , <i>Galium verum</i> , <i>Euphorbia brittingeri</i> , <i>Hippocrepis comosa</i> , <i>Helianthemum nummularium</i> , <i>Thymus praecox</i> , <i>Salvia pratensis</i> , <i>Linum catharticum</i> , <i>Scabiosa columbaria</i> , <i>Centaurea scabiosa</i> , <i>Carlina vulgaris</i> , <i>Viola hirta</i> , <i>Plantago media</i> , <i>Primula veris</i> , med njimi kukavičnice <i>Coeloglossum viride</i> , <i>Ophrys apifera</i> , <i>Ophrys holosericea</i> , <i>Ophrys insectifera</i> , <i>Ophrys sphegodes</i> , <i>Anacamptis pyramidalis</i> , <i>Orchis morio</i> , <i>Orchis ustulata</i> , <i>Orchis militaris</i> , <i>Orchis simia</i> , <i>Gymnadenia conopsea</i> , <i>Platanthera chlorantha</i> , itd. V submediteransko-ilirskem območju se jim pridružujejo vrste <i>Festuca rupicola</i> , <i>Sesleria juncifolia</i> , <i>Chrysopogon gryllus</i> , <i>Carex humilis</i> , <i>Stipa eriocalis</i> itd. od graditeljev ruše in <i>Centaurea rupestris</i> , <i>C. weldeniana</i> , <i>C. triumfettii</i> , <i>Scorzonera villosa</i> , <i>Leucanthemum liburnicum</i> , <i>Satureja subspicata</i> subsp. <i>liburnica</i> , <i>S. montana</i> subsp. <i>variegata</i> , <i>Plantago argentea</i> subsp. <i>liburnica</i> , <i>Polygala nicaeensis</i> , <i>Euphorbia nicaeensis</i> , <i>Potentilla tommasiniana</i> , <i>Pulsatilla nigricans</i> itd. Običajno vrstno bogate združbe lahko v fazi zaraščanja preraste <i>Brachypodium pinnatum</i> ali <i>B. rupestre</i> . Kasneje se pojavijo tudi visoke steblike, predvsem kobulnice.
34.32	Srednjeevropska suha in polsuha travišča s prevladujočo pokončno stoklaso Suha in polsuha sekundarna travišča srednje Evrope, v Sloveniji izven submediteranskega območja, pretežno na karbonatni podlagi, tudi na flišu in kislí peščeni podlagi.
34.322	Srednjeevropska zmerno suha travišča s prevladujočo pokončno stoklaso Srednjeevropska zmerno suha travišča. Praviloma uspevajo na južnih ekspaniranih legah. Tla so bazična na karbonatih, nevtralna do zmerno zakisana na flišu. Večinoma so značilna za gričevnat svet tradicionalne kulturne krajine in so v ekstenzivni rabi, brez ali z zmernim gnojenjem. Značilne so številne orhideje, nageljčki, pojalniki. Nekaj značilnih vrst: <i>Bromus erectus</i> , <i>Briza media</i> , <i>Festuca rupicola</i> , <i>Carex caryophyllea</i> , <i>Brachypodium pinnatum</i> agg., <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Plantago media</i> , <i>Trifolium montanum</i> , <i>Ranunculus bulbosus</i> , <i>Helianthemum ovatum</i> , <i>Carlina acaulis</i> , <i>Polygala comosa</i> , <i>Sanguisorba minor</i> , <i>Linum catharticum</i> , <i>Pimpinella saxifraga</i> , <i>Peucedanum oreoselinum</i> , <i>Buphthalmum salicifolium</i> itd.

34.322 S1	Srednjeevropski z orhidejami bogati polsuhi travniki na flišu ali globljih tleh na apnencu To so polsuha (mezofilnejša) travišča eksponiranih, sončnih leg gričevnatih pokrajin v glavnem flišne sestave ki so ostala v ekstenzivni rabi (košnja 1-2 krat letno). Ker so tla globlja in fliš tudi zadržuje vodo, so nevtralna ali rahlo zakisana. Vrste so iz seznama 34.322, posebej velja izpostaviti le še <i>Onobrychis viciifolia</i> , <i>Knautia arvensis</i> in različne vrste orhidej, predvsem iz rodu <i>Ophrys</i> in <i>Orchis</i> .
34.322 S2	Srednjeevropski toploljubni ekstenzivni travniki na plitkih tleh apnenčastega hribovja To so ekstenzivni travniki predvsem v montanskem pasu na karbonatnih tleh, v Sloveniji izven submediteranskega območja. Gre za plitva, slabo razvita tla na apnencu in dolomitu, reakcija tal je bazična, rastišča so suha in topla, zato je floristična sestava pestra. Poleg vrst 34.322 najdemo še naslednje: <i>Hypochoeris maculata</i> , <i>Danthonia alpina</i> , <i>Asperula cynanchica</i> , <i>Scabiosa hladnikiana</i> , <i>Acinos alpinus</i> , <i>Veronica jacquonii</i> , <i>Genista januensis</i> . Takšni travniki se zaradi opuščanja hitro zaraščajo; preko stadija s kobulnicami (<i>Laserpitium siler</i>) ali neposredno s toploljubnim grmovjem - brinje, šipek, črni trn, rdeči dren ipd.)
34.322 S3	Srednjeevropska suha travišča na kislí peščeni podlagi To so suhi travniki na strmih bregovih in vrhovih SV dela Slovenije (predvsem Goričkega) na kislí peščeni podlagi. Zaradi kisle podlage manjkajo nekatere pomembne vrste, kot sta <i>Bromus erectus</i> in <i>Brachypodium pinnatum</i> agg., orhideje razen <i>Orchis morio</i> . Travno rušo tvorita vrsti <i>Festuca rupicola</i> , <i>Trisetum flavescens</i> , prisotni so nageljčki (<i>Dianthus deltoideus</i> , <i>D. armeria</i>), <i>Hypochoeris radicata</i> , <i>Moenchia mantica</i> , <i>Luzula campestris</i> , <i>Hieracium pilosella</i> ter nekatere kisloljubnejše vrste gojenih travnikov.
34.323	Srednjeevropska zmerno suha travišča z glotami Srednjeevropska zmerno suha travišča z vrstami rodu <i>Brachypodium</i> (<i>Bromion erecti</i>).
34.325	Srednjeevropska dealpinska suha travišča z vilovinami V predalpskem, dinarskem in celo submediteranskem območju (Trnovski gozd) se v montanskem pasu, na skalnatih (plitka, kamnita tla) in vetrovnih legah razvije dealpinska vegetacija, kjer tvori rušo vrsta <i>Sesleria albicans</i> ali v dinarskem svetu tudi <i>S. kalnikensis</i> . Poleg vrst 34.32, so lahko prisotne nekatere vrste, ki se večinoma pojavljajo nad gozdno mejo: <i>Primula auricula</i> , <i>Acinos alpinus</i> , <i>Saxifraga crustata</i> , <i>Biscutella laevigata</i> itd.
34.4	Termofilni in mezofilni gozdni robovi Robovi listopadnih gozdov srednje Evrope in submediteranskih predelov s termofilnimi, na sušo odpornimi zelnatimi trajnicami in grmi, ki tvorijo poseben pas med travišči in zastornimi združbami na termofilnih legah in slabo hranljivih tleh.
34.41	Kserotermofilni gozdni robovi Robovi kserotermnih hrastovih gozdov srednje Evrope in submediterana iz reda <i>Quercetalia pubescentis</i> in sorodnih združb, ki se pojavljajo vse do zmerno borealnih območij Skandinavije. Značilne vrste so <i>Geranium sanguineum</i> , <i>Vincetoxicum hirundinaria</i> , <i>Tanacetum corymbosum</i> , <i>Bupleurum falcatum</i> , <i>Bupleurum longifolium</i> , <i>Origanum vulgare</i> , <i>Dictamnus albus</i> , <i>Anthericum ramosum</i> , <i>Fragaria viridis</i> , <i>Lathyrus pannonicus</i> , <i>Peucedanum officinale</i> , <i>Peucedanum cervaria</i> , <i>Laserpitium latifolium</i> , <i>Polygonatum odoratum</i> , <i>Rosa pimpinellifolia</i> , <i>Trifolium rubens</i> , <i>Clematis recta</i> , <i>Coronilla coronata</i> , <i>Melampyrum cristatum</i> , <i>Campanula bononiensis</i> , <i>Campanula rapunculoides</i> , <i>Campanula persicifolia</i> .
34.42	Mezofilni gozdni robovi Robovi mezofilnih gozdov zvez <i>Carpinion</i> in <i>Fagion</i> na globljih tleh z vrstami <i>Trifolium medium</i> , <i>Trifolium ochroleucon</i> , <i>Origanum vulgare</i> , <i>Melampyrum nemorosum</i> , <i>Melampyrum pratense</i> , <i>Agrimonia eupatoria</i> , <i>Vicia cassubica</i> , <i>Vicia dumetorum</i> , <i>Vicia orobus</i> , <i>Vicia sylvatica</i> , <i>Lathyrus latifolius</i> .
34.5	Evmediteranska suha travišča Mezomediteranska in termomediteranska suha, nesklenjena travišča z nizkimi travami in enoletnicami ali združbe enoletnic na slabo hranljivih bazičnih tleh na karbonatni podlagi.
34.7	Submediteranska in mediteransko-montanska suha in polsuha travišča Suha in polsuha travišča od Iberskega do Balkanskega polotoka v submediteranskem pasu hrastov. Pri nas se razvijejo v pasu listopadnih submediteranskih gozdov bukve, črnega gabra in puhavca ter kraškega gabra, kjer pokrivajo velike površine. Taka travišča se vzdržujejo z ekstenzivno košnjo ali pašo, vendar so večidel zaradi opuščanja rabe v zaraščanju. Faze zaraščanja obsegajo razvoj visokega steblikovja, predvsem kobulnic (<i>Laserpitium siler</i> , <i>L. latifolium</i>), pa tudi vrst <i>Asphodelus albus</i> , <i>Dictamnus albus</i> , <i>Paeonia officinalis</i> , <i>Thalictrum</i> spp., <i>Gentiana lutea</i> subsp. <i>symphyandra</i> , <i>Lilium</i> spp. itd. (pri nas le <i>Scorzonera</i>)

34.75	<p>Vzhodnosubmediteranska (submediteransko-ilirska) suha in polsuha travišča</p> <p>Suha in polsuha travišča zahodnega Balkana vzdolž vzhodne Jadranske obale od Tržaškega Krasa do Črne gore v pasu listopadnih submediteranskih gozdov bukve, črnega gabra in puhavca ter kraškega gabra. Razvita so na karbonatih in flišu, v Sloveniji le v submediteranskem območju. V travni ruši prevladujejo vrste <i>Chrysopogon gryllus</i>, <i>Stipa eriocalis</i>, <i>Danthonia alpina</i>, <i>Carex humilis</i>, <i>Festuca rupicola</i>, sicer pa so razen vrst iz razreda <i>Festuco-Brometea</i> (34.32) značilne še naslednje submediteransko-ilirske vrste iz reda <i>Scorzoneretalia villosae</i>: <i>Scorzonera austriaca</i>, <i>Thesium divaricatum</i>, <i>Jurinea mollis</i>, <i>Muscari botryoides</i>, <i>Leontodon crispus</i>, <i>Plantago holosteum</i>, <i>Knautia illyrica</i>, <i>Helianthemum ovatum</i>, <i>Serapias vomeracea</i> itd. Taka travišča se vzdržujejo z ekstenzivno košnjo ali pašo, vendar so večidel zaradi opuščanja rabe v zaraščanju. Faze zaraščanja obsegajo razvoj visokega steblikovja.</p>
34.752	<p>Submediteransko-ilirski pašniki in suhi kamniti travniki</p> <p>Sem spada večina negozdnih predelov našega Primorskega krasa ("kraška gmajna"). To so ekstenzivni pašniki in kamniti suhi travniki kraških planot Nizkega Krasa (pas črnega gabra, puhastega hrasta) in Visokega krasa (pas bukve). Gre za sekundarna travišča, ki so zaradi plitke plasti prsti in močne erozije močno ogolela, kamnita. Prst je bazična, z malo hraniv, biomasa je pičla, zaradi kamnitosti ruša ni sklenjena. Zaradi lastnosti podlage (voda odteče, močno segrevanje) najdemo veliko termofilnih in kserofilnih vrst. Na najvišjih legah najdemo tudi vrste iz subalpinskega pasu (<i>Leontopodium alpinum</i>, <i>Gentiana acaulis</i>, <i>Sesleria albicans</i>, <i>Primula auricula</i>). Rušo gradijo predvsem <i>Carex humilis</i>, <i>Festuca rubra</i>, <i>Bromus erectus</i>, na vetrovnih legah jih zamenja <i>Sesleria juncifolia</i>, na izrazito toplih in suhih pa <i>Stipa eriocalis</i>. Na ekstremno preprihanih in visokih legah lahko tudi <i>Carex mucronata</i> in/ali <i>Sesleria albicans</i>. Preostale značilne vrste so: <i>Centaurea rupestris</i>, <i>Leucanthemum liburnicum</i>, <i>Satureja subspicata</i> subsp. <i>liburnica</i>, <i>Satureja montana</i> subsp. <i>variegata</i>, <i>Plantago holosteum</i>, <i>Jurinea mollis</i>, <i>Crepis chondrilloides</i>, <i>Scorzonera austriaca</i>, <i>Dianthus sanguineus</i>, <i>Teucrium montanum</i>, <i>Gentiana tergestina</i>, <i>Potentilla tommasiniana</i>, <i>Plantago argentea</i> subsp. <i>liburnica</i>, <i>Euphorbia nicaeensis</i>, <i>Leontodon crispus</i>, <i>Centaurea triumfettii</i>, <i>Muscari botryoides</i>, <i>Pulsatilla montana</i> itd. Večina površin je danes v zaraščanju, prva faza so visoke steblikle, največ <i>Laserpitium siler</i>, <i>L. latifolium</i>, <i>Dictamnus albus</i>, <i>Paeonia officinalis</i>, <i>Asphodelus albus</i>, <i>Gentiana lutea</i> subsp. <i>symphyandra</i>, <i>Geranium sanguineum</i> itd. Zaraščajo se v toploljubna listopadna grmišča (npr. z rujem) ali v brinovja.</p>
34.7521	<p>Submediteransko-ilirski pašniki in suhi kamniti travniki z nizkim šašem in skalnim glavincem</p> <p>Ekstenzivni pašniki in kamniti suhi travniki od kraških planot Nizkega Krasa (pas črnega gabra, puhastega hrasta) do Visokega krasa (pas bukve). Gre za sekundarna travišča, ki so zaradi plitke plasti prsti in močne erozije močno ogolela, kamnita. Rušo gradijo predvsem <i>Carex humilis</i>, <i>Festuca rubra</i>, <i>Bromus erectus</i>, na vetrovnih legah jih zamenja <i>Sesleria juncifolia</i>, na izrazito toplih in suhih pa <i>Stipa eriocalis</i>. Preostale značilne vrste so: <i>Centaurea rupestris</i>, <i>Leucanthemum liburnicum</i>, <i>Satureja subspicata</i> subsp. <i>liburnica</i>, <i>Satureja montana</i> subsp. <i>variegata</i>, <i>Plantago holosteum</i>, <i>Jurinea mollis</i>, <i>Crepis chondrilloides</i>, <i>Scorzonera austriaca</i>, <i>Dianthus sanguineus</i>, <i>Teucrium montanum</i>, <i>Gentiana tergestina</i>, <i>Potentilla tommasiniana</i>, <i>Plantago argentea</i> subsp. <i>liburnica</i>, <i>Euphorbia nicaeensis</i>, <i>Leontodon crispus</i>, <i>Centaurea triumfettii</i>, <i>Muscari botryoides</i>, <i>Pulsatilla montana</i> itd. Večina površin je danes v zaraščanju, prva faza so visoke steblikle, največ kobilnica <i>Laserpitium siler</i>, <i>L. latifolium</i>, <i>Dictamnus albus</i>, <i>Paeonia officinalis</i>, <i>Asphodelus albus</i>, <i>Gentiana lutea symphyandra</i>, <i>Geranium sanguineum</i> itd. Zaraščajo se v toploljubna listopadna grmišča (npr. z rujem) ali v brinovja.</p>
34.7521 S1	<p>Submediteransko-ilirski pašniki in suhi kamniti travniki Visokega krasa z nizkim šašem in skalnim glavincem</p> <p>To so suha travišča, predvsem (nekdanji) pašniki Visokega krasa, kraških planot Nanosa, Trnovskega gozda, predgorja Snežnika od Gomanc do Javornikov, Hrušice, Vremščice in Čičarije. To je zgornji del pasu črnogabrovih gozdov in pas bukovih gozdov od 700 do 1200 m., sneg leži dalj časa, poletna suša je manj izrazita. Razen vrst naštetih pri prejšnjih nadenotah, so za ta travišča značilne naslednje: <i>Anthyllis jacqueni</i>, <i>Gentiana lutea</i> subsp. <i>symphyandra</i>, <i>Linum narbonense</i>, <i>Lilium carnioolicum</i>, <i>Senecio doronicum</i>, <i>Traunsteinera globosa</i>, <i>Potentilla alba</i>, <i>Asphodelus albus</i>, <i>Laserpitium siler</i> (zaraščanje). Na preprihanih površinah (vrhovi, grebeni) travno rušo v celoti gradi vrsta <i>Sesleria juncifolia</i>, floristična sestava se zelo osiromaši.</p>
34.7521 S2	<p>Submediteransko-ilirski pašniki in suhi kamniti travniki kraških planot Nizkega krasa z nizkim šašem in skalnim glavincem</p> <p>Tipična suha, kamnita kraška travišča, predvsem (nekdanji) pašniki na Kraških planotah oziroma nižje ležečem krasu (Kras, Banjščice, Istrski kras, Ilirsko-Bistriški in Pivški Nizki kras ipd.). Vrste kot pri nadenotah, le da je sestava še bolj termofilna: <i>Eryngium amethystinum</i>, <i>Euphorbia nicaeensis</i>, <i>Genista sylvestris</i>, <i>Galium purpureum</i>, <i>Melica ciliata</i>, <i>Koeleria splendens</i>, <i>Trinia glauca</i>.</p>

34.7523	<p>Submediteransko-ilirska kamnita travišča s celovenčno košeničico in ostnatim šašem</p> <p>Na nekaterih višjih legah - pri nas le na Čavnu - se pojavljajo alpske vrste kot <i>Sesleria albicans</i>, <i>Betonica alopecurus</i>, <i>Gentiana clusii</i>, <i>Calamintha alpina</i>, <i>Biscutella laevigata</i>, <i>Leontopodium alpinum</i>, <i>Senecio doronicum</i>, <i>Primula auricula</i> ter nekateri endemiti (<i>Genista holopetala</i>, <i>Hladinika pastinacifolia</i>), v ruši <i>Carex mucronata</i>.</p>
34.753	<p>Submediteransko-ilirski polsuhi travniki</p> <p>Polsuhi travniki na nekoliko bolj globokih, zmerno vlažnih in mestoma zakisanih tleh. V Sloveniji je to le v submediteranskem delu in sicer vseh povsod na flišni podlagi ter na apnencu v ugodnejših talnih razmerah z več prsti, na dekalcificiranih tleh vrtačah, dolinic, ipd., tudi na rožencu. Takšni travniki niso gnojeni, košnja je 1-2 krat letno, veliko travnikov je v opuščanju in se zaradi ugodnih talnih razmer hitro zaraščajo. Zaraščanje poteka preko faze visokih steblik, na flišu predvsem kobulnice <i>Peucedanum cervaria</i> in ruja. Na kraškem območju so jedra zaraščanja v depresijah. Rušo gradijo poleg vrst <i>Bromus erectus</i>, <i>Briza media</i>, še <i>Chrysopogon gryllus</i> (na nižjih legah), <i>Danthonia alpina</i>, <i>Dactylis glomerata</i>, značilne pa so vrste <i>Ononis spinosa</i>, <i>Lathyrus latifolius</i>, <i>Ferulago galbanifera</i>, <i>Euphorbia verrucosa</i>, <i>Knautia illyrica</i>, <i>Scabiosa grammuntia</i>, <i>Centaurea weldeniana</i>, <i>Scorzonera villosa</i>, <i>Carex flacca</i>, <i>Plantago media</i> ter številne orhideje, predvsem iz rodov <i>Ophrys</i> in <i>Orchis</i>.</p>
34.7531	<p>Submediteransko-ilirski polsuhi ekstenzivni travniki</p> <p>Suhi in polsuhi travniki na nekoliko globljih tleh, kjer podlaga ni kamnita, pač pa z nekoliko več humusa. Podlaga je lahko flišnata ali apnenčasta. Fliš s svojo nepropustnostjo za vodo omogoča, kljub bazični apnenčevi komponenti, rahlo do zmerno zakisanje prsti. Če je travnik na apnencu, pa je vselej v ekološko ugodnejših talnih razmerah: vrtačah, ulekninah, poljih, dolinicah - tam kjer je prsti in vlage več, lahko so to fosilne prsti, ki so zaradi različnih vzrokov rahlo nevtralne (ne-bazične) ali celo zakisane (roženec, dekalcifikacija zaradi izgube stika z matično podlago, spiranja ipd.). Rušo gradijo trave <i>Bromus erectus</i>, <i>Briza media</i>, <i>Chrysopogon gryllus</i>, <i>Danthonia alpina</i>, <i>Dactylis glomerata</i>, ostale indikatorske vrste pa so: <i>Ononis spinosa</i>, <i>Lathyrus latifolius</i>, <i>Ferulago galbanifera</i>, <i>Euphorbia verrucosa</i>, <i>Plantago media</i>, <i>Carex flacca</i>, <i>Scorzonera villosa</i>, <i>Trifolium rubens</i>, <i>Knautia illyrica</i>, <i>Centaurea weldeniana</i>.</p>
34.7531 S1	<p>Submediteransko-ilirski polsuhi ekstenzivni travniki na flišu</p> <p>Takšni travniki se razvijejo na flišu primorskih pokrajin Istre, Goriških in Vipavskih brd, Vipavske doline in Brkinov v specifičnih ekoloških razmerah, ki jih lahko označimo kot "toplo-vlažno". Gre za rodovitno globoko bazično prst, ki pa se pogosto zaradi zadrževanja vode tudi rahlo ali zmerno zakisa. Take travnike kosijo 1-2 krat letno, brez gnojenja. Pogosto pa nastanejo tudi z zaraščanjem nekdanjih kmetijskih površin, na kar kaže prisotnost nekaterih ruderalnih vrst: <i>Daucus carota</i>, <i>Cichorium intybus</i>, <i>Picris echioides</i>, ipd. Ti travniki so prepoznavni, razen po vrstah iz nadenot, po dominanci vrste <i>Peucedanum cervaria</i> ter nekaterih vrstah, ki so že znak zakisanosti: <i>Lembotropis nigricans</i>, <i>Centaureum erythraea</i>, ter številnih orhidejah. Faze zaraščanja obsegajo pojavljanje kobulnice <i>Peucedanum cervaria</i>, vrste <i>Geranium sanguineum</i> ter predvsem ruja.</p>
34.7531 S2	<p>Submediteransko-ilirski polsuhi ekstenzivni travniki primorskega krasa</p> <p>Takšni travniki so značilni za posebne talne razmere na krasu in sicer za dolince, vrtače, uleknine in podolja, tako na Kraški planoti, kot tudi na Visokem krasu. V takšnih razmerah je več prsti, kamnitosti ni, zato je ruša sklenjena, reakcija tal pa je zaradi spiranja in dekalcifikacije celo nekoliko kisla (kljub apnenčasti podlagi!). Vrste so iste kot pri nadenoti, le da se pojavljajo na Visokem krasu še <i>Serratula lycopiifolia</i>, <i>Rhinanthus glacialis</i> (dominantna), na Kraških planotah pa kisloljubne vrste kot <i>Carex montana</i>, <i>Luzula multiflora</i>, <i>Festuca rubra</i>, <i>Genista germanica</i>. Zaraščanje poteka prek visokih steblik, predvsem z vrstami <i>Ferulago galbanifera</i>, <i>Laserpitium latifolium</i> (višje lege), <i>Thalictrum</i> spp., <i>Dictamnus albus</i>, <i>Paeonia officinalis</i> itd.</p>
35	<p>Suha travišča na silikatih</p> <p>Nizko rastoča, večinoma sekundarna travišča ali združbe enoletnic na zakisanih, dobro propustnih tleh nižinskih, gričevnatih in gorskih predelov v zmernih, borealnih, mediteranskih in zmerno toplih območjih.</p>
35.1	<p>Suha volkovja in podobna kisla travišča pod gozdno mejo</p> <p>Mezofilna travišča s sklenjeno rušo na zakisanih tleh v atlantskih in subatlantskih nižavjih, gričevnatih in gorskih območjih severne, srednje in južne Evrope pod gozdno mejo, tudi dealpinska vegetacija z vrsto <i>Nardus stricta</i>. Značilne vrste so <i>Nardus stricta</i>, <i>Festuca filiformis</i> (<i>Festuca tenuifolia</i>), <i>Festuca ovina</i>, <i>Festuca rubra</i>, <i>Agrostis capillaris</i>, <i>Danthonia decumbens</i>, <i>Anthoxanthum odoratum</i>, <i>Deschampsia flexuosa</i>, <i>Poa angustifolia</i>, <i>Galium saxatile</i>, <i>Polygala vulgaris</i>, <i>Viola canina</i>, <i>Arnica montana</i>, <i>Centaurea nigra</i>, <i>Dianthus deltooides</i>, <i>Gentianella campestris</i>, <i>Chamaespartium sagittale</i>, <i>Jasione laevis</i>, <i>Potentilla erecta</i>, <i>Carex pilulifera</i>. Vsaka od omenjenih trav lahko prevladuje ali gradi posebne faciese, včasih se uveljavlja kot dominantna v sestoji. Večinoma so takšna travišča razvita na silikatih ali podobnih kislil podlagah. Razmere so oligotrofne. Kjer se zadržuje voda, prehajajo v zakisana oligotrofna močvirja.</p>

35.11	Mezofilna do kserofilna volkovja pod gozdno mejo Mezofilna in kserofilna travišča z dominantno vrsto <i>Nardus stricta</i> , ki se pojavljajo od nižin do montanskega pasu. In suhem poleg volka prevladujejo <i>Calluna vulgaris</i> , <i>Pimpinella saxifraga</i> , <i>Campanula rotundifolia</i> , na rodovitnejših globljih tleh pa se pojavljajo vrste gojenih travnikov.
35.12	Zakisana travišča s šopuljami in bilnicami Mezofilna in suha travišča s sklenjeno rušo v zmernih in borealnih območjih atlantskih in subatlantskih nižavj ter gričevnatih in gorskih območjih Evrope. Osnovne so vrste iz rodov <i>Agrostis</i> in <i>Festuca</i> v združbah z drugimi travami kot <i>Anthoxanthum odoratum</i> , <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Danthonia decumbens</i> .
35.14	Sestoji navadne šašulice Sestoji s prevladujočo vrsto <i>Calamagrostis epigejos</i> na zaraščajočih se zakisanih površinah. Ponekod tudi na ruderalnih rastiščih.
35.2	Srednjeevropska travišča z nesklenjeno rušo na silikatih Združbe z nesklenjeno rušo na suhih silikatnih tleh atlantskih, subatlantskih in mediteransko-montanskih predelov, število vrst je pogosto majhno, pogosto prevladujejo enoletnice.
35.21	Pionirske pritlikave enoletne združbe na silikatih Pionirske združbe pritlikavih enoletnic, pogosto prehodnih (efemernih) na silikatni, predvsem peščeni, podlagi, z vrstami <i>Aira caryophyllea</i> , <i>Vulpia bromoides</i> , <i>V. myuros</i> , <i>Filago arvensis</i> , <i>F. gallica</i> , <i>F. minima</i> , <i>F. pyramidata</i> , <i>F. vulgaris</i> .
36	Alpinska in subalpinska travišča Primarna ali sekundarna travišča alpskega in subalpskega pasu borealnih, zmernih, zmerno toplih vlažnih gorstev, tudi v Alpah in v Dinaridih nad gozdno mejo.
36.1	Združbe snežnih tal ali vegetacija snežnih kotanjic Vegetacija na rastiščih, kjer dolgo obleži sneg. Dobro razvita v borealnih in arktičnih gorah in subarktičnem nižavju. Na manjših površinah v alpskem pasu Alp, Pirenejev, Karpatov, Kavkaza in azijskih gorstvih, v mediteranski regiji in drugod.
36.11	Vegetacija snežnih dolinic na kisljih tleh Združbe snežnih tal oziroma snežnih dolinic na zakisani podlagi v borealnih in arktičnih gorah, zahodnih Alpidih na silikatni podlagi ali podzoljenih tleh. Vrste: <i>Salix herbacea</i> , <i>Ranunculus crenatus</i> , <i>Soldanella pusilla</i> .
36.111	Alpske snežne dolinice z mahovi Manj kot tri mesece kopna tla iz surovega humusa poraščena z jetrenjaki in mahovi.
36.112	Alpske snežne dolinice z zelnato vrbo Globoka tla (do 50 cm) so pod snežno odejo najmanj 8 mesecev. Prevladuje vrba <i>Salix herbacea</i> .
36.12	Borealno-alpske bazifilne združbe snežnih tal Bazifilne združbe snežnih tal in snežnih dolinic borealnih in arktičnih gorstev in Alpidov na karbonatni podlagi iz reda <i>Arabidetalia caeruleae</i> . Vrste: <i>Potentilla brauneana</i> , <i>Ranunculus alpestris</i> , <i>R. carinthiacus</i> , <i>R. traunfellneri</i> , <i>Soldanella minima</i> , <i>Homogyne discolor</i> , <i>Soldanella alpina</i> , <i>Silene acaulis</i> itd.
36.121	Alpske zeliščne združbe snežnih tal na karbonatni podlagi Zeliščne združbe snežnih tal na karbonatni podlagi v Alpidih, dolgo pokrite s snegom. Značilne vrste so <i>Arabis caerulea</i> , <i>Carex atrata</i> , <i>Ranunculus alpestris</i> , <i>Saxifraga androsacea</i> .
36.122	Sestoji pritlikavih vrb na karbonatni podlagi Kotanjice in dolinice kjer se nabira sneg in kjer stik z matično podlago ni prekinjen. Dominirata vrsti <i>Salix retusa</i> , <i>S. reticulata</i> , pogoste so še <i>Poa alpina</i> , <i>Selaginella selaginoides</i> , <i>Homogyne discolor</i> , <i>Achillea atrata</i> , <i>Polygonum viviparum</i> , <i>Aster bellidiastrum</i> .
36.3	Alpinska in subalpinska travišča na kislji podlagi Alpinska in subalpinska travišča na silikatnih (npr. kristalinskih) kamninah in drugih nekarbonatnih podlagah. Značilne vrste so <i>Gentiana acaulis</i> , <i>Leontodon helveticus</i> , <i>Potentilla aurea</i> , <i>Carex curvula</i> , <i>Vaccinium</i> spp.
36.31	Alpinska in subalpinska travišča s prevladujočim volkom Sklenjena travišča na globokih, kisljih tleh v alpskem in subalpskem pasu s prevladujočimi vrstami <i>Nardus stricta</i> , <i>Festuca nigrescens</i> , <i>Festuca rubra</i> agg., <i>Poa violacea</i> , <i>Carex sempervirens</i> , <i>Anthoxanthum odoratum</i> .

36.34	Alpinska zakisana travišča Večinoma sklenjena travišča silikatnih tal z vrstami <i>Carex curvula</i> , <i>Festuca</i> spp., in <i>Juncus trifidus</i> ; v Julijskih Alpah, redka.
36.4	Alpinska in subalpinska travišča na karbonatni podlagi, Bolj ali manj suha ali mezofilna travišča nad gozdno mejo v alpskem in subalpskem pasu, včasih kot dealpinske združbe pod gozdno mejo na izpostavljenih legah in primitivnih tleh; vselej na bazični podlagi, torej apnencih in dolomitih. Značilne vrste so <i>Sesleria albicans</i> , <i>Calamagrostis varia</i> , <i>Gentiana clusii</i> , <i>Globularia cordifolia</i> , <i>Globularia nudicaulis</i> , <i>Aster alpinus</i> , <i>Aster bellidiastrum</i> , <i>Carex mucronata</i> , <i>Nigritella</i> spp., <i>Pedicularis rostratospicata</i> , <i>Pedicularis rostratocapitata</i> , <i>Polygala alpestris</i> , <i>Anthyllis vulneraria</i> subsp. <i>alpestris</i> , <i>Senecio abrotanifolius</i> .
36.41	Alpinska in subalpinska travišča z rjastorjavim šašem na karbonatni podlagi Mezofilna travišča na globokih tleh v subalpskem in spodnjem alpskem pasu, tudi na sekundarnih motenih rastiščih (planine, plazovi ipd.) pod gozdno mejo. V naših Alpah prepoznavna po vrstah <i>Carex ferruginea</i> , <i>Campanula thyrsoides</i> , <i>Pedicularis julica</i> , <i>Senecio doronicum</i> , <i>Trifolium badium</i> , <i>Allium victorale</i> , <i>Ligusticum mutellina</i> , <i>Rhodiola rosea</i> , <i>Trollius europaeus</i> .
36.413	Alpinska in subalpinska travišča na karbonatni podlagi v Južnih Apneniških Alpah Mezofilna travišča subalpskega in spodnjega alpskega pasu, lahko tudi kot dealpinske združbe do montanskega pasu. Značilne vrste so <i>Festuca alpestris</i> , <i>Festuca calva</i> , <i>Sesleria albicans</i> , <i>Laserpitium peucedanoides</i> , <i>Leucanthemum heterophyllum</i> , <i>Carex austroalpina</i> , <i>Allium ochroleucum</i> , <i>Achillea clavinae</i> , <i>Polygonum viviparum</i> , <i>Betonica alopecurus</i> in druge.
36.43	Suha termofilna subalpinsko-alpinska travišča Kserotermofilna rastišča z nesklenjeno rušo v Alpah, Karpatih, Pirenejih, gorah Balkanskega polotoka, Mediterana in lokalno v Juri. V Sloveniji praktično isto kot 36.4
36.433	Blazinasta travišča čvrstega šaša Blazinasta nizkoruščata travišča s prevladujočim čvrstim šašem (<i>Carex firma</i>) na primitivnih, skalnatih apnenčastih tleh v alpskem do subnivalnem pasu. Značilne vrste v Sloveniji so še: <i>Androsace chamaejasme</i> , <i>Chamorchis alpina</i> , <i>Dryas octopetala</i> , <i>Minuartia sedoides</i> , <i>Helianthemum alpestre</i> , <i>Saussurea pygmaea</i> , <i>Saxifraga caesia</i> , <i>Gentiana terglouensis</i> , <i>Primula wulfeniana</i> , <i>Sesleria sphaerocephala</i> , <i>Silene acaulis</i> , <i>Leontopodium alpinum</i> .
36.5	Subalpinska in alpinska gnojena travišča Košeni in gnojeni travniki in pašniki subalpskega in spodnjega alpskega pasu zahodnih Alpidov in okoliških gorovjih. Red <i>Poo alpinae-Trisetetalia</i> .
36.51	Gorski, s hranili bogati (evtrofizirani) travniki z zlatim ovsencem Travniki s prevladujočo vrsto <i>Trisetum flavescens</i> v subalpskem pasu Alp, Karpatov in Jure. Košeni evtrofni do mezotrofni travniki z zlatim ovsencem so značilni za montanski pas in so uvrščeni v enoto 38.3. Subalpske travnike tega tipa uvrstimo v enoto 36.51, kadar želimo zagotoviti njihovo varovanje v sklopu subalpskega kompleksa habitatnih tipov. Značilne vrste so <i>Trisetum flavescens</i> , <i>Trollius europaeus</i> , <i>Phyteuma ovatum</i> , <i>Poa alpina</i> , <i>Agrostis capillaris</i> , <i>Geranium sylvaticum</i> , <i>Ranunculus acris</i> , <i>Silene dioica</i> , <i>Anthoxanthum odoratum</i> , <i>Veronica chamaedrys</i> , <i>Rumex</i> spp., <i>Geranium phaeum</i> itd.
36.52	Gorski, s hranili bogati (evtrofizirani) pašniki Običajno z vrstami revni pašniki za govedo v subalpskem in spodnjem alpskem pasu zahodnih Alpidov in sosednjih gorstev z vrstami iz zveze <i>Poion alpinae</i> : <i>Agrostis alpina</i> , <i>Phleum alpinum</i> , <i>Poa alpina</i> , <i>Cerastium fontanum</i> , <i>Crepis aurea</i> , <i>Leontodon hispidus</i> , <i>Trifolium badium</i> , <i>Trifolium thalii</i> .
37	Mokrotna ali vlažna antropogena travišča in visoka steblikovja Sekundarno nastala močvirna, mokrotna ali vlažna travišča Evrope, ki vključujejo tudi različne oblike visokega steblikovja.
37.1	Nižinska visoka steblikovja Gosti sestoji visokih ali srednjevisokih higrofilnih steblik, ki se v pasovih pojavljajo na s hranili bogatih naplavinah vodotokov v nižinah. Lahko so visoka steblikovja kot stadij zaraščanja na opuščeni vlažnih travnikih in pašnikih. Podobne formacije subalpskega in alpskega območja so vključene v enoto 37.8.

37.11	Visoka steblikovja z brestovolistnim osladom Združbe visokih steblik obrežij rek, potokov, jarkov, vlažnih uleknin in opušenih vlažnih travnikov v območju listopadnih gozdov zmernege pasu z dominantno vrsto <i>Filipendula ulmaria</i> na oglejenih tleh s humusnim zgornjim horizontom. Značilne vrste so še: <i>Hypericum tetrapterum</i> , <i>Mentha longifolia</i> , <i>Thalictrum flavum</i> .
37.2	Mokrotni mezotrofni in evtrofni travniki ali pašniki Travišča na zmerno ali zelo hranljivih naplavinah ali različno gnojni travniki na mokrih ali vlažnih tleh, pogosto ali vsaj pozimi so poplavljeni. Ekstenzivna košnja ali paša. Razširjeni so v listopadnih in stepskih predelih Evrazije.
37.21	Mezotrofni mokrotni travniki Ekstenzivno gojeni mezotrofni večinoma travniki (redkeje pašniki) na stalno vlažnih tleh v nižinskih predelih. V Sloveniji najpogosteje na rastiščih jelševij. Na oglejenih tleh s humusnim zgornjim horizontom so to vlažna rastišča z zastajajočo vodo na površini. Pogostejše vrste so <i>Caltha palustris</i> , <i>Cirsium palustre</i> , <i>Cirsium rivulare</i> , <i>Cirsium oleraceum</i> , <i>Carduus personata</i> , <i>Epilobium parviflorum</i> , <i>Lychnis flos-cuculi</i> , <i>Mentha aquatica</i> , <i>Scirpus sylvaticus</i> , <i>Stachys palustris</i> , <i>Bromus racemosus</i> , <i>Crepis paludosa</i> , <i>Fritillaria meleagris</i> , <i>Geum rivale</i> , <i>Polygonum bistorta</i> , <i>Senecio aquaticus</i> , <i>Gratiola officinalis</i> , <i>Inula salicina</i> , <i>Succisella inflexa</i> , <i>Dactylorhiza majalis</i> , <i>Ranunculus acris</i> , <i>Rumex acetosa</i> , <i>Holcus lanatus</i> , <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Festuca gigantea</i> , <i>Juncus effusus</i> , <i>Juncus spp.</i> , <i>Angelica sylvestris</i> , <i>Myosotis palustris</i> .
37.211	Mehko osatovje Travniki z vrsto <i>Cirsium oleraceum</i> poraščajo s hranili bogata in vlažna tla ob potokih v višjih predelih. Prevladujejo še <i>Angelica sylvestris</i> , <i>Carex acutiformis</i> , <i>Caltha palustris</i> .
37.212	Potočno osatovje Potočno osatovje uspeva na dnu dolin na oglejenih vlažnih do svežih tleh, ki so dobro hranljiva. Prevladuje vrsta <i>Cirsium rivulare</i> , sicer vrste iz 37.21.
37.219	Gozdno sitčevje Gozdno sitčevje porašča majhne površine ob potokih, v ulekninah na glinasto-ilovnatih tleh. Dominira vrsta <i>Scirpus sylvaticus</i> . Ekstenzivna košnja, počasno zaraščanje z visokimi steblikami.
37.25	Vlažni travniki, zaraščajoči se z visokimi steblikami Opušeni vlažni travniki, ki se zaraščajo. V prvi fazi se pojavita vrsti <i>Filipendula ulmaria</i> in <i>Phragmites australis</i> .
37.26	Vlažni travniki z rušnato masnico Mokrotni mezotrofni travniki, pogosto s prevladujočo vrsto <i>Deschampsia caespitosa</i> .
37.3	Oligotrofni mokrotni travniki Travniki na mokrih, vlažnih ali občasno vlažnih tleh v dolinah, kotlinah, ravninah ali kraških poljih. Tla so mezotrofna ali oglejena oligotrofna. Košnja 1-2 krat letno, predvsem za steljo. Značilne vrste so <i>Betonica officinalis</i> , <i>Carex nigra</i> , <i>Cirsium oleraceum</i> , <i>Cirsium palustre</i> , <i>Deschampsia caespitosa</i> , <i>Equisetum palustre</i> , <i>Juncus spp.</i> , <i>Lysimachia vulgaris</i> , <i>Lythrum salicaria</i> , <i>Molinia coerulea</i> , <i>Sanguisorba officinalis</i> , <i>Succisa pratensis</i> , <i>Valeriana officinalis</i> , <i>Valeriana dioica</i> .
37.31	Oligotrofni mokrotni travniki z modro stožko in sorodne združbe Oligotrofni, negnojni mokrotni travniki na tleh s spreminjajočo višino talne vode v zahodni, severni in srednji Evropi. Prevladujejo vrste <i>Molinia coerulea</i> , <i>M. arundinacea</i> , <i>Deschampsia caespitosa</i> idr.
37.311	Mokrotni travniki z modro stožko Vlažna travišča na slabše hranljivih tleh s spreminjajočo se višino talne vode (pomladi lahko poplavljeni, poleti sušna), negnojena. Tla so bogata s humusom v zgornjem horizontu, sicer so pretežno oglejena. Prevladujejo vrste <i>Molinia coerulea</i> , <i>Succisa pratensis</i> , <i>Deschampsia caespitosa</i> , <i>Potentilla erecta</i> , <i>Allium angulosum</i> , <i>A. suaveolens</i> , <i>Betonica officinalis</i> , <i>Galium boreale</i> , <i>Gentiana asclepiadea</i> , <i>Gentiana pneumonanthe</i> , <i>Gladiolus palustris</i> , <i>G. illyricus</i> , <i>Silaum silaus</i> , <i>Selinum carvifolia</i> , <i>Inula salicina</i> , <i>Iris sibirica</i> , <i>Laserpitium prutenicum</i> , <i>Lathyrus pannonicus</i> , <i>Tetragonolobus maritimus</i> , <i>Serratula tinctoria</i> , <i>Carex tomentosa</i> , <i>Carex panicea</i> , <i>Carex pallescens</i> , <i>Parnassia palustris</i> , <i>Platanthera bifolia</i> , <i>Colchicum autumnale</i> , <i>Ophioglossum vulgatum</i> itd. Po opuščanju košnje se zaraščajo z visokimi steblikami (<i>Angelica sylvestris</i> , <i>Filipendula ulmaria</i>), nato se pojavijo lesne vrste (<i>Salix cinerea</i> , <i>Frangula alnus</i> , <i>Alnus glutinosa</i>).
37.313	Mezofilni do vlažni travniki s trstikasto stožko Travniki s prevladujočo vrsto <i>Molinia arundinacea</i> v južni srednji Evropi, predvsem v ilirskem fitogeografskem območju, predpanonskem prostoru in drugod.

37.313 S1	Vlačni travniki s trstikasto stožko Vlačni travniki s prevladujočo vrsto <i>Molinia arundinacea</i> , praviloma na ravni podlagi, z vrstami <i>Gentiana pneumonanthe</i> , <i>Betonica officinalis</i> , <i>Serratula tinctoria</i> .
37.313 S2	Mezofilni travniki s trstikasto stožko Travniki s prevladujočo vrsto <i>Molinia arundinacea</i> na globljih, zakisanih tleh, večinoma na pobočjih, z vrstami <i>Gladiolus palustris</i> , <i>G. illyricus</i> , <i>Potentilla erecta</i> , <i>Sieglingia decumbens</i> .
37.7	Nitrofilni gozdni robovi in vlažno obrečno visoko steblikovje Zeliščna vegetacija, ki obrobja gozdove, rečne in potočne bregove, kanale ipd., vendar le na globokih, s hranili, posebno še z dušikom, bogatih tleh. Značilne vrste so: <i>Chaerophyllum bulbosum</i> , <i>Galium aparine</i> , <i>Urtica dioica</i> , <i>Artemisia</i> spp. ter neofiti kot <i>Fallopia</i> spp., <i>Rudbeckia</i> spp., <i>Helianthus tuberosus</i> .
37.71	Obvodni zastori visokih steblik Zastori trajnih visokih steblik, grmov, vzpenjavk in ponekod številnih neofitov iz zvez <i>Senecio fluviatilis</i> in <i>Petasition officinalis</i> . Značilne vrste so <i>Calystegia sepium</i> , <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Barbarea vulgaris</i> , <i>Phalaris arundinacea</i> , <i>Symphytum officinale</i> .
37.714	Zasenčeni obvodni zastori z repuhom Naravni obvodni zastor, običajno zasenčen z gozdom, poračča nestabilna (erozija) obrežja. Prevladuje vrsta <i>Petasites hybridus</i> . Prisotne so še vrste <i>Aegopodium podagraria</i> , <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Chrysosplenium alternifolium</i> , <i>Arunco dioicus</i> , <i>Cardamine amara</i> , <i>Petasites albus</i> .
37.715	Obrečno visoko steblikovje Visoko steblikovje kot zastor večjih vodotokov v nižinah in večjih dolinah. Gre za hranljiva aluvialna tla s pestro sestavo visokih steblik, ki letno producirajo veliko biomaso: <i>Eupatorium cannabinum</i> , <i>Alliaria petiolata</i> , <i>Lycopus europaeus</i> , <i>Calystegia sepium</i> , <i>Humulus lupulus</i> , <i>Solanum dulcamara</i> in neofiti: <i>Impatiens glandulifera</i> , <i>Fallopia</i> spp., <i>Rudbeckia</i> spp., <i>Bidens</i> spp., <i>Helianthus tuberosus</i> , <i>Solidago gigantea</i> , <i>Aster</i> spp.
37.72	Zasenčeni nitrofilni gozdni robovi (obronki) Nitrofilno-higrofilne združbe običajno velikolistnih zelišč ob robu gozdov na globokih rodovitnih tleh z vrstami <i>Galium aparine</i> , <i>Glechoma hederacea</i> , <i>Geum urbanum</i> , <i>Aegopodium podagraria</i> , <i>Silene dioica</i> , <i>Carduus crispus</i> , <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Lamium album</i> , <i>Alliaria petiolata</i> , <i>Lapsana communis</i> , <i>Geranium robertianum</i> , <i>Chelidonium majus</i> , <i>Glechoma hirsuta</i> , <i>Viola alba</i> , <i>Viola odorata</i> itd.
37.8	Subalpinska in alpinska visoka steblikovja Bujno visoko steblikovje na globokih humusnih tleh v subalpskem (redko alpskem) pasu. Ob potokih, plaziščih, ipd. se lahko spustijo nizko v pas montanskega gozda. Pogosto tudi na gozdni meji. Lahko uspeva na bazični ali kisli geološki podlagi in drugotno na intenzivno poteptanih tleh. Značilne vrste so <i>Cicerbita alpina</i> , <i>Cirsium spinosissimum</i> , <i>Cirsium flavispina</i> , <i>Geranium sylvaticum</i> , <i>Polygonatum verticillatum</i> , <i>Ranunculus platanifolius</i> , <i>Aconitum vulparia</i> , <i>Aconitum napellus</i> , <i>Adenostyles alliariae</i> , <i>Senecio elodes</i> , <i>Veratrum album</i> , <i>Trollius europaeus</i> , <i>Peucedanum ostruthium</i> , <i>Doronicum austriacum</i> , <i>Eryngium alpinum</i> , <i>Centaurea rhapontica</i> , <i>Tozzia alpina</i> itd.
37.81	Subalpinska visoka steblikovja Subalpinska in alpinska zmerno higrofilna visoka steblikovja v vlažnih jarkih in vrtačah iz zveze <i>Adenostyles alliariae</i> v Alpah, Karpatih, Dinaridih, Juri. Značilne vrste so kot pri enoti 37.8 in naslednje: <i>Adenostyles alliariae</i> , <i>Heracleum sphondylium</i> , <i>Gentiana lutea</i> subsp. <i>vardjanii</i> , <i>Astrantia</i> spp., <i>Myrrhis odorata</i> , <i>Veratrum album</i> .
37.82	Gorsko in subalpinsko visoko steblikovje s šašulicami Visoko steblikovje v montanskem in subalpskem pasu na kislih tleh, kjer prevladuje šašulica (<i>Calamagrostis</i> spp.) in kisloljubne visoke steblikke (<i>Luzula luzuloides</i> , <i>Solidago virgaurea</i> , <i>Campanula scheuchzeri</i> , <i>Rubus idaeus</i> , <i>Senecio nemorensis</i> agg., <i>Epilobium angustifolium</i>).
37.88	Nitrofilno subalpinsko in alpinsko visoko steblikovje Alpinsko in subalpinsko evtrofnostno, večinoma nitrofilno, bolj ali manj ruderalizirano visoko steblikovje, nastalo pod vplivom domačih živali (paša, planine, staje), ali prostoživečih živali ali na gozdni meji. Značilne vrste so <i>Rumex alpinus</i> , <i>Achillea millefolium</i> , <i>Agrostis stolonifera</i> , <i>Veratrum album</i> , <i>Galeopsis tetrahit</i> , <i>Lamium album</i> , <i>Ranunculus repens</i> , <i>Aconitum napellus</i> , <i>Urtica dioica</i> , <i>Chenopodium bonus-henricus</i> , <i>Cirsium spinosissimum</i> , <i>Deschampsia caespitosa</i> , <i>Alchemilla</i> spp.
38	Mezotrofna do evtrofnostna gojena travišča Mezotrofna do evtrofnostna zmerno ali intenzivno gojena travišča od nižin do montanskega pasu v zmernem in sredozemskem podnebnju. V rabi so kot pašniki ali travniki. Rušo gradijo trave, floristična pestrost je odvisna od vnosa (predvsem dušičnih) gnojil: več je gnojil, manjša je pestrost, več je visokoproduktivnih trav.

38.1	<p>Mezofilni pašniki</p> <p>Mezotrofni do evtrofni pašniki z redno pašo, gnojeni in na dobro propustnih tleh z vrstami <i>Lolium perenne</i>, <i>Cynosurus cristatus</i>, <i>Poa</i> spp., <i>Festuca</i> spp., <i>Trifolium repens</i>, <i>Leontodon autumnalis</i>, <i>Bellis perennis</i>, <i>Prunella vulgaris</i>, <i>Ranunculus repens</i>, <i>Ranunculus acris</i>, <i>Taraxacum officinale</i> agg., <i>Cardamine pratensis</i> itd. Podobna floristična sestava se pojavlja na parkovnih tratah, kjer je ravno tako velik vnos dušičnih snovi.</p>
38.11	<p>Ograjeni neprekinjeni pašniki</p> <p>Intenzivno gojeni mezotrofni do evtrofni pašniki od nižinskega do submontanskega pasu, običajno ograjeni zaradi stalnega zadrževanja živine in drobnice. Značilne vrste so <i>Cynosurus cristatus</i>, <i>Lolium perenne</i>, <i>Capsella bursa-pastoris</i>, <i>Poa pratensis</i>, <i>Poa trivialis</i>, <i>Achillea millefolium</i>, <i>Plantago major</i>, <i>Plantago lanceolata</i>, <i>Prunella vulgaris</i>, <i>Ranunculus acris</i>, na izrazito kislih tleh pa <i>Luzula campestris</i>, <i>Potentilla erecta</i>, <i>Festuca nigrescens</i>.</p>
38.13	<p>Ruderalizirana opuščena travišča</p> <p>Opuščena intenzivna travišča, ki se zaraščajo z ruderalnimi zelnatimi vrstami.</p>
38.2	<p>Mezotrofni do evtrofni gojeni travniki</p> <p>Mezofilni, zmerno do intenzivno gnojeni travniki na propustnih, bogatih, bolj ali manj svežih do vlažnih in rahlo kislih do nevtralnih tleh od nižin do submontanskega pasu. To so visokoproduktivni, floristično srednje bogati travniki z vrstami <i>Arrhenatherum elatius</i>, <i>Trisetum flavescens</i>, <i>Anthriscus sylvestris</i>, <i>Heracleum sphondylium</i>, <i>Daucus carota</i>, <i>Crepis biennis</i>, <i>Knautia arvensis</i>, <i>Leucanthemum vulgare</i>, <i>Pimpinella major</i>, <i>Trifolium dubium</i>, <i>Geranium pratense</i>.</p>
38.22	<p>Srednjeevropski mezotrofni do evtrofni nižinski travniki</p> <p>Mezofilni mezotrofni do evtrofni nižinski (od nižin do submontanskega pasu) košeni travniki srednjeevropskih in sosednjih območij v zmernem pasu na propustnih, bogatih, bolj ali manj svežih do vlažnih tleh od nižin do submontanskega pasu. Značilne vrste so (poleg vrst, značilnih za enoto 38.2): <i>Daucus carota</i>, <i>Crepis biennis</i>, <i>Knautia arvensis</i>, <i>Leucanthemum vulgare</i>, <i>Pimpinella major</i>, <i>Trifolium dubium</i>, <i>Geranium pratense</i>, <i>Campanula patula</i>, <i>Pastinaca sativa</i>, <i>Galium album</i>, <i>Equisetum arvense</i>, <i>Medicago sativa</i>, <i>Picris hieracioides</i>, <i>Sanguisorba officinalis</i>, <i>Alopecurus pratensis</i>, <i>Glechoma hederacea</i>, <i>Lychnis flos-cuculi</i>, <i>Rumex acetosa</i>, itd. Veljajo za relikv tradicionalne kulturne krajine polintenzivnega do intenzivnega tipa.</p>
38.221	<p>Srednjeevropski kseromezofilni nižinski travniki na razmeroma suhih tleh in nagnjenih legah s prevladujočo visoko pahovko</p> <p>Srednjeevropski mezotrofni do evtrofni nižinski travniki na razmeroma suhih tleh se pojavljajo na nagnjenih legah (ne prestrmih bregovih) na rodovitnih tleh, pretežno na bazični podlagi. Biomasa je manj, kosijo običajno 2-krat letno. Floristično bogati sestoji. Prevladujejo vrste <i>Helictotrichon pubescens</i>, <i>Anthoxanthum odoratum</i>, <i>Carex montana</i>, <i>Filipendula vulgaris</i>, <i>Arrhenatherum elatius</i>, <i>Plantago media</i>, <i>Lotus corniculatus</i>, <i>Briza media</i>, <i>Campanula patula</i>, <i>Veronica chamaedrys</i>, <i>Festuca rubra</i>, <i>Trifolium montanum</i>.</p>
38.222	<p>Srednjeevropski higromezofilni nižinski travniki na srednje vlažnih tleh s prevladujočo visoko pahovko</p> <p>Srednjeevropski mezotrofni do evtrofni nižinski travniki, bolj ali manj redno gnojeni z umetnim ali naravnim gnojilom, običajno 3-krat letno košeni. Uspevajo na srednje (zmerno) vlažnih tleh, običajno na ravnem na nevtralnih ali zmerno kislih ali zmerno bazičnih tleh. Floristično razmeroma bogata združba, prevladujejo vrste: <i>Arrhenatherum elatius</i>, <i>Campanula patula</i>, <i>Achillea millefolium</i>, <i>Dactylis glomerata</i>, <i>Festuca pratensis</i>, <i>Holcus lanatus</i>, <i>Leontodon hispidus</i>, <i>Leucanthemum ircutianum</i>, <i>Plantago lanceolata</i>, <i>Tragopogon orientalis</i>, <i>Crepis biennis</i>, <i>Centaurea jacea</i>; če uspeva v visokodebelnem sadovnjaku (senca) je več kobulnic (<i>Chaerophyllum</i> spp., <i>Anthriscus</i> spp., <i>Heracleum sphondylium</i> itd.), pri intenzivnejšem gnojenju je vrst manj. V (hladnejših) alpskih dolinah je prisotna vrsta <i>Geranium pratense</i>.</p>
38.3	<p>Gorski gojeni travniki</p> <p>Košeni travniki v višjih legah, od montanskega do subalpinskega pasu, mezotrofni do evtrofni, pogosto floristično bogati. Prevladuje vrsta <i>Trisetum flavescens</i>.</p>
38.31	<p>Srednjeevropski gorski gojeni travniki</p> <p>Vrstno bogati travniki v montanskem do subalpinskem pasu v Alpah, vendar tudi v sosednjih gorovjih (Jura, Karpati, Tatre). Razviti so na svežih, globokih, nevtralnih ali rahlo kislih oziroma bazičnih tleh, košeni 1-3 krat letno. Prevladujoče vrste so <i>Trisetum flavescens</i>, <i>Heracleum sphondylium</i>, <i>Astrantia major</i>, <i>Carum carvi</i>, <i>Polygonum bistorta</i>, <i>Silene dioica</i>, <i>Silene vulgaris</i>, <i>Campanula glomerata</i>, <i>Anthoxanthum odoratum</i>, <i>Crocus albiflorus</i>, <i>Geranium phaeum</i>, <i>Geranium sylvaticum</i>, <i>Narcissus poeticus</i>, <i>Trollius europaeus</i>, <i>Pimpinella major</i>, <i>Lilium bulbiferum</i>, <i>Phyteuma orbiculare</i>, <i>Primula elatior</i>, <i>Chaerophyllum hirsutum</i>.</p>

4	Gozdovi Naravni ali polnaravni sestoji v katerih prevladujejo drevesa. Vključeni so sklenjeni ali presvetljeni naravni gozdovi, naravnim podobni ali gojeni gozdovi in gozdni otoki na suhih tleh, na stalno ali občasno vlažnih ter na stalno ali občasno z vodo poplavljenih tleh. Vključeni so tudi gozdovi z nizkimi drevesi ali grmi rečnih in močvirnih rastišč, kot tudi nasadi dreves v njihovem naravnem območju pojavljanja (za nasade izven naravnega območja glej 83.3). V podrasti so avtohtone in/ali alohtone vrste.
41	Listopadni gozdovi Gozdovi in gozdni otoki listopadnih dreves zmernih in submediteranskih območij. Vključeni so tudi gozdovi s prevladujočimi listopadnimi in primešanimi vednozelenimi drevesi.
41.1	Bukovja Gozdovi v katerih prevladuje vrsta <i>Fagus sylvatica</i> s primesjo drugih listavcev. Mnogi montanski gozdovi so bukovo-jelovi ali bukovo-jelovo-smrekovi gozdovi in bi morali biti uvrščeni v enoto 43 (mešani gozdovi), vendar so obravnavani z dodatnimi priponami med ustreznimi listopadnimi gozdovi.
41.11	Srednjeevropska kisloljubna bukovja Bukovi gozdovi, ali v gorskem pasu bukovo-jelovi ali bukovo-jelovo-smrekovi gozdovi na kisljih tleh v srednji Evropi z vrstami <i>Luzula luzuloides</i> , <i>Polytrichum formosum</i> in pogosto <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Calamagrostis villosa</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Pteridium aquilinum</i> idr. iz podzveze <i>Luzulo-Fagenion</i> .
41.111	Kolinska kisloljubna bukovja Bukovi gozdovi na zmerno zakisanih rastiščih gričevnatih predelov Slovenije, s primešanim rdečim borom, gradnom ali redkeje dobom.
41.112	Montanska kisloljubna bukovja Bukovi, bukovo-jelovi ali bukovo-jelovo-smrekovi gozdovi na zakisanih rastiščih gorskega pasu.
41.1C	Ilirska bukovja Bukovi gozdovi Dinaridov, ki segajo tudi v obrobje jugovzhodnih Alp in v subpanonsko gričevje. V zadnjih dveh območjih so v kontaktu s srednjeevropskimi bukovimi gozdovi. Pogostejše vrste v podrasti so <i>Dentaria</i> spp., <i>Cyclamen purpurascens</i> , <i>Hacquetia epipactis</i> , <i>Lamium orvala</i> idr.
41.1C1	Ilirska kisloljubna bukovja Bukovi gozdovi na močno zakisanih tleh v Dinaridih, okoliških območjih in gričevjih, z nekoliko manj izazitim ilirskim značajem v jugovzhodnih Alpah in subpanonskem gričevju. V zeliščni plasti so pogosti indikatorji kisljih tal vrste <i>Luzula</i> spp., <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Blechnum spicant</i> .
41.1C2	Ilirska nevtrofilna bukovja Nevtrofilni, zmerno kisli do bazični bukovi gozdovi Dinaridov, okoliških območij in gričevij, jugovzhodnih Alp in subpanonskih gričevij (podzvezi <i>Epimedio-Fagenion</i> in <i>Lamio orvalae-Fagenion</i>).
41.1C21	Ilirska kolinska bukovja Nevtrofilni in zmerno bazični bukovi gozdovi na karbonatni podlagi, na peščenjakih in flišu po vsej Sloveniji do nadmorske višine okrog 600 m. Značilne vrste so <i>Hacquetia epipactis</i> , <i>Aposeris foetida</i> , <i>Acer campestre</i> , <i>Dentaria enneaphyllos</i> , <i>Anemone trifolia</i> , <i>Prunus avium</i> , <i>Quercus petraea</i> , <i>Primula vulgaris</i> , <i>Vicia oroboides</i> , <i>Lathyrus venetus</i> in v Prvorju <i>Ruscus hypoglossum</i> , <i>Ornithogalum pyrenaicum</i> .
41.1C22	Ilirska montanska bukovja in jelova bukovja Nevtrofilni, zmerno kisli do bazični bukovi gozdovi gorskega pasu predalpskega, preddinarskega in dinarskega območja. Uspevajo na nadmorskih višinah od 500 do 900 m na apnencih in dolomitih. <i>Carex sylvatica</i> , <i>Dentaria bulbifera</i> , <i>D. enneaphyllos</i> , <i>Polygonatum multiflorum</i> , <i>Cardamine trifolia</i> , <i>Aremonia agrimonioides</i> , <i>Calamintha grandiflora</i> in <i>Omphalodes verna</i> .
41.1C221	Ilirska predalpska in preddinarska montanska bukovja Nevtrofilni in zmerno kisli bukovi gozdovi s primešano jelko in smreko v spodnjem gorskem pasu predalpskega in preddinarskega območja v višinah od 500 do 900 m na apnencih in dolomitih na zelo humoznih rjavih pokarbonatnih tleh. Pogoste so mezofilne vrste: <i>Lamium orvala</i> , <i>Galium odoratum</i> , <i>Carex sylvatica</i> , <i>Dentaria bulbifera</i> , <i>D. enneaphyllos</i> , <i>Polygonatum multiflorum</i> ter ponekod vrste zmerno kisljih tal <i>Oxalis acetosella</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Luzula luzuloides</i> .

41.1C222	<p>Ilirska bukovja v Alpah</p> <p>Bukovi gozdovi v alpskem območju na karbonatni podlagi na nadmorski višini od 650 do 1350 m in ponekod do 1500 m. Tla so rendzine ali skeletna rjava tla, pogosto izprana in zmerno zakisana. V večjih višinah se pojavlja macesen. Pogoste vrste so <i>Saxifraga rotundifolia</i>, <i>Ranunculus platanifolius</i>, <i>Adenostyles glabra</i>, <i>Polygonatum verticillatum</i>, <i>Anemone trifolia</i>, <i>Picea abies</i>, <i>Larix decidua</i>, <i>Vaccinium myrtillus</i> in <i>V. vitis-idaea</i>, v drevesnem sloju sta včasih primešani jelka ali smreka.</p>
41.1C223	<p>Ilirska altimontanska bukovja</p> <p>Altimontanski bukovi gozdovi uspevajo v zgornjem gorskem pasu predalpskega območja od 900 do 1450 m na rjavih pokarbonatnih tleh in rendzinah na apnencu in dolomitu. Pogoste vrste so <i>Adenostyles glabra</i>, <i>A. alliariae</i>, <i>Polygonatum verticillatum</i>, <i>Ranunculus platanifolius</i>, <i>Cicerbita alpina</i>, <i>Luzula sylvatica</i> subsp. <i>sylvatica</i> in <i>Veratrum album</i>.</p>
41.1C22 S1	<p>Ilirska altimontanska jelova bukovja</p> <p>Mešani jelovo-bukovi gozdovi uspevajo na visokih kraških planotah od 700 do 1200 m na karbonatni podlagi, prevladujejo apnenci. Količina padavin je visoka. Pogostejše vrste so, poleg buke in jelke, <i>Acer platanoides</i>, <i>Daphne laureola</i>, <i>Rhamnus fallax</i>, <i>Calamintha grandiflora</i>, <i>Omphalodes verna</i>, <i>Senecio ovatus</i>.</p>
41.1C3	<p>Ilirska termofilna bukovja</p> <p>Termofilni bukovi gozdovi večinoma na karbonatni podlagi v Dinaridih in okoliških gričevjih, na južnih obrobjih Alp, predalpskem območju in delno v subpanonskem območju.</p>
41.1C31	<p>Primorska ilirska bukovja</p> <p>Termofilni primorski bukovi gozdovi porašča topla karbonatna rastišča na meji med submediteranskim in dinarskim območjem od 800 do 1000 (1100) m. Nižje se pojavlja na flišu na hladnih legah v Istri. Pogoste vrste so <i>Sesleria autumnalis</i>, <i>Iris graminea</i>, <i>Lathyrus venetus</i>, <i>Tanacetum corymbosum</i>, <i>Dictamnus albus</i>, <i>Sorbus aria</i>, <i>Ostrya carpinifolia</i> idr.</p>
41.1C32	<p>Kalcifilna ilirska bukovja v notranjosti</p> <p>Termofilni bukovi gozdovi notranjih predelov Dinaridov in pripadajočega gričevja, južnih obronkov Alp in subpanonskega gričevja z vrstami zvez <i>Ostryo-Carpinion orientalis</i> in <i>Orno-Ostryon</i>.</p>
41.1C4	<p>Subalpinska ilirska bukovja</p> <p>Lokalno razviti bukovi gozdovi na gozdni meji v zgornjem montanskem in subalpskem pasu Dinaridov in zelo omejeno v jugovzhodnih Alpah. Ne gradijo posebnega višinskega pasu. Pogosto je prisotna vrsta <i>Acer pseudoplatanus</i>, v podrasti visoke stebelike in grmi <i>Sorbus chamaemespilus</i>, <i>Salix appendiculata</i>, <i>Myrrhis odorata</i>, <i>Cicerbita alpina</i>, <i>Aconitum degenii</i> subsp. <i>paniculatum</i>, <i>Chaerophyllum hirsutum</i>, <i>Petasites albus</i>, <i>Stellaria nemorum</i>.</p>
41.2	<p>Hrastova belogabrovja</p> <p>Gozdovi z dominantnima vrstama <i>Quercus robur</i> ali <i>Quercus petraea</i> na dobro ali srednje hranljivih tleh z običajno dobro razvito zeliščno plastjo ter pogosto prisotnim belim gabrom (<i>Carpinus betulus</i>). Gozdove najdemo v območjih, kjer je podnebje preveč suho ali so tla preveč suha ali mokra, da bi uspevala bukev. Lahko nastanejo kot posledica gospodarjenja in pospeševanja doba.</p>
41.2A	<p>Ilirska hrastova belogabrovja</p> <p>Gozdovi doba (<i>Quercus robur</i>), gradna (<i>Quercus petraea</i>) ali ponekod cera (<i>Quercus cerris</i>) in belega gabra (<i>Carpinus betulus</i>) v porečjih Drave, Save, Mure v Sloveniji, Hrvaški, severni Bosni in Hercegovini, na Madžarskem južno od Blatnega jezera, južni Štajerski in Koroški, Furlanski nižini, severnih Apenin in v kraških dolinah in na gričevjih zahodnega Balkanskega polotoka do Črne gore, Albanije in Makedonije. Podnebje je hladnejše kot v submediteranskem območju in toplejše kot v srednji Evropi. Na severu se mešajo s panonskimi hrastovimi gozdovi. Značilno je večje bogastvo vrst kot v srednjeevropskih hrastovih gozdovih. Značilne vrste so <i>Acer tataricum</i>, <i>Cyclamen purpurascens</i>, <i>Epimedium alpinum</i>, <i>Erythronium dens-canis</i>, <i>Helleborus atrorubens</i>, <i>Knautia drymeia</i>.</p>
41.2A1	<p>Ilirska gradnova belogabrovja</p> <p>Gozdovi hrastov <i>Quercus petraea</i>, <i>Quercus robur</i> ali <i>Quercus cerris</i> in belega gabra (<i>Carpinus betulus</i>) na apneni podlagi, tla so pogosto skeletna. V porečjih Drave, vključno s Koroško, in Save.</p>
41.2A11	<p>Ilirska gradnova belogabrovja v notranjosti</p> <p>Hrastovo-belogabrovi gozdovi ravninskih in gričevnatih predelov predinarskega, predalpskega in subpanonskega območja na karbonatni podlagi, na ilovnatih in peščenih tleh na nadmorskih višinah do 350 ali 400 m. Pogoste vrste so <i>Crocus neapolitanus</i>, <i>Lonicera caprifolia</i>, <i>Erythronium dens-canis</i>, <i>Helleborus odoratus</i>, <i>Primula vulgaris</i>, <i>Galanthus nivalis</i>, <i>Anemone trifolia</i>, <i>Helleborus niger</i> ssp. <i>niger</i>, <i>Prunus padus</i>, <i>Geum rivale</i>, <i>Ficaria verna</i>, <i>Carex brizoides</i>, <i>Galium aparine</i>, <i>Leucocjum vernum</i>, <i>Alnus glutinosa</i>, <i>Hacquetia epipactis</i>, <i>Aposeris foetida</i>, <i>Stellaria holostea</i>, <i>Cruciata glabra</i>, <i>Euonymus europaea</i>.</p>

41.2A12	Primorska gradnova belogabrovja Submediteranski belogabrovi in gradnovi gozdovi poraščajo eocenski fliš ali apnenec, kjer so srednje globoka do globoka, zmerno kislja tla. Pogoste vrste so <i>Quercus petraea</i> , <i>Carex umbrosa</i> , <i>C. montana</i> , <i>C. pilulifera</i> , <i>C. ornithopoda</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>Molinia arundinacea</i> , <i>Colchicum autumnalis</i> , <i>Sesleria autumnalis</i> , <i>Ornithogalum pyrenaicum</i> , <i>Crocus neapolitanus</i> , <i>Erythronium dens-canis</i> , <i>Primula vulgaris</i> , <i>Lonicera caprifolia</i> , <i>Galanthus nivalis</i> in <i>Helleborus odorus</i> .
41.2A2	Ilirska poplavna dobova belogabrovja Gozdovi doba (<i>Quercus robur</i>) in belega gabra (<i>Carpinus betulus</i>) na občasno poplavljenih nekarbonatnih psevdoooglejenih in oglejenih tleh v ravninah porečja Save in Drave, ki tvorijo povezavo s poplavnimi obrečnimi gozdovi (44.42), vendar uspevajo na nekoliko dvignjenih predelih. Pomembni vrsti sta <i>Carex remota</i> in <i>Pseudostellaria europea</i> .
41.4	Javorovja, jesenovja, brestovja in lipovja Javorovi, jesenovji in lipovi gozdovi na vlažnih, hladnih rastiščih v grapah in na gruščnatih pobočjih, povsod tam, kjer bukev ni konkurenčna. Pogostejše vrste so <i>Tilia platyphyllos</i> , <i>Ulmus glabra</i> , <i>Aruncus dioicus</i> , <i>Lunaria rediviva</i> , <i>Peltaria alliacea</i> idr.
41.5	Kisloljubna hrastovja Gozdovi doba ali gradna na kisljih tleh. V podrasti prevladujejo <i>Deschampsia flexuosa</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> , <i>Pteridium aquilinum</i> , <i>Holcus mollis</i> , <i>Maianthemum bifolium</i> , <i>Convallaria majalis</i> , <i>Hieracium sabaudum</i> , <i>Luzula pilosa</i> in mahovi <i>Polytrichum formosum</i> in <i>Leucobryum glaucum</i> .
41.57	Srednjeevropska kisloljubna hrastovja Gozdovi z gradnom (<i>Quercus petraea</i>), včasih z dobom (<i>Quercus robur</i>) ali z obema. Poleg obeh vrst hrastov so od drevesnih vrst prisotne še <i>Fagus sylvatica</i> , <i>Pinus sylvestris</i> , <i>Carpinus betulus</i> . Značilni za sušnejša rastišča južnih pobočij na silikatnih kamninah v severovzhodni Sloveniji.
41.573	Ilirsko-panonska kisloljubna toploljubna hrastovja Zmerno do izrazito termofilni acidofilni gradnovi gozdovi gričevnatih predelov celinske Slovenije na glinastih skrilavcih in peščenjakih, od nižin do 1000 m nad morjem. Značilne so kisloljubne mezofilne rastlinske vrste.
41.7	Toploljubna in primorska hrastovja Gozdovi in gozdčiči submediteranskega območja in zahodnih evrazijskih step in polstep v katerih prevladujejo listopadne in delno listopadne termofilne vrste hrastov. Pojavljajo se lahko lokalno v ugodnih mikroklimatskih ali edafskih razmerah in nadomestijo vednozeleno hrastovo gozdove v zmernem in pravem Mediteranu. Segajo na sever v srednjo in subatlantsko Evropo.
41.8	Termofilni gozdovi mešanih listavcev Sestoji z dominantnimi vrstami <i>Ostrya carpinifolia</i> , <i>Carpinus orientalis</i> ali raznimi vrstami rodov <i>Acer</i> , <i>Fraxinus</i> , <i>Tilia</i> in <i>Celtis australis</i> podgorskega in gorskega mediteranskega območja iz zveze <i>Ostryo-Carpinion orientalis</i> .
41.81	Črnogabrovje v notranjosti Celinsko termofilno grmišče ali nizki gozd črnega gabra in hrastov, ki uspeva na nadmorski višini od 800 do 1000 m na karbonatni podlagi. Pogostejše vrste so <i>Quercus pubescens</i> , <i>Ostrya carpinifolia</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Amelanchier ovalis</i> , <i>Cotinus coggygria</i> , <i>Geranium sanguineum</i> , <i>Polygonatum odoratum</i> , <i>Mercurialis ovata</i> , <i>Buglossoides purpureocaerulea</i> , <i>Orchis purpurea</i> idr.
41.82	Gozdčiči kraškega gabra Termofilni sestoji z dominantnim kraškim gabrom (<i>Carpinus orientalis</i>), pogosto na rastiščih termofilnih gozdov iz enot 41.73, 41.74, 41.76 v Grčiji, na Balkanskem polotoku in Kavkazu. Velikokrat je sekundarni gozd na degradiranih karbonatnih tleh.
41.9	Kostanjevja Večinoma sekundarni gozdovi ali nasadi submediteranskega in gorskega mediteranskega območja z dominantnim kostanjem (<i>Castanea sativa</i>) in podrastjo avtohtonih vrst.
41.93	Vzhodnojadranski kostanjevi gozdovi Gozdovi z dominantnim kostanjem na kisljih tleh v območju zveze <i>Ostryo-Carpinion orientalis</i> v Slovenskem primorju, Istri, na Krku, Cresu, obalnih gorah Hrvaške, Bosne in Hercegovine.

41.B	Brezovja Pionirski sestoji breze, razen barjanskih brezovih gozdov (44.A).
41.B1	Kolinska brezovja Pionirski ali subklimaksni sestoji navadne breze (<i>Betula pendula</i>) ali puhaste breze (<i>Betula pubescens</i>) v nižinah na ilirskem območju hrastovih gozdov na kislis tleh.
41.B11	Vlagoljubna brezovja Sestoji s puhasto brezo (<i>Betula pubescens</i>) in vrstama <i>Molinia caerulea</i> ali včasih <i>Deschampsia caespitosa</i> na vlažnih rastiščih. Pogosto so razviti na degradiranih rastiščih ali na zaraščajočih se mokrotnih travnikih (37.3).
41.B17	Steljniška brezovja Svetli gozdovi navadne breze (<i>Betula pendula</i>) na posekah in degradiranih rastiščih zakisanih hrastovih gozdov - stelniki (enota 41.573). Pogoste vrste so <i>Betula pendula</i> , <i>Frangula alnus</i> , <i>Pteridium aquilinum</i> , <i>Molinia arundinacea</i> , <i>Calamagrostis arundinacea</i> , <i>C. epigeios</i> , <i>Calluna vulgaris</i> , <i>Genista pilosa</i> , <i>G. germanica</i> idr.
42	Iglasti gozdovi zmernege pasu Gozdovi in gozdiči pretežno avtohtonih iglavcev borealnih, zmernih, Irano-Turanskih, zmerno toplo-vlažnih in mediteranskih območij. Vključeni so tudi sestoji s prevladujočimi iglavci in primešanimi listavci.
42.1	Jelovja Gozdovi z vrsto <i>Abies alba</i> od nižin do gornjega montanskega pasu na karbonatnih ali nekarbonatnih kamninah.
42.11	Nevtrofilna jelovja Jelovi in jelovo-smrekovi gozdovi na nevtralnih ali skoraj nevtralnih tleh v Alpah, Dinaridih pa tudi v Karpatih, Pirenejih, Juri, Hercinskem hribovju, severnih Apeninih v območju bukovih gozdov iz zvez <i>Fagion medioeuropaeum</i> , <i>Aremonio-Fagion</i> ali <i>Fagion dacicum</i> .
42.12	Kalcifilna jelovja Jelovi, jelovo-bukovi in jelovo-smrekovi gozdovi na karbonatnih tleh v Alpah in Dinaridih.
42.124	Dinarska jelovja na zakraselem apnenčastem skalovju Gozdovi z dominantno jelko in skalnih blokkih in strmih skalnih osojnih pobočjih, z vrstami <i>Clematis alpina</i> , <i>Rhamnus fallax</i> in številnimi mahovi, npr. <i>Neckera crispa</i> .
42.13	Kisloljubna jelovja Jelovi in jelovo-smrekovi gozdovi na zakisanih tleh v Alpah, Dinaridih, Karpatih, Pirenejih, Juri, Hercinskem hribovju in severnih Apeninih znotraj območja bukovih gozdov.
42.2	Smrekovja Gozdovi z dominantno navadno smreko (<i>Picea abies</i>), omoriko (<i>Picea omorika</i>) ali vzhodno smreko (<i>Picea orientalis</i>) v Alpah, Karpatih, Dinaridih, Balkanskem gorstvu, Kavkazu.
42.21	Alpska subalpinska smrekovja Smrekovi gozdovi spodnjega subalpskega pasu in izjemoma montanskega pasu v Alpah in Karpatih. V podrasti pogosto pritlikavih in zaknelih smrek so izrazito subalpske vrste.
42.212	Subalpinska in altimontanska smrekovja z visokimi steblikami Zmerno vlagoljubni smrekovi gozdovi z visokimi steblikami v podrasti v subalpskem in ponekod v zgornjem montanskem pasu. Sneg obleži dolgo, pogosta je megla. Značilne vrste so <i>Adenostyles</i> spp., <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Aconitum vulparia</i> , <i>Aconitum paniculatum</i> , <i>Stellaria nemorum</i> , <i>Cicerbita alpina</i> , <i>Viola biflora</i> , <i>Saxifraga rotundifolia</i> , <i>Sorbus chamaemespilus</i> .
42.213	Šotniška smrekovja S šotnimi mahovi bogati smrekovi gozdovi v Alpah na šotnih, vlažnih podlagah z vrstami <i>Listera cordata</i> , <i>Sphagnum acutifolium</i> , <i>Sphagnum quinquefarium</i> , <i>Sphagnum girgheshonii</i> . Smrekovi gozdovi na robovih močvirij in visokih barij so vključeni v enoto 44.A411.
42.215	Mraziščna smrekovja Smrekovi gozdovi mrazišč v montanskem ali subalpskem pasu v Alpah, na visokih kraških planotah (Trnovski gozd), posebej na kamnitih blokkih, v dolinah, vrtačah in ulekninah, kjer se zbira hladen zrak

42.25	Ekstraconalna smrekovja Montanski avtohtoni smrekovi gozdovi na skalovitih, hladnejših rastiščih v območju drugih tipov gozdov v Alpah in Dinaridih.
42.253	Montanska edafogena smrekovja Edafsko pogojene smrekove združbe z vrsto <i>Bazzania trilobata</i> , ki se kot enklave pojavljajo v montanskem in submontanskem pasu predalpskega območja na kamnitih blokkih, produ ali vlažnih tleh.
42.254	Montanska smrekovja v območju bukovja Smrekovi gozdovi v montanskem in submontanskem pasu zunanjih Alp, panonskih gričev, Karpatov, Jure, Hercinskega hribovja s primešano jelko in/ali bukvijo.
42.255	Dinarska smrekovja Smrekovi gozdovi subalpskega, montanskega ali submontanskega pasu Dinaridov od Slovenije do Črne gore. Primešani so lahko jelka in/ali bukev. Vključujejo subalpska smrekovja, edafsko ali mikroklimatsko pogojena smrekovja ali jelovo-smrekove gozdove ali s smreko prevladujoče faciese jelovo-bukovih gozdov.
42.2551	Mraziščna dinarska smrekovja Smrekovi gozdovi montanskega in subalpskega pasu na kamnitih blokkih na pobočjih in v vrtačah v Dinaridih Slovenije, Hrvaške, Bosne in Hercegovine znotraj območja uspevanja bukovih gozdov iz zveze <i>Aremonio-Fagion</i> .
42.26	Pogozditve s smreko z avtohtonimi vrstami v podrasti Pogozditve smreke v območju njenega sedanjega uspevanja z avtohtonimi vrstami v podrasti. Intenzivni, gosti nasadi so vključeni v enoto 83.
42.3	Macesnovje Gozdovi subalpskega in včasih montanskega pasu v Alpah z dominantno vrsto <i>Larix decidua</i> .
42.34	Sekundarna alpska macesnovja Sestoji macesna na opuščeni pašnikih v nižjih predelih Alp. Nasadi macesna izven območja naravnega uspevanja so uvrščeni v enoto 83.
42.5	Zahodnoaelarktična rdečeborovja Gozdovi rdečega bora zmernih predelov Mediterana, Zahodne Evrazije in prehodov v stepo. Vključeni so gozdovi Škotske, Alp, mediteranskih polotokov in nižavij srednje in vzhodne Evrope.
42.52	Srednjeevropska rdečeborovja Avtohtoni gozdovi z vrsto <i>Pinus sylvestris</i> v nižinah zmerne Evrope in na silikatnih tleh montanskega ali kolinskega pasu hercinskega hribovja in vzhodnih Alp.
42.525	Vzhodnoalpska kisloljubna rdečeborovja Acidofilni gozdovi z vrsto <i>Pinus sylvestris</i> nižinskega in montanskega pasu vzhodnih Alp, severovzhodnih Dinaridov in gričevnatega subpanonskega in panonskega območja, ki so nastali večinoma antropogeno ali zaradi specifičnega podnebja.
42.54	Bazifilna rdečeborovja Mezofilni, večinoma kalcifilni borovi gozdovi (<i>Pinus sylvestris</i>) vmesnih in notranjih Alp, severnih in jugovzhodnih zunanjih Alp, predalpskih območij, Jure, Karpatov; z značilno prisotnostjo spomladanske rese (<i>Erica carnea</i>).
42.5C	Jugovzhodnoevropska rdečeborovja Gozdovi rdečega bora (<i>Pinus sylvestris</i>) na Blakanskem polotoku in vzhodnih Karpatih. Pogosto so omejeni na edafsko pogojene enklave.
42.5C5	Dinarska rdečeborovja Termofilni gozdovi rdečega bora na dolomitih ali serpentinih dinarskega gorstva od Slovenije do Bosne in Hercegovine in zahodne in južne Srbije z vrstami <i>Erica carnea</i> , <i>Galium lucidum</i> , <i>Aquilegia vulgaris</i> .
42.5C52	Dinarska rdečeborovja na dolomitu Gozdovi rdečega bora na dolomitu predvsem v dinarskem gorstvu z vrstami <i>Erica carnea</i> , <i>Teucrium chamaedrys</i> , <i>Polygala chamaebuxus</i> idr. Razvili so se znotraj območja ilirskih bukovih gozdov. V Sloveniji uvrščamo sem gozd rdečega bora in trirobe košeničice (<i>Genista janauensis-Pinetum sylvestris</i>). Rastišča so strma, suha in topla, prevladujejo plitve rendzine na nadmorskih višinah od 400-800 m. Značilnice so: <i>Genista janauensis</i> , <i>Chamaecytisus purpureus</i> , <i>Crepis incarnata</i> , <i>Potentilla carniolica</i> , <i>Viola collina</i> , <i>Cotoneaster tomentosus</i> .

42.5E	Pogozditve z rdečim borom Pogozditve rdečega bora v sedanjem območju uspevanja vrste v zmernih in sredozemskih predelih Evrope. Intenzivne nasade uvrščamo pod 83.
42.6	Črnborvoja Gozdovi črnega bora (<i>Pinus nigra</i>).
42.61	Alpsko-apeninsko črnborvoje Gozdovi <i>Pinus nigra</i> subsp. <i>austriaca</i> na suhih, sončnih strmih skalnatih pobočjih v soteskah vzhodne Italije, Avstrije in slovenskih Alp.
42.611	Južnoalpsko črnborvoje Gozdni sestoji z vrsto <i>Pinus nigra</i> na suhih, sončnih strmih skalnatih pobočjih, v soteskah predalpskih predelov Karnijskih in Julijskih Alp med 200 in 1200 m, z vrstama <i>Cyclamen purpurascens</i> in <i>Aquilegia einseleana</i> .
42.67	Pogozditve s črnim borom Gozdovi črnega bora z avtohtono vegetacijo v podrasti na karbonatni podlagi predvsem v Primorju.
44	Logi in močvirni gozdovi ter grmišča Gozdovi in grmišča poplavnih nižin, močvirij, barij zmernega, borealnega, Irano-Turanskega, toplo-zmerno vlažnega mediteranskega, Saharo-Mediterranskega in Saharo-Indijskega območja. V zadnjih dveh območjih, kjer večina dreves raste vzdolž stalnih vodnih teles, so vključeni sestoji, ki so vezani na najvišji nivo vode.
44.1	Obrežna vrbovja Sestoji različnih vrst vrb vzdolž tekočih voda in občasno poplavljenih predelov.
44.11	Orogena obrežna vrbovja Obrežna grmišča na prodiščih hitro tekočih gorskih rek v Alpah in drugih gorstvih s podobnim podnebjem. Prevladujejo vrbe, ponekod je prisoten nemški strojevec (<i>Myricaria germanica</i>).
44.12	Vrbovja nižavja in gričevij Obrežna vrbovja na občasno poplavljenih rečnih bregovih na mestih, kjer se odlagajo drobnejši pesek in ostali sedimenti. Rastišča so v nižinah, gričevju in nižjem hribovju z vrstami <i>Salix triandra</i> , <i>Salix viminalis</i> , <i>Salix purpurea</i> .
44.13	Obrežna belovrbovja Drevesasta vrbovja z vrstama <i>Salix alba</i> in <i>Salix fragilis</i> na redno poplavljenih rastiščih vzdolž rek in ob drugih vodah v nižinah.
44.132	Vzhodnoevropska belovrbovja s topoli Drevesasta vrbovja z vrstama <i>Salix alba</i> , <i>Salix fragilis</i> in primešanimi topoli (<i>Populus alba</i> ali včasih <i>P. nigra</i>) na redno poplavljenih rastiščih vzdolž rek v nižinah.
44.2	Borealno-alpinski logi Obrečni, objezerski ali obmorski logi jelš, brez ali borov v borealnem, zmernoborealnem, borealnostepskem območju, v gorah in dolinah zmernega območja. Vzdolž montanskih in submontanskih rek v Alpah, Karpatih, Apeninih, Dinaridih, balkanskih gorah, Rodopih prevladuje <i>Alnus incana</i> , v borealnih predelih skandinavskih in severovzhodno evropskih držav prevladujeta vrsti <i>Alnus incana</i> ali <i>Alnus glutinosa</i> in v zahodni Sibiriji <i>Betula pendula</i> ali <i>Pinus sylvestris</i> .
44.21	Gorska sivojelševja Logi z vrsto <i>Alnus incana</i> ob zgornjem delu vodotokov alpskega in predalpskega sveta ter Dinaridov.
44.22	Dealpsko obrežno sivojelševje Sestoji sive jelše (<i>Alnus incana</i>) v srednjem toku alpskih rek.
44.3	Srednjeevropska črnojelševja in jesenovja ob tekočih vodah Obrečni logi velikega jesena (<i>Fraxinus excelsior</i>) in črne (<i>Alnus glutinosa</i>) ali včasih sive jelše (<i>A. incana</i>) na občasno poplavljenih rastiščih, ki so prek poletja dobro prezračena in se razlikujejo od močvirnih gozdov iz enote 44.9.
44.31	Jelševja in jesenovja ob potokih in izvirih Logi jelše in jesena ob izvirih in potokih, pogosto z vrstami <i>Carex remota</i> , <i>Carex pendula</i> , <i>Carex strigosa</i> , <i>Equisetum telmateia</i> , <i>Rumex sanguineus</i> , <i>Cardamine amara</i> , <i>Chrysosplenium alternifolium</i> , <i>Impatiens noli-tangere</i> .

44.32	Črnojelševja in jesenovja ob hitro tekočih vodah Logi ali zastori z vrstama <i>Alnus glutinosa</i> in <i>Fraxinus excelsior</i> ob hitro tekočih rekah in potokih v predalpskem gričevnatem območju, kjer ne uspeva več gorsko sivojelševje.
44.33	Črnojelševja in jesenovja ob počasi tekočih vodah Logi ali zastori jesena in črne jelše z bogato podrastjo zelišč in grmov ob počasi tekočih rekah in potokih v nižinah in gričevnatem območju.
44.4	Hrastovo-jesenovo-brestovi logi ob velikih rekah Logi trdih listavcev, <i>Quercus robur</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> in vrste rodu <i>Ulmus</i> v srednjem toku velikih rek, poplavljeni samo ob velikih vodah.
44.42	Ostanki srednjeevropskih hrastovo-jesenovo-brestovih logov Ostanki hrastovo-jesenovo-brestovih gozdov ob velikih rekah; so zelo spremenjeni in z zmanjšanim številom vrst, npr. asociacija <i>Quercus robur-Ulmus laevis</i> .
44.43	Jugovzhodno-evropski hrastovo-jesenovo-brestovi logi Mešani gozdovi ob rekah pontsko-panonskega in submediteranskega območja jugovzhodne Evrope z vrstami <i>Quercus robur</i> , <i>Fraxinus angustifolia</i> , <i>Ulmus minor</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Carpinus betulus</i> , <i>Acer campestre</i> , <i>Alnus glutinosa</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> , <i>Salix alba</i> , <i>Populus alba</i> .
44.431	Ilirski hrastovo-jesenovo-brestovi logi Mešani gozdovi trdih listavcev v povodju Save in Drave s prevladujočim dobom (<i>Quercus robur</i>) ali, kjer so poplave dolgotrajnejše, z vrstama <i>Fraxinus angustifolia</i> in <i>Alnus glutinosa</i> .
44.9	Močvirni listnati gozdovi Jelševi, vrbovi, hrastovi, topolovi gozdovi in grmišča na močvirnih, skozi vse leto vlažnih tleh, na barjih in na stalno poplavljenih obrečnih terasah v nižinskih predelih.
44.91	Močvirna črnojelševja Sestoji z vrsto <i>Alnus glutinosa</i> na močvirnih tleh, pogosto z grmičastimi vrbami v podrasti.
44.92	Močvirna in barjanska vrbovja Nizki gozdovi ali grmišča na močvirjih, barjih, bregovih stoječih voda z dominantnimi vrstami <i>Salix aurita</i> , <i>Salix cinerea</i> , <i>Salix pentandra</i> ali skupaj z vrstami <i>Frangula alnus</i> , <i>Rhamnus cathartica</i> , <i>Alnus glutinosa</i> in <i>Betula pubescens</i> , od katerih lahko vsaka vrsta občasno prevladuje v zgornjem sloju.
44.A	Brezovi in iglasti barjanski gozdovi Gozdčiči z vrsto <i>Betula pubescens</i> , vrstami rodov <i>Pinus</i> ali <i>Picea</i> na visokih barjih in močvirjih v borealnem in subborealnem območju in ločeno, večinoma kot borealni relikvi v visokogorju zmernih območij in v gozdnih stepah ali stepah.
44.A3	Gorska barjanska ruševja Grmišča v Alpah in predalpskem območju s prevladujočo vrsto <i>Pinus mugo</i> in pogostimi vrstami <i>Eriophorum vaginatum</i> , <i>Oxycoccus palustris</i> , <i>Vaccinium uliginosum</i> , <i>Vaccinium myrtillus</i> in šotnimi mahovi (<i>Sphagnum</i> spp.). Sem uvrščamo tudi vse sestoje rušja na visokih barjih v Sloveniji.
44.A4	Barjanska smrekovja Smrekovi gozdovi v zahodni Evraziji bogati z vrstami rodu <i>Sphagnum</i> v mahovni plasti.
45	Vednozeleni listnati gozdovi zmernega pasu Gozdovi zmernega pasu s prevladujočimi vednozelenimi drevesi ali palmami. Značilni so za mediteransko in toplo, zmerno vlažno območje.
45.3	Gozdovi črničevja Gozdovi v katerih prevladuje <i>Quercus ilex</i> (ali <i>Quercus rotundata</i>), na pretežno karbonatnih tleh.
45.31	Zmernomediteranski gozdovi črničevja Gozdovi z vrsto <i>Quercus ilex</i> v zmernomediteranskih območjih, ki v soteskah segajo v evmediteransko območje in kot fragmenti na tople lege v submediteranskem območju. Pogosto so degradirani v grmičaste sestoje.
45.319	Ilirski gozdovi črničevja Gozdovi s prevladujočo vrsto <i>Quercus ilex</i> v ozkem pasu na vzhodni jadranski obali v Dalmaciji, Istri do Tržaškega zaliva na severu z vrstami <i>Pistacia terebinthus</i> , <i>Fraxinus ornus</i> , <i>Coronilla emerus</i> , <i>Ostrya carpinifolia</i> , <i>Carpinus orientalis</i> . Pogosto so degradirani v grmičasto makijo. V Sloveniji so le majhni fragmenti z nekaj primerki črničevja v submediteranskem območju.

5	Barja in močvirja Močvirja, barja, vključno s povirji in obvodnimi močvirji s helofiti. Vključujejo tudi rastlinske formacije, ki so navedene v enotah 22, 37, 44.
51	Visoka barja Oligotrofne, kisloljubne združbe šotnih mahov, ki tvorijo šoto in dobivajo hranila samo s padavinsko vodo. Nastajajo v hladnem podnebjju z visoko količino padavin. Poleg različnih vrst šotnih mahov so značilne vrste še: <i>Eriophorum vaginatum</i> , <i>Trichophorum cespitosum</i> , <i>Oxycoccus palustris</i> , <i>Andromeda polifolia</i> , <i>Drosera rotundifolia</i> ,...
51.1	Naravna in naravnim podobna visoka barja Ohranjena ali malo spremenjena visoka barja. So zelo redka in jih sestavlja večje število združb odvisno od oblike barja. Združbe so med seboj povezane v celoto, zato ne moremo obravnavati vsake zase kot poseben habitati (pod)tip. S hkratnim označevanjem podenot na terenu dobimo natančnejši opis barjanskega sistema.
51.11	Dvignjeni predeli in robovi visokih barij, barjanske "trate" Ohranjena barja nižin severne Evrope in hribovij srednje in vzodne Evrope na katerih se izmenjujejo kupčki šotnih mahov na vlažnih delih z nizkimi grmiči na bolj suhih delih ter barjanskimi tratami. Glej tudi: 44.A.
51.12	Barjanske uleknine Stalno ali občasno z deževnico napolnjene uleknine visokih barij, kjer so združbe podobne tistim na prehodnih barjih iz enot 54.5 ali 54.6.
51.13	Barjanska jezercica in okna Globlja, večja stalna vodna telesa običajno v sredini visokega barja. Značilne so planktonske združbe. Včasih se razvije plavajoča vegetacija, (<i>Utricularia</i> spp. - enota 22.45). Glej tudi 22.14 – distrofne vode.
53	Močvirska vegetacija obrežij Močvirske združbe obrežij stoječih in tekočih voda ter močvirij in nizkih barij, ki jih sestavljajo predvsem vrste trav, šašev in ločkov.
53.1	Trstišča in podobne združbe Sestoji, v katerih prevladujejo visoke močvirske enokaličnice (<i>Phragmites australis</i> , <i>Phalaris arundinacea</i> , <i>Typha</i> spp., <i>Sparganium</i> spp., <i>Schoenoplectus</i> spp.) in preslice (<i>Equisetum</i> spp.). V njih navadno prevladuje ena vrsta, na čemer temelji nadaljnja klasifikacija (<i>Phragmition</i>).
53.11	Navadna trstišča Združbe obrežij sladkih stoječih voda, morskih obrežij, tekočih voda in evtrofnih močvirij s prevladujočo vrsto <i>Phragmites australis</i> : združba <i>Phragmitetum australis</i> .
53.111	Stalno ali pretežno poplavljen trstišča Sestoji vrste <i>Phragmites australis</i> na stalno ali vsaj dalj časa poplavljenih bregovih jezer, rek, potokov in morskih kanalov.
53.1111	Sladkovodna stalno ali pretežno poplavljen trstišča Sestoji vrste <i>Phragmites australis</i> na bregovih stoječih in tekočih sladkih voda.
53.1112	Slanoljubna stalno ali pretežno poplavljen trstišča Sestoji vrste <i>Phragmites australis</i> na bregovih morskih kanalov in obalnih lagun.
53.112	Pretežno kopna trstišča Stalno ali pretežno kopni, vrstno bogatejši sestoji vrste <i>Phragmites australis</i> na rastiščih brez zastajajoče vode, pogosto je večji delež drugih rastlin.
53.12	Jezersko bičkovje Trajno poplavljeni sestoji vrste <i>Schoenoplectus lacustris</i> na obrežjih stoječih in tekočih voda. V večjih stojećih vodah tvorijo pas med trstiščem in odprto vodno površino.
53.13	Rogozovja Vrstno revni sestoji obrežij stoječih in tekočih voda s prevladujočimi vrstami rogoza (<i>Typha</i> spp.). Odporni so na krajše izsušitve, zmerno zaslanjenje ali onesnaženje.
53.131	Širokolistno rogozovje Sestoji vrste <i>Typha latifolia</i> na obrežjih stoječih in tekočih voda.

53.132	Ozkolistno rogozovje Sestoji vrste <i>Typha angustifolia</i> na obrežjih stoječih in tekočih voda.
53.136	Schuttleworthovo rogozovje Združba s prevladujočo vrsto <i>Typha schuttleworthii</i> na obrežjih stoječih voda in jarkov.
53.14	Ostale visoke obrežne združbe Združbe obrežij jezer, rek, potokov z drugimi, večinoma nižjimi zelnatimi vrstami v mezotrofnih do evtrofnih stoječih ali počasi tekočih vodah. V posameznih sestojih prevladujejo naslednje vrste: <i>Sagittaria sagittifolia</i> , <i>Sparganium</i> spp., <i>Acorus calamus</i> , <i>Butomus umbellatus</i> , <i>Oenanthe aquatica</i> , <i>Rorippa amphibia</i> (glej še 22.3), <i>Equisetum fluviatile</i> , <i>Sium latifolium</i> , <i>Hippuris vulgaris</i> , <i>Iris pseudacorus</i> .
53.141	Združba navadne streluše Združba s prevladujočo vrsto <i>Sagittaria sagittifolia</i> ob počasi tekočih ali stoječih mezotrofnih ali evtrofnih vodah.
53.142	Združba sladike in mlahavega ježka Združbe obrežij stoječih in tekočih voda s prevladujočima vrstama <i>Sparganium neglectum</i> in <i>Glyceria fluitans</i> . Značilne so za stoječe in počasi tekoče, z minerali bogate vode z blatnim dnom.
53.143	Združba pokončnega ježka Združbe obrežij stoječih in tekočih voda s prevladujočo vrsto <i>Sparganium erectum</i> , značilne za stoječe, s karbonati bogate vode z blatnim dnom.
53.144	Kolmeževje Združbe obrežij stoječih in tekočih voda s prevladujočo vrsto <i>Acorus calamus</i> .
53.146	Združba vodnega sovca in prave potočarke Združbe obrežij stoječih in tekočih voda, pogosto ob trstičju. Prevladujeta vrsti <i>Oenanthe aquatica</i> in/ali <i>Rorippa amphibia</i> .
53.147	Sestoji z vodno preslico Sestoji vrste <i>Equisetum fluviatile</i> na običajno poplavljenih površinah ob stoječih in tekočih vodah.
53.148	Združbe s širokolistno koščico Združbe z vrsto <i>Sium latifolium</i> ob stoječih in tekočih vodah.
53.149	Sestoji z vodno smrečico Sestoji s prevladujočo vrsto <i>Hippuris vulgaris</i> na bregovih stoječih in tekočih vod ali poplavnih območij z večjo vsebnostjo hranil v vodi.
53.14A	Sestoji z močvirsko sito Sestoji s pogosto izrazito prevladujočo vrsto <i>Eleocharis palustris</i> , razviti pretežno na obrežjih z močnim nihanjem vodne gladine.
53.14B	Sestoji z močvirsko peruniko Sestoji s pogosto izrazito prevladujočo vrsto <i>Iris pseudacorus</i> .
53.15	Obvodni robovi srednjevisokih trav Združbe s prevladujočimi srednje visokimi travami vrst <i>Glyceria aquatica</i> , <i>Leersia oryzoides</i> , vendar ne <i>Phalaris arundinacea</i> (glej 53.16).
53.151	Združba velike sladike Združba s prevladujočo vrsto <i>Glyceria maxima</i> v evtrofnih plitvih vodah.
53.152	Združba navadne rižolice Združbe s prevladujočo vrsto <i>Leersia oryzoidis</i> na blatnih bregovih stoječih in tekočih voda.
53.16	Trstično pisankovje Združbe obrežij stoječih in tekočih voda ali močvirij s prevladujočo vrsto <i>Phalaris arundinacea</i> ; včasih so z znatnim deležem zastopani navadni trst ali visoki šaši. Odporne na izsušitev, onesnaženje vode, prenesejo znatno degradirana okolja.
53.2	Združbe visokih ostričevk Združbe visokih ostričevk iz rodov <i>Carex</i> in <i>Cyperus</i> (če je prisotna vrsta <i>Cladium mariscus</i> , glej 53.31). Navadno tvorijo prehodni pas med trstičjem in bolj suholjubnimi združbami, lahko so razvite tudi v vlažnejših uleklinah. Prenesejo občasno izsušitev; zveza <i>Magnocaricion</i> .

53.21	Združbe visokih šašev Združbe visokih šašev, v katerih običajno dominira ena vrsta in tvori sklenjene rušnate ali šopaste sestoje. Enoto podrobneje delimo glede na prevladujočo vrsto le, če jo lahko zanesljivo prepoznamo.
53.212	Ostro šašje in sorodne združbe Homogeni sestoji s šaši, predvsem <i>Carex acuta</i> , <i>Carex acutiformis</i> idr. na močvirjih, ob jezerih, ribnikih z mineralnimi, bazičnimi ali zmerno kislimi tlemi.
53.2121	Ostro šašje Sestoji vrste <i>Carex acuta</i> v ulekninah na vlažnih, bazičnih ali zmerno kislih mineralnih tleh. Ne prenesejo daljšega sušnega obdobja.
53.2122	Ostrolusko šašje Združba s prevladujočo vrsto <i>Carex acutiformis</i> , ki je bolj odporna na sušo kot vrsta <i>Carex acuta</i> . Šotna ali mineralna tla so bazična do zmerno kisla.
53.2124	Buekovo šašje Sestoji vrste <i>Carex buekii</i> na mezotrofnih glinastih tleh.
53.213	Obrežno šašje Sestoji vrste <i>Carex riparia</i> na stalno vlažnih ali poplavnih mineralnih ali zmerno organskih tleh.
53.214	Kljunasto in mehurjasto šašje Združbe, v katerih prevladujeta vrsti <i>Carex vesicaria</i> in <i>Carex rostrata</i> na zmerno do zelo kislih, večinoma poplavljenih tleh.
53.2141	Kljunasto šašje Gosti, homogeni sestoji vrste <i>Carex rostrata</i> na zelo vlažnih, srednje do malo hranljivih tleh. (Če je sestoj te vrste razvit v sklopu nizkih barij glej 54.53.)
53.2142	Mehurjasto šašje Sestoji vrste <i>Carex vesicaria</i> na zmerno hranljivih vlažnih tleh. Pogosto v povezavi s sestoji vrste <i>Carex rostrata</i> na bolj suhih delih rastišč.
53.215	Togo šašje in sorodne združbe Združbe v katerih prevladuje vrsta <i>Carex elata</i> in sorodne vrste.
53.2151	Togo šašje Sestoji šopasto razraslega togega šaša (<i>Carex elata</i>) v evtrofnih stoječih ali počasi tekočih vodah, pogosto z značilno terestrično fazo.
53.216	Latasto šašje Sestoji šopasto razraslega latastega šaša (<i>Carex paniculata</i>) na bazičnih do kislih, mezotrofnih tleh. Rastišča so nekoliko zasenčena, zato uspeva tudi v močvirnih gozdovih.
53.217	Nenavadno šašje Sestoji vrst <i>Carex appropinquata</i> in <i>Carex diandra</i> na bregovih stoječih voda in na močvirjih.
53.219	Šopi lisičjerepega in podlesnega šaša Sestoji vrst <i>Carex vulpina</i> ali <i>Carex otrubae</i> na evtrofnih glinenih tleh, ki so del leta poplavljeni.
53.2191	Lisičjerepo šašje Sestoji z vrsto <i>Carex vulpina</i> na vlažnih, občasno poplavljenih tleh.
53.2192	Podlesno šašje Sestoji z vrsto <i>Carex otrubae</i> na vlažnih, občasno poplavljenih tleh.
53.3	Sestoji navadne rezike Sestoji, v katerih prevladuje vrsta <i>Cladium mariscus</i> . Pogosto v kontaktu z ostalimi združbami oz. sestoji nizkih barij (54.2).
53.31	Navadno rezikovje Sestoji, v katerih prevladuje vrsta <i>Cladium mariscus</i> na rahlo bazičnih nizkih barjih, običajno v stiku z združbami nizkih barij 54.2. Pri nas je vrstna sestava močno osiromašena.

53.4	Nizki helofiti manjših tekočih voda Združbe nizkih (navadno nižje od 0,5 m) močvirskih rastlin <i>Glyceria</i> spp., <i>Leersia oryzoides</i> , <i>Sparganium</i> spp., <i>Nasturtium officinale</i> agg., <i>Veronica beccabunga</i> , <i>Veronica anagallis-aquatica</i> agg., <i>Sium erectum</i> . Razvite na obrežjih manjših rek, potokov ali izvirov.
53.5	Močvirja z ločki Združbe z ločki (<i>Juncus</i> spp.) na močno popasenih in pohojenih močvirjih ali barjih; Podobne formacije se razvijajo tudi v okviru enote 37.24 .
53.6	Obrežna sredozemska trsja Združbe visokih trav, podobnih trstu. V Sredozemlju.
53.62	Sestoji kanele Sekundarni sestoji vrste <i>Arundo donax</i> .
54	Nizka barja, prehodna barja in izviri Združbe nizkih šašev in drugih ostričevk na nizkih in prehodnih barjih, ob izvirov in na povirjih.
54.1	Izviri Reokreni, limnokreni ali helokreni izviri z ohranjeno okoliško združbo vezano na specifične mikroklimatske in hidrološke razmere. Vključene so združbe razreda <i>Montio-Cardaminea</i> , kot tudi redov <i>Caricetalia davalliana</i> (enota 54.2) in <i>Caricetalia fuscae</i> (enota 54.4).
54.11	Izviri z mehko vodo Izviri s kislino ali nevtralno vodo. Sestoji pripadajo različnim združbam razreda <i>Montio-Cardaminea</i> . Navezujejo se na močvirne združbe reda <i>Caricetalia fuscae</i> (54.4).
54.12	Izviri s trdo vodo Izviri z vodo, bogato s karbonati, pogosto lehnjakotvorni. Prevladujejo mahovne združbe zveze <i>Cratoneurion</i> , ter vrste <i>Equisetum telmateia</i> , <i>E. variegatum</i> , <i>Pinguicula vulgaris</i> . Močvirne združbe pripadajo redu <i>Caricetalia davalliana</i> .
54.121	Lehnjakotvorni izviri Lehnjakotvorni izviri z mahovi <i>Cratoneuron</i> spp.; prisotne še vrste <i>Carex lepidocarpa</i> , <i>Sesleria caerulea</i> .
54.122	S karbonati bogati izviri brez lehnjaka S karbonati bogati izviri, kjer se lehnjak ne tvori.
54.2	Bazična nizka barja Talna voda je lahko tik pod površino ali na površini in je bogata s karbonati, vendar revna s hranili. Šota se tvori pod vodo, ne tvorijo je šotni mahovi, kot na visokem barju. V veliki večini primerov uspevajo nizkobarjanske vrste skupaj z vrstami mokrotnih travnikov (glej tudi 37.3), ponekod so primešane vrste trstičij (53.11), predvsem <i>Phragmites australis</i> .
54.21	Nizka barja s črnkastim sitovcem Združbe, kjer prevladuje vrsta <i>Schoenus nigricans</i> . Pogoste vrste so <i>Carex lepidocarpa</i> , <i>C. hostiana</i> , <i>C. panicea</i> , <i>Eriophorum latifolium</i> , <i>Molinia caerulea</i> , <i>Dactylorhiza incarnata</i> , <i>Epipactis palustris</i> , <i>Parnassia palustris</i> , <i>Pinguicula alpina</i> in mahovi; <i>Schoenetum nigricantis</i> s.lat.
54.213	Srednjeevropska nizka barja s črnkastim sitovcem Združbe s prevladujočim črnkastim sitovcem (<i>Schoenus nigricans</i>) na karbonatnih nizkih barjih z opaznim nihanjem talne vode v toplejših alpskih in predalpskih območjih.
54.214	Ilirska nizka barja s črnkastim sitovcem Kot 54.213, z manjšim deležem srednjeevropskih in s prisotnostjo ilirskih vrst.
54.22	Nizka barja z rjastim sitovcem Združbe nizkih barij s prevladujočo vrsto <i>Schoenus ferrugineus</i> ; <i>Schoenetum ferruginei</i> s. lat.
54.221	Predalpska nizka barja z rjastim sitovcem Nizka barja s prevladujočim rjastim sitovcem. Lahko je primešana vrsta <i>S. nigricans</i> . Pogoste vrste so še: <i>Eriophorum latifolium</i> , <i>E. angustifolium</i> , <i>Carex hostiana</i> , <i>C. davalliana</i> , <i>Molinia caerulea</i> ; <i>Schoenetum ferruginei</i> , <i>Primulo-Schoenetum ferruginei</i> .

54.23	Nizka barja s srhkim šašem Nizka barja s prevladujočo vrsto <i>Carex davalliana</i> .
54.231	Predalpska nizka barja s srhkim šašem Združbe karbonatnih tal na nizkih barjih, kjer prevladuje vrsta <i>Carex davalliana</i> . Pogoste vrste so še: <i>C. panicea</i> , <i>C. hostiana</i> , <i>C. nigra</i> , <i>C. flava</i> agg., <i>Eriophorum latifolium</i> , <i>Molinia caerulea</i> , <i>Tofieldia calyculata</i> , <i>Parnassia palustris</i> , <i>Pinguicula alpina</i> , <i>Dactylorhiza incarnata</i> , <i>Epipactis palustris</i> in nekateri mahovi. Lahko se navezuje ali meša s sestoji vlažnih travišč - enota 37.31 (<i>Molinion</i>).
54.236	Dinarska nizka barja s prosenim šašem Dinarska nizka barja z vrsto <i>Carex panicea</i> . Pogosto prisotna tudi vrsta <i>Molinia caerulea</i> .
54.2A	Nizka barja z malocvetno sito Vrstno revni sestoji z vrsto <i>Eleocharis quinqueflora</i> . Razviti na majhnih površinah.
54.2I	Z visokimi steblikami zaraščajoča se nizka barja Barja, ki se zaraščajo z vrstami <i>Peucedanum palustre</i> , <i>Eupatorium cannabinum</i> , <i>Lysimachia vulgaris</i> , <i>Phragmites australis</i> .
54.4	Zakisana nizka barja Talna voda je tik pod površjem, ali na površju zastaja. Je revna s karbonati. Šota nastaja pod vodo, kot pri bazičnih nizkih barjih. Barjanske združbe tvorijo predvsem nizki šaši in mahovi (tudi šotni mahovi). Pogosto se navezujejo na združbe reda <i>Molinietales caeruleae</i> ali zvez <i>Magnocaricion</i> in <i>Phragmition</i> . Vse te kode uporabljamo skupaj s podenotami 54.4 za popolnejši opis barij, kadar je to mogoče; <i>Caricion fuscae</i> .
54.41	Nizka barja s Scheuchzerjevim muncem Sestoji vrste <i>Eriophorum scheuchzeri</i> na barjih in bregovih stoječih voda.
54.42	Nizka barja s črnim šašem Združbe zakisanih nizkih barij s prevladujočo vrsto <i>Carex nigra</i> in pogostimi vrstami <i>C. canescens</i> , <i>C. echinata</i> , <i>Eriophorum angustifolium</i> , ločki in mahovi, značilnimi za nizka barja in/ali šotnimi mahovi.
54.45	Nizka barja z rušnatim mavčkom Zakisana nizka barja s prevladujočo vrsto <i>Trichophorum cespitosum</i> .
54.5	Prehodna barja Voda, ki vsebuje malo ali skoraj nič mineralov in hranil, sega do površine ali na njej zastaja. Najznačilnejše so združbe nizkih in srednje visokih šašev, skupaj s šotnimi in nekaterimi drugimi mahovi. Razvite so prehodne združbe, ki vodijo do združb bazičnih in zakisanih nizkih barij (54.2, 54.4), visokih barij (51.11) ali vlažnih travišč (37). V sklopu prehodnih barij se lahko pojavljajo tudi trstičja ali visoka šašja (53), ter močvirni sestoji vrb in jelš (44).
54.51	Đlakavoplodno šašje Prehodna barja z vrsto <i>Carex lasiocarpa</i> , s šotnimi mahovi in pogosto z vrstami <i>Eriophorum gracile</i> , <i>Menyanthes trifoliata</i> ; <i>Caricetum lasiocarpae</i> .
54.53	Kljunasto šašje Združbe prehodnih barij z vrsto <i>Carex rostrata</i> , običajno na šotnih mahovih; <i>Caricetum rostratae</i> .
54.54	Kalužno šašje Prehodna barja z vrsto <i>Carex limosa</i> , šotnimi in drugimi mahovi.
54.57	Barje šotnega mahu in bele kljunke Prehodna barja z vrstami <i>Rhynchospora alba</i> , <i>Drosera</i> spp., <i>Carex limosa</i> , <i>C. rostrata</i> , <i>Eriophorum latifolium</i> , <i>Scheuchzeria palustris</i> .
54.5A	Močvirsko kačunkovje Združbe s prevladujočo ali številčno zastopano vrsto <i>Calla palustris</i> .
54.6	Združbe bele kljunke na šotnem blatu Pionirske združbe vrste <i>Rhynchospora alba</i> na blatnih šotnih tleh, pogosto poplavljenih in vlažnih tudi v sušnem obdobju. Značilne vrste: <i>Rhynchospora alba</i> , <i>Rhynchospora fusca</i> , <i>Drosera intermedia</i> , <i>Drosera rotundifolia</i> , <i>Lycopodiella inundata</i> . Podobne so združbam plitvih barjanskih uleknin (enota 51.122).

6	Goličave (skalovja, melišča in peščine) Azonalne združbe skalnih razpok, melišč, stalnih snežišč in ledu, celinskih peščin (z izjemo puščav), jam in vulkanskih tvorb.
61	Melišča Bogato ali delno porasli, pogosto neustaljeni predeli zaradi erozije navaljenih skal, kamenja, grušča ali peska na strmih pobočjih pretežno v gorskem svetu, segajo pa vse do nižin.
61.1	Silikatna melišča Silikatna melišča v visokogorju in hladnih območjih severne Evrazije.
61.11	Alpska silikatna melišča Silikatna alpska melišča. V Sloveniji redka.
61.2	Karbonatna melišča V glavnem karbonatna melišča ali drugačna plazišča s kamnitim drobirjem ali prodniki vse od kraških melišč dinarskega, predalpskega in alpskega območja. Rastišče je slabo poraščeno, nestabilno, največkrat pod strmim naklonom. Vrste, ki ta tip označujejo v višjih legah so <i>Achillea atrata</i> , <i>Arabis alpina</i> , <i>Linaria alpina</i> , <i>Pritzelago alpina</i> , <i>Rumex scutatus</i> , <i>Minuartia austriaca</i> , <i>Thlaspi rotundifolium</i> , <i>Thlaspi kernerii</i> , <i>Papaver alpinum</i> agg. V nižjih legah pa nastopajo vrste kot <i>Scrophularia canina</i> , <i>Aethionema saxatilis</i> , <i>Chaenorhinum minus</i> , <i>Drypis spinosa</i> subsp. <i>jacquiniana</i> ipd.
61.22	Karbonatna melišča z debelim gruščem Melišča grobega grušča in kamnitih balvanov v gorskih dolinah z redko vegetacijo. Posebno izrazito v nagnjenih dolinah, ki jih od strani zasipajo melišča.
61.23	Karbonatna melišča z drobnim gruščem Nestabilna melišča iz apnenca ali dolomita z drobnim gruščem.
61.231	Montanska do subalpinska karbonatna melišča Melišča in podobna plazišča od montanskega do subalpinskaga pasu na apneni ali dolomitni podlagi, z več humusa in vlage, nekoliko bolj ustaljena kot alpska melišča. Značilne so vrste <i>Petasites paradoxus</i> , <i>Adenostyles glabra</i> , <i>Atamantha cretensis</i> , <i>Gypsophylla repens</i> , <i>Valeriana montana</i> , <i>Biscutella laevigata</i> , <i>Tussilago farfara</i> , <i>Silene vulgaris</i> , <i>Festuca laxa</i> , <i>Gymnocarpium robertianum</i> . Glede na nadmorsko višino, hranljivost podlage, vlago in osončenost vrste zelo variirajo.
61.232	Alpinska karbonatna melišča Melišča v alpskem pasu z vrstami <i>Papaver alpinum</i> , <i>Linaria alpina</i> , <i>Arabis alpina</i> , <i>Pritzelago alpina</i> , <i>Thlaspi rotundifolium</i> , <i>Thlaspi kernerii</i> .
61.3	Zahodnomediterska in termofilna srednjeevropska melišča Melišča na toplih legah v Srednji Evropi, v glavnem v montanskem pasu na karbonatni podlagi, tudi v mediteranskih gorovjih, npr. v Pirenejih.
61.31	Srednjeevropska montanska in submontanska apnena termofilna melišča Topla in suha melišča na apnencih in karbonatih v predgorju Alp izven dinarskega in submediteranskega območja v Sloveniji. Ta tip označujejo vrste <i>Achnatherum calamagrostis</i> , <i>Origanum vulgare</i> , <i>Vincetoxicum hirsutifolium</i> , <i>Calamintha nepetoides</i> , <i>Reseda lutea</i> , <i>Rumex scutatus</i> , <i>Geranium robertianum</i> , <i>Buphthalmum salicifolium</i> , <i>Galeopsis angustifolia</i> , <i>Sedum album</i> itd.
61.311	Melišča z navadno sršico Melišča z vrsto <i>Achnatherum calamagrostis</i> v toplih, nižje ležečih delih alpskih dolin in v jugozahodnem delu zunanjih Alp.
61.5	Ilirska melišča Karbonatna in serpentinska melišča alpskega, subalpinskega in montanskega pasu Dinaridov, Pelagonijskih gora, mezijsko-makedonskih in mediteranskih območij Istre, Dalmacije in Črne gore.

61.51	Ilirska montanska melišča na karbonatni podlagi Karbonatna melišča od montanskega do subalpinskega pasu Dinaridov, v Sloveniji v submediteranskem in dinarskem območju na kraških terenih. Značilne vrste so <i>Peltaria alliacea</i> , <i>Scrophularia laciniata</i> , <i>Drypis spinosa</i> subsp. <i>jacquiniana</i> , <i>Allium globosum</i> , <i>Micromeria thymifolia</i> , <i>Festuca carniolica</i> itd.
61.513	Kraška melišča z bodičnikom Melišča v Dinaridih in severnih grških gorah s prevladujočo vrsto <i>Drypis spinosa</i> subsp. <i>jacquiniana</i> . Pri nas je to združba <i>Festuco carniolicae-Drypidetum jacquinianae</i> . Značilne vrste so <i>Festuca carniolica</i> , <i>Drypis spinosa</i> subsp. <i>jacquiniana</i> , <i>Galeopsis angustifolia</i> , <i>Chaenorhinum minus</i> .
62	Skalne stene in skalovje Prepadne stene in izpostavljeno skalovje, kjer uspevajo rastline predvsem v skalnih razpokah.
62.1	Apnenčaste ali dolomitne stene z vegetacijo skalnih razpok Apnenčaste ali dolomitne stene z vegetacijo skalnih razpok od montanskega do alpskega pasu.
62.15	Apnenčaste ali dolomitne stene z vegetacijo skalnih razpok v Alpah, submediteranskem in zahodnodinarskem območju Karbonatne stene in skalovje v Alpah, Karpatih in Dinarskem območju vse od alpskega do montanskega pasu oziroma nižin, tudi v submediteranskem pasu.
62.151	Alpsko skalovje z vegetacijo skalnih razpok Dobro osvetljene karbonatne stene in skalovja z vegetacijo skalnih razpok. Pogoste vrste: <i>Potentilla caulescens</i> , <i>P. clusiana</i> , <i>P. nitida</i> , <i>Primula auricula</i> , <i>Androsace helvetica</i> ...
62.152	Srednjeevropsko in dinarsko vlažno in senčno skalovje Vlažno in senčno skalovje pretežno na apnencu, vendar je prst v razpokah lahko zakisana. Pretežno v montanskem pasu. Prevladujejo sencoljubne rastline, predvsem praproti: <i>Cystopteris fragilis</i> , <i>Asplenium trichomanes</i> , <i>A. viride</i> , <i>Phyllitis scolopendrium</i> , <i>Gymnocarpium robertianum</i> itd. Zelo značilna je <i>Moehringia muscosa</i> , na Krasu <i>Corydalis ochroleuca</i> , v višjih legah <i>Valeriana tripteris</i> . Veliko je mahov.
62.2	Vegetacija silikatnega skalovja Vegetacija skalnih razpok silikatnega skalovja.
62.21	Srednjeevropska gorska silikatna skalovja Silikatna skalovja in silikatne skalne razpoke.
62.3	Skalni podi Skalni podi s škrapljami, večinoma v visokogorju. Redka površinska vegetacija je omejena na lišaje. V škrapljah združbe z vrstami iz rodu <i>Sedum</i> in drugih vrst s sosednjih skalnih travnikov.
62.4	Strme skalnate stene Strme stene ali izpostavljeno skalovje v zmernih ali višjih nadmorskih višinah. Predvsem v večjih nadmorskih višinah so brez višjih rastlin, ki jih nadomestijo lišaji. V nižjih predelih so značilne vrste skalnih razpok.
62.41	Apnenčaste stene in skalovja Apnenčaste stene in skalovja od nižin do montanskega pasu. Porasli so z mahovi in lišaji, semenke in praprotnice so prisotne le izjemoma v razpokah.
62.411	Apnenčaste stene in skalovja v visokogorju Apnenčaste stene in skalovja v ostrih klimatskih razmerah visokogorja Palearktiki porasli z mahovi in lišaji. Semenke in praprotnice zaradi ostre klime ne uspevajo.
62.412	Apnenčaste stene in skalovja v sredogorju Apnenčaste stene v sredogorju, ki jih poraščajo združbe skalnih razpok.
62.414	Apnenčaste stene in skalovja v nižinah Apnenčaste stene in skale v nižinah, gričevju s skromno vegetacijo skalnih razpok.

62.415	Sredozemske apnenčaste stene in skalovja Apnenčaste stene in skalovja v submediteranskem območju, ki jih porašča specifična vegetacija skalnih razpok z nekaterimi submediteranskimi vrstami.
62.42	Nekarbonatne (silikatne, serpentinitne in vulkanske) stene in skalovja Nekarbonatne (silikatne, serpentinitne in vulkanske) stene in skalovja Palearktika.
62.422	Nekarbonatne stene in skalovja montanskega pasu Nekarbonatne (silikatne, serpentinitne in vulkanske) stene in skalovja v montanskem pasu, redko v nižinah, višje pa tovrstne kamnine v Sloveniji praktično ne segajo. Redko! Silikatno skalovje poraslo z lišaji, serpentinit z <i>Asplenium septentrionale</i> , stare kamnine z vrstami iz rodu <i>Woodsia.</i> , vulkanske kamnine, porasle s kisloljubno vegetacijo.
62.424	Nekarbonatne stene in skalovja v nižinah Silikatna in druga nekarbonatna skalovja in stene v nižinah in gričevju z vegetacijo skalnih razpok.
62.5	Vlažne, mokre in povirne skalnate stene Vlažne, mokre in povirne skalnate stene, predvsem na apnenih tleh.
62.51	Vlažne, mokre in povirne skalnate stene in travertinske tvorbe s prevladujočo praprotno venerini laski Vlažne, mokre in povirne apnene stene in travertinske tvorbe. Poraščajo jih predvsem alge in mahovi, od teh v glavnem jetrenjaki (<i>Eucladium</i> spp., <i>Pellia</i> spp.), nekaj praproti, predvsem pa <i>Adiantum capillus-veneris</i> . Od semenk le <i>Parietaria judaica</i> . V Sloveniji na flišu Slovenske Istre in redkeje na Krasu.
62.S1	Flišne erozijske oblike Redko porasle ali gole površine brez prsti na flišni podlagi, razen obmorskih flišnih klifov (18.221).
63	Stalna snežišča in ledeniki Visokogorska območja, pokrita s stalnimi snežišči in ledeniki. Naseljujejo jih alge in nevretenčarji.
63.1	Snežišča Snežišča na mestih, kamor se stekajo snežni plazovi.
63.2	Ledeniki Ledeniki, ki se jezičasto iztezajo iz osrednjega dela proti nižjim legam. Pri nas le ostanki nekdanjih ledenikov.
65	Jame Jame, jamski sistemi, podzemne vode in podzemni intersticielni prostori.
65.1	Jame s troglobionskimi vretenčarji Jame, v katerih najdejo zavetje specifične in redke troglobionske dvoživke ali ribe.
65.11	Jame z močerilom Jame jadranskega kraškega sistema v Italiji, Sloveniji, Hrvaški, Črni gori v katerih živi vrsta <i>Proteus anguinus</i> .
65.2	Celinske jame s subtroglofilnimi vretenčarji Jame Evrazije v katerih poteka del življenjskega cikla subtroglofilnih vretenčarjev.
65.22	Jame z netopirji Jame s stalnimi ali občasnimi kolonijami netopirjev.
65.4	Jame s troglobionskimi nevretenčarji Jame v katerih so specifični in redki troglobionski nevretenčarji. <i>Gastropoda</i> , <i>Opiliones</i> , <i>Chilopoda</i> (<i>Lithobiidae</i>), <i>Collembola</i> , <i>Coleoptera</i> (<i>Bathysciinae</i> in <i>Trechinae</i>) so značilne skupine terestričnih prebivalcev, <i>Turbellaria</i> , <i>Gastropoda</i> predstavljajo vodne skupine.

65.41	Zmerno tople jame s troglobionskimi nevretenčarji Jame z zagotovljenim prezračevanjem, suhe ali vodne, vendar v njih ni ledu. Značilna je favna troglobionskih nevretenčarjev.
65.42	Snežne jame s troglobionskimi nevretenčarji Jame z normalnim prezračevanjem v katerih se zaradi posebnih mikroklimatskih razmer vsaj večji del leta zadržuje led in je razvita specifična favna troglobionskih nevretenčarjev.
65.5	Jame s troglofilnimi nevretenčarji Jame s troglofilnimi nevretenčarji. Večinoma vodne jame, v katerih je dovolj organskih substanc.
65.6	Jame s trogloksenimi nevretenčarji Jame v katerih se odvija del življenjskega cikla trogloksenih nevretenčarjev, npr. iz skupin <i>Lepidoptera</i> , <i>Diptera</i> , <i>Hymenoptera</i> , <i>Coleoptera</i> . Večinoma je v njih stalna temperatura in visoka vlaga.
65.7	Jame brez živali Manjše, večinoma suhe jame v katerih ni troglobionskih ali troglofilnih združb živali, niti se ne pojavljajo občasne troglofilne vrste.
65.8	Intersticielne biocenoze v območju talne vode Združbe v intersticielnih prostorih napoljenih s talno vodo. Prevladujejo majhni, podolgovato oblikovani organizmi: bakterije in predstavniki naslednjih skupin živali: <i>Protozoa</i> , <i>Turbellaria</i> , <i>Rotatoria</i> , <i>Nematoda</i> , <i>Copepoda</i> in <i>Amphipoda</i> .
65.81	Intersticielne biocenoze s slano talno vodo (hipohaline biocenoze) Združbe, ki naseljujejo intersticielne prostore, napolnjene s slano vodo v tleh, ki so blizu morja. Opazni so morski in kopni vplivi. Najpogostejše so različne vrste rakov.
65.82	Intersticielne biocenoze s sladko talno vodo (freatične biocenoze) Združbe vodnih podzemnih živali v intersticielnih prostorih pod zgornjim nivojem (sladke) talne vode.
65.9	Hiporeične intersticielne biocenoze Združbe živali v intersticielnih prostorih s svežo vodo (pesek, prod) v bližini tekočih voda.
65.A	Talne intersticielne biocenoze Združbe, ki naseljujejo drobne podzemne prostore tik pod površjem tal do globine nekaj metrov. Glavne vrste so iz živalskih skupin <i>Coleoptera</i> , <i>Aranea</i> , <i>Myriapoda</i> , <i>Isopoda</i> , <i>Pseudoscorpiones</i> .
66	Vulkanski in geotermalni pojavi Skalnate površine, tla in vodna telesa, ki so rezultat preteklega ali sedanjega vulkanskega delovanja. So brez vegetacije ali pa jih poraščajo lišaji, mahovi ali redke zelinate ali grmovne združbe.
66.6	Fumarole, solfatare in mofete Maloštevilni, toda specifični pojavi v območjih z vulkanskim delovanjem, npr. fumarole, solfatare, odprtine iz katerih izhaja metan ali dušik v atmosfero. Morske in podzemne odprtine so vključene v enotah 11 in 65.
66.67	Naravni izviri ogljikovega dioksida (mofete) Izvir čistega ogljikovega dioksida, ali primešanega drugim plinom, predvsem v nižinskem pasu.
66.7	Termalni izviri Kisli ali bazični izviri s toplo vodo, ogreto z geotermalno energijo v predelih sedanje ali pretekle vulkanske aktivnosti. Pretoki vode so stalni, temperatura je opazno višja kot (povprečna) temperatura zraka. Značilne so specializirane vrste živali, alg in bakterij.
66.74	Predalpski termalni izviri Termalni izviri v Alpah in drugih gorstvih.

8	Kmetijska in kulturna krajina Obdelana ali pozidana območja z izrazitim človekovim vplivom. Naravno vegetacijo so popolnoma nadomestile kmetijska raba, urbanizacija in industrializacija. Naravna flora in favna se ohranja v območjih z ekstenzivno in tradicionalno obdelavo. Mnoge rastline in živali lahko preživijo le, če se stalnemu človekovemu vplivu prilagodijo (npr. pleveli, ruderalne vrste).
81	Intenzivno gojeni ter dosejevani ali v celoti sejani travniki Floristično osiromašeni močno gnojni in umetno dosejevani ali v celoti umetno nasejani travniki; primerjaj z 38.2.
81.1	Zmerno suhi intenzivno gojeni travniki Zmerno suhi, floristično osiromašeni, močno gnojni in umetno dosejevani ali v celoti umetno nasejani travniki. Značilne vrste so <i>Lolium multiflorum</i> , <i>Festuca pratensis</i> , <i>Dactylis glomerata</i> , <i>Phleum pratense</i> .
81.2	Vlažni intenzivno gojeni travniki Vlažni intenzivno gojeni travniki, pogosto prepredeni z melioracijskimi jarki. Značilne vrste so <i>Alopecurus pratensis</i> , <i>Trifolium hybridum</i> , lahko tudi ločki (<i>Juncus</i> spp.).
82	Obdelovane površine Obdelana polja za redno pridelovanje in pobiranje pridelkov. Vključujejo žitna polja, polja sončnic in drugih oljčnic, pese, stročnic, krmnih rastlin, krompirja...
82.1	Intenzivno obdelovane površine Intenzivno obdelovane površine, število plevelnih vrst nizko, običajno manjše od 5.
82.11	Njive Žita, okopavine in ostali pridelki gojeni na velikih površinah.
82.12	Zelenjavne njive Zelenjava, cvetje in jagodičnice, pogosto gojeni kombinirano na njivi v ozkih pasovih. Za razliko od vrtov (85.3), navadno odmaknjeno od naselij ali hiš.
82.2	Njive z omeji in ozarami Kulture z ozkimi pasovi negojene (spontane) vegetacije, navadno pasovi travšč.
82.3	Ekstenzivno obdelane njive Tradicionalno in/ali ekstenzivno gojene kulture, predvsem žita s številnimi, tudi redkimi plevelnimi vrstami.
83	Sadovnjaki, oljčni nasadi, drevesne plantaže Nasadi lesnatih rastlin. Ekstenzivni sadovnjaki in stari nasadi imajo lahko bogato floro in favno, npr. v starih oljčnih ali topolovih nasadih z visokimi steblikami v podrasti.
83.1	Visokodebelni sadovnjaki in podobni nasadi drevesnih vrst Drevesne vrste, ki jih gojimo zaradi pridobivanja plodov.
83.11	Oljčni nasadi Tradicionalni ali plantažni oljčni nasadi.
83.12	Nasadi pravega kostanja Nasadi pravega kostanja.
83.13	Orehovi nasadi Orehovi nasadi.
83.14	Nasadi mandljevcev Nasadi mandljevcev.
83.15	Sadovnjaki Nasadi jablan, sliv, marelic, breskev, hrušk in drugih rožnic.
83.151	Ekstenzivno gojeni senožetni sadovnjaki Visokodebelni sadovnjaki, pogosto ekstenzivno vzdrževani, drevesa so razmeroma daleč vsaksebi in pod njimi je navadno travnik.

83.152	Intenzivno gojeni visokodebelni sadovnjaki Visokodebelni sadovnjaki predvsem v submediteranu, pogosto intenzivno obdelani. Drevesa so nasajena v gostih vrstah.
83.18	Drugi nasadi Nasadi listopadnih ali vednozelenih dreves, gojenih zaradi plodov, listov ali cvetov. Izključene so enote od 83.11 do 83.15.
83.2	Nizkodebelni in grmičasti sadovnjaki in podobni nasadi grmičastih vrst in vzpenjalk Nizkodebelni in grmičasti sadovnjaki in podobni nasadi grmičastih vrst in vzpenjalk.
83.21	Vinogradi Nasadi vinske trte.
83.211	Tradicionalno gojeni vinogradi Tradicionalno gojeni vinogradi z značilno bogato plevelno floro, ekstenzivno obdelovani, navadno na majhnih površinah.
83.212	Intenzivni vinogradi Intenzivno obdelovani (orani) vinogradi z osiromašeno plevelno floro, navadno na velikih površinah.
83.22	Nizkodebelni in grmičasti sadovnjaki Plantáže nizkih dreves ali grmov različnih sadnih vrst (npr. rožnic, ribeza). Glej tudi 83.15.
83.3	Drevesni nasadi Nasadi lesnih (vsaj lokalno) alohtonih vrst, namenjenih predvsem za pridobivanje lesa.
83.31	Nasadi iglavcev Gojeni (vsaj lokalno) alohtoni iglavci.
83.311	Nasadi avtohtonih iglavcev Nasadi domačih vrst iglavcev na rastiščih izven območja naravnega uspevanja (npr. smrekovi nasadi v nižinah). Če gre za pogozditve, glej enote 42.26, 42.5E, 42.67.
83.312	Nasadi in gozdni sestoji alohtonih vrst iglavcev Nasadi in subsponsantni sestoji tujih vrst iglavcev, predvsem severnoameriške (npr. <i>Pinus strobus</i>) in vzhodnoazijske vrste.
83.32	Nasadi listopadnih dreves Nasadi vednozelenih ali listopadnih listavcev za pridobivanje lesa. Vrste so avtohtone ali alohtone.
83.321	Topolovi nasadi Nasadi različnih vrst ali križancev topola.
83.323	Nasadi alohtonih vrst hrastov Nasadi (vsaj lokalno) alohtonih vrst hrasta za pridobivanje lesa, npr. nasadi vrste <i>Quercus rubra</i> .
83.324	Nasadi in gozdni sestoji robinije Nasadi ali subsponsantno nastali sestoji s prevladujočo vrsto <i>Robinia pseudacacia</i> .
83.325	Drugi nasadi listopadnih dreves Nasadi drugih vrst listavcev za pridobivanje lesa, razen <i>Populus</i> spp., <i>Quercus</i> spp. in <i>Robinia pseudacacia</i> . Po poreklu so vrste vsaj lokalno alohtone.
84	Drevoredi, mejice, gozdni otoki, podeželski mozaik Lesnati nizki sestoji v pasovih ali otokih, obkroženi s travnatimi in obdelovalnimi površinami. Lahko so prisotne tudi zelnate vrste v podrasti. Naravnim podobne združbe večjega obsega obravnavamo kot gozdove ali grmišča.
84.1	Drevoredi V vrsti rastoča drevesa, navadno brez podrasti.
84.2	Mejice in manjše skupine dreves in grmov Sestoji grmovja in dreves v obliki ozkih pasov, ali mrežasto razporejeni, ohranjeni kot meje med parcelami travnikov ali obdelovalnih površin.
84.3	Gozdni otoki Majhni sestoji lesnatih rastlin kot otočki med obdelovalnimi površinami. (po možnosti določimo tip gozdnega ali grmiščnega habitata).

84.4	Podeželski mozaik Mozaično prepletena struktura živih meja, mejic, gozdičev, pašnikov in obdelovalnih površin v kulturni krajini. Kategorija je uporabna le pri zelo grobem kartiranju!
84.5	Posevki in pašniki v drevesnih nasadih Posevki ali pašniki v sadovnjakih ali drugih drevesnih nasadih. Običajno kombinirani s habitatnimi tipi enote 83.
85	Mestni parki in veliki vrtovi Različno oblikovani sestoji za rekreativne in dekorativne namene. Vegetacija je v glavnem nasajena, lahko pa so primešane tudi avtohtone vrste.
85.1	Veliki parki Veliki parkovni nasadi drevesnih vrst.
85.11	Parkovni gozdovi Manjši gozdovi, gaji ali grmišča kot sestavni del parka. Podrast večinoma parkovno vzdrževana.
85.12	Parkovne trate (zelenice) Pogosto (več kot 3x letno) košene, večinoma nasejane trate iz avtohtonih in/ali alohtonih vrst.
85.13	Parkovna jezera Vodna telesa kot sestavni del parkov. Če so v njih razvite naravnim podobne združbe, jih označimo z enotami iz skupine 22.
85.14	Okrasne parkovne gredice in nasadi grmov Nasadi okrasnih cvetlic in grmov v parkih.
85.15	Delno naravni parkovni sestoji Naravne združbe vključene kot sestavni del parkov. Tipe habitatov po možnosti uvrstimo v druge skupine.
85.2	Majhni parki in zelenice Majhni mestni parki in zelenice z enostavno strukturo habitatnih tipov. Floristično in favnistično revni.
85.3	Vrtovi Vrtovi z nasadi okrasnih rastlin ali zelenjave.
85.31	Okrasni vrtovi Vrtovi z nasadi grmov, dreves, cvetočih rastlin in trat ob hišah.
85.32	Zelenjavni vrtovi Vrtovi za pridelovanje sadja, zelenjave.
85.4	Zelene površine med bloki in skupinami hiš Kompleks vrtov ali drugih zelenih površin med mestnimi bloki ali skupinami hiš.
85.5	Pokopališča Pokopališča.
86	Pozidana območja (mesta, vasi, industrijska območja) Območja naselij in industrijskih objektov. Poseljujejo jih le zelo prilagojene rastlinske in živalske vrste.
86.1	Mesta Gosto pozidana območja s slabo povezavo z okoliškimi naravnimi ali podeželskimi območji.
86.2	Vasi, robni deli predmestij in posamezne stavbe Manjše skupine hiš z značilno povezavo z obdajajočimi naravnimi ali sonaravnimi habitatnimi tipi (tako lahko deklariramo tudi robne dele predmestij...). Sem sodijo tudi osamljene zgradbe, npr. posamezne kmetije, seniki, lovske kočice, planinski domovi in podobno.
86.3	Delujoča industrijska območja Industrijski obrati v delovnju in njihova okolica.
86.4	Opuščena industrijska območja Trajno ali začasno opuščena industrijska območja. Opazno spontano zaraščanje.

86.41	Opuščeni kamnolomi, peskokopi, gramoznice Trajno ali začasno opuščena območja z dotedanjim/nekdanjim površinskim odvzemom materiala. Če je razvita vegetacija, označimo ustrezen habitatni tip.
86.411	Opuščeni peskokopi, glinokopi Trajno ali začasno opuščena mesta z dotedanjim/nekdanjim izkopom peska ali gline.
86.412	Opuščene gramoznice Trajno ali začasno opuščena mesta za izkop gramoza.
86.413	Opuščeni kamnolomi Trajno ali začasno opuščena mesta za lomljenje ali rezanje kamna. Pogosto nastanejo ugodne razmere za razvoj vegetacije skalovij.
86.42	Različna odlagališča odpadkov Mesta, kjer odlagajo različne odpadke in je na njih, vsaj v manj vzdrževanih predelih, opazno spontano zaraščanje.
86.43	Železniški nasipi, postaje, premikališča in ostale odprte površine Razmeroma ozki pasovi nasutih površin, kjer se naseljujejo v glavnem enoletne pionirske združbe, ki jih vzdržujejo z redno uporabo herbicidov.
86.5	Rastlinjaki in ostale kmetijske konstrukcije Objekti (rastlinjaki, farme, asfaltirane površine) v kulturni krajini za različne kmetijske dejavnosti.
86.6	Ruševine, opuščeni objekti in arheološke izkopanine Ruševine, opuščene zgradbe ali izkopanine na katerih se lahko razvije vegetacija skalnih razpok.
87	Neobdelane, opuščene površine Opuščene njive, pasovi ob cestah in druge neobdelane površine, ki se spontano zaraščajo.
87.1	Neobdelane njive in druge dotlej obdelovane površine Opuščene njive, intenzivni pašniki ali vrtovi, ki se zaraščajo z nitrofilnimi pionirskimi vrstami; tudi njive v prahi.
87.2	Ruderalne združbe Sestoji pionirskih nitrofilnih, navadno tudi številnih tujih vrst rastlin na zapuščenih mestih, ob cestah in na drugih zmerno motenih mestih, na katerih se zaradi stalnega človekovega vpliva ne more razviti naravna ali sonaravna vegetacija.
88	Opuščeni rudniški in drugi umetni podzemski rovi Umetno izkopani podzemni prostori. So nadomestni habitat za mnoge jamske živali.
89	Industrijske vode Umetne vodne tvorbe narejene in vzdrževane zaradi potreb industrije. V primeru pojavljanja naravnim podobnih združb uporabimo tipologijo za vodne združbe.
89.1	Morske industrijske lagune in kanali Obmorske umetne vodne tvorbe.
89.11	Morska pristanišča Kompleks obale in bazenov za pristajanje ladij.
89.12	Soline Aktivne ali nedavno opuščene soline; umetno zgrajena mreža bazenov in kanalov za pridobivanje soli. Če so na njih že razvite naravnim podobne združbe, jih uvrstimo v enoto 15.
89.2	Sladkovodna industrijska vodna telesa in kanali Umetni vodni bazeni s sladko vodo in kanali za potrebe industrije.
89.22	Kanali Ravni umetni kanali za namakanje ali osuševanje.
89.23	Industrijska jezera, bazeni in okrasni ribniki Umetna jezera, bazeni in okrasni ribniki, ki so stalno vzdrževani, tako da se na njih ne razvijejo naravnim podobne združbe.
89.24	Bazeni čistilnih naprav Prezračevalni, usedalni in drugi bazeni, zgrajeni in delujoči za potrebe prečiščevanja odpadnih voda.

15.113 Poplavljeni muljasti
poloji s sredozemskimi sestoji
slanuš enoletnic v katerih
prevladuje osočnik
M. Simič

18.221 Sredozemski obmorski klifi v
območju delovanja valov in pršca
M. Simič

24.21 Nedorasli prodnati bregovi in prodišča
N. Jogan

22.411 Združbe vodnih leč
N. Jogan

22.2 Občasne stoječe vode
M. Jakopič

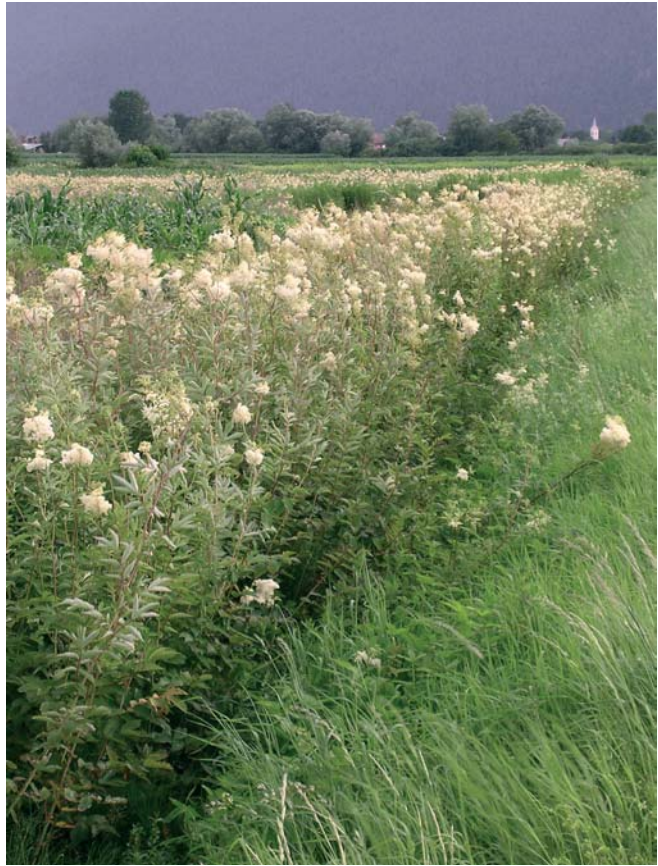
24.12 Postrvji pas
J. Dobravec

34.75 Vzhodnosubmediteranska (submediteransko-ilirska) suha in polsuha travišča
N. Jogan

35.11 Mezofilna do kserofilna volkovja pod gozdno mejo
N. Jogan

37.11 Visoka steblikovja z
brestovolistnim osladom
N. Jogan

31.87 Gozdne čistine
M. Jakopič

31.86 Sestoji orlove praproti
N. Jogan

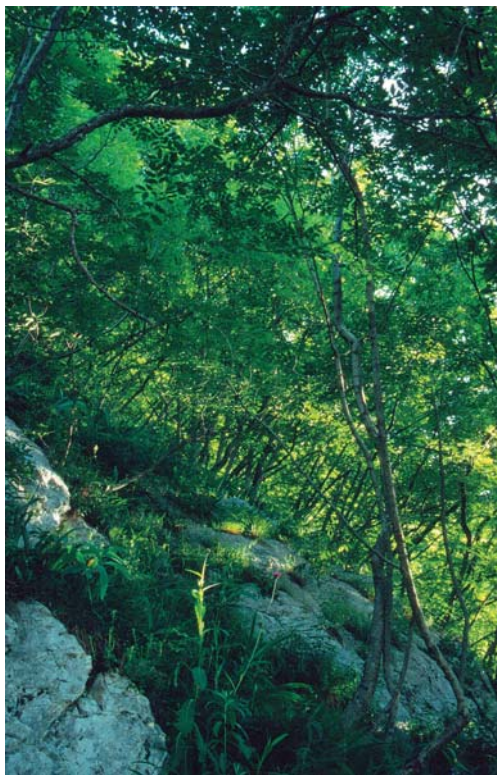
41.111 Kolinska kisloljubna bukovja
N. Jogan

44.91 Močvirna črnojelševja
M. Jakopič

42.2551 Mraziščna dinarska smrekovja
M. Simić

41.8 Termofilni gozdovi mešanih listavcev
J. Dobravec

54.5 Prehodna barja
N. Jogan

53.21 Sestoji visokih šašev
N. Jogan

53.1111 Sladkovodna stalno ali pretežno poplavljena trstičja
M. Simič

51.13 Barjanska jezera in okna
M. Simič

61.23 Karbonatna melišča z drobnim gruščem
M. Simić

62.1 Apnenčaste ali dolomitne
stene z vegetacijo skalnih razpok
N. Jogan

62.3 Skalni podi
M. Simič

65 Jame
J. Dobravec

83.211 Tradicionalno gojeni vinogradi
N. Jogan

85.1 Veliki parki
N. Jogan

86.43 Železniški nasipi, postaje, premikališča
in ostale odprte površine
N. Jogan

82.3 Ekstenzivno obdelane njive
M. Jakopič

ISBN 961-6324-20-9

9 789616 324205